

Cel mai mare emițător de televiziune din lume

EXPOZIȚIA din 1889 din Paris a prezentat lumii moderne cea mai gigantică construcție de pe vremea aceea: Turnul Eiffel.

De atunci au trecut 48 de ani. Același Turn Eiffel — care într'un timp fusese amenințat să fie dărâmat — își demonstrează din nou măreția: servește drept suport antenei celui mai mare emițător de televiziune.

Într'adevăr poșta franceză a comandat fabricii L. M. T. — Standard Electrica, un emițător de televiziune de 30 km. putere modulată, care lucrează cu 405 linii, acoperind astfel o bandă de 2,5 Megaciclii.

Acest emițător, fructul a peste doi ani de experiențe a laboratoarelor L. M. T.-Standard, cuprinde cele mai noi invenții. Lămpile — de tip special — necesită 250 litri de apă pe minut pentru răcirea lor.

Emițătorul propriu zis va fi instalat la baza Turnului Eiffel, (vezi figura), iar antena va fi montată pe vârful lui, deasupra steagului.

Turnul Eiffel, unde se va așeza postul de emisiune.

Legătura între emițător și antenă va fi făcută printr'un cablu de tipul coaxial flexibil, special construit pentru transmisiunea televiziunii sau frecvențelor foarte înalte.

Lungimea acestui cablu este de 400 metri, diametrul său de 12 cm. și o greutate de 12 tone.

Antena trebuind să depășească steagul cu 3 metri, catargul acestuia va fi înlocuit cu un altul, gol în interior, pe unde urmează să se treacă cablul de conexiune.

Studiourile vor fi legate de emițător prin cabluri speciale.

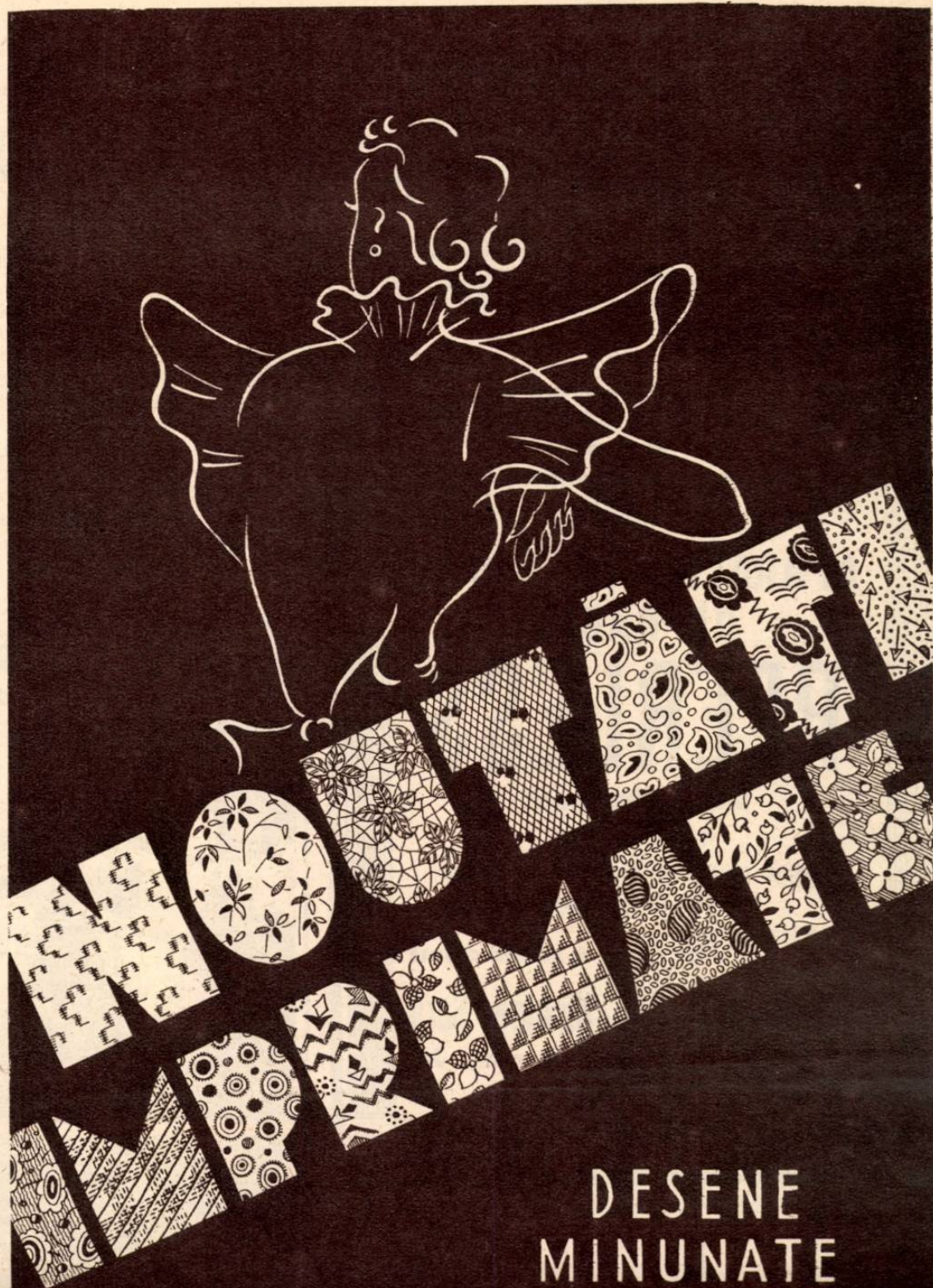
Un studio va fi instalat în Pavilionul de Radio al Expoziție Internaționale, iar celălalt în Palatul Poștelor, din Rue Grenoble. Partea sonoră a programului va fi transmisă printr'unul din posturile de radiodifuziune ale Poștei Franceze.

Se știe că P. T. T.-ul francez a radiodifuzat, încă din 1935 un program de televiziune, câte o oră pe zi, obținând rezultate foarte frumoase.

Construcția noului emițător este foarte înaintată; punerea sa în funcțiune va avea loc la 1 Iulie a. c.

La început va emite cu putere redusă, urmând ca în toamna acestui an să înceapă lucrul cu puterea sa normală (30 kw.) Noul emițător, din cauza naturii sale permanente, nu va constitui propriu zis o parte din Expoziția Internațională, însă va fi, în cadrul acestei Expoziții, un factor de popularizare a acestei interesante adaptări a electricității: televiziunea, fiind în același timp și o mărturie vie a progresului tehnicii franceze.

Ing. I. PETRE

DESENE
MINUNATE

*La Vulturul de Mare
cu peștele în ghiare*

Theodor Atanasiu & Co S.A.

STR. BAZACĂ 1 STR. CAROL 76 · 78 · 80 · 82 STR. HALELOR 21

REUMATISMUL
RACELILE
NEURALGIILE
chiar
CRONICE
vindecă

Togal

Citiți:
„MAGAZINUL”
revista publicului select

Miercuri 21 Aprilie apare

„REALITATEA ILUSTRATĂ”

NUMĂR SPECIAL DE PAȘTI

160 pagini cu un volum humoristic **INVESELIȚI-VA DE PAȘTI**

scris de cei mai mari humorști români și străini.

AVEȚI **OCAZIUNEA** de a vă procura la un preț excepțional de efin **APARATUL AMERICAN DE RADIO PEERLESS**

200-2000 metri

4 + 1 Lămpi

ORICE CURENT — ORICE VOLTAJ
DIFUZOR ELECTRODINAMIC

Lei 5200.—Se fac și înlesniri de plată

RADIO MATERIAL-Nicolae Saru
București. Pasajul Român, 31.

„IATĂ SALVATORUL STOMACULUI MEU”

Dacă aveți stomacul obosit, dacă suferiți de arsuri, de răgâieli, de vărsături, de balonări, de acreli sau alte mizerii, cari vă fac o digestie penibilă încercați **Magnesia Bisurata** după ce ați luat masa. Aproape toate turburările digestive dătoresc origina lor unui exces de aciditate al sucului gastric și **Magnesia Bisurata**, adevăratul remediu alcalin, va neutraliza în câteva mi-

nute excesul de aciditate și va su-
prima astfel cauza durerilor dv.
Magnesia Bisurata care este bine to-
lerată de stomacurile cele mai deli-
cate, restabilește funcțiunile apar-
atului digestiv. Dela primele doze,
revine pofta de mâncare și veți pu-
tea mânca fără frică, bucatele ce vă
plac, cu certitudinea că mesele dv.
nu vor mai fi urmate de dureri cari
vă făceau existența imposibilă.

MAGNESIA BISURATA

se găsește la toate farmaciile și drogueriile, cu preț de lei 75.— flaco-
nul mic, sau format mare economic lei 110.—

A T E N Ț I U N E !

Ați fost fotografiat de „Realitatea Ilustrată”.

Puteți câștiga 500 lei. În total se distribuie premii de 50.000 lei.

Pe stradă, în localuri, în Cișmigiu, la șosea, la curse, la football, vă fotografiază „Realitatea Ilustrată”.

Săptămâna trecută am publicat prima serie de premii.

Din fotografiile publicate săptămâna trecută, au fost premiați cu câte 500 lei, următorii: *Maior Ion Stefanovici*, Comuna Jibla, Jud. Argeș; *Sublt. Cristescu Virgil*, Târgoviște; *Mitric Atanase*, str. Berzei no. 60, Loco; *Dobrescu Petre*, str. Alexandrina 10, Loco; *Toma L. Comănescu*, București; *Nina Florin*, str. Poenaru Bordea 18, București; *Umberto Madotto*, str. Belvedere 5, Loco.

Vom publica săptămânal o serie de grupuri și fotografii individuale. Persoanele care se vor recunoaște, încercuite, în aceste fotografii (așa cum se vede în această pagină) și se vor prezenta la redacția revistei noastre, str. C. Mille 5-7-9, vor primi imediat un premiu de 500 lei. Publicăm în această pagină a doua serie de premianți. Vom continua cu publicarea, în săptămânile care urmează. În total se distribuie premii în valoare de 50.000 lei.

Premiile se distribuie numai persoanelor care se prezintă la redacția revistei până **Joi 15 Aprilie crt., ora 12.30 a. m.**

Foto: S. Grosaru

REALITATEA SPORTIVĂ

Venus se menține în fruntea clasamentului la foot-ball

Munteanu, portarul „Victoriei”, prinde o minge, supravegheat de Petru Vălcov (Venus)

O fază a matchului Venus-Victoria, câștigat de primii cu scorul de 4-1.

O fază a matchului Sportul Studențesc-Macabi, câștigat de primii cu 6-1.

SĂDIREA POMILOR

Străjerii și străjerițele au luat parte Duminică, alături de Marela Voevod Mihai, la sădirea pomilor. Fotografia noastră înfățișează un grup de străjerițe, coborînd în halta Pasărea, de unde s'au îndreptat apoi spre pădurea Pustnicului.

CAMPIONATUL divizionar oferă anul acesta câteva aspecte foarte ciudate. E vorba, firește, de lupta care se dă pentru titlul suprem al țării și harța privește deaproape pe conducătorul clasamentului. Se știe că săptămîna trecută, „Venus”, echipa care conduce cu autoritate în clasament, a fost amenințată de „F. C. Rapid” și „Victoria”. Se presupunea că jucătorii „Victoriei”, care au o formă bună vor putea face un atac serios la vârful piramidei. Se mai sconta o victorie a „F. C. Rapidului” asupra „Ripensiei” și aceste lucruri însemnau știrbirea autorității venusiste. Lucrurile s'au întâmplat taman pe dos căci „Ripensia” și-a adus aminte că mai știe foot-ball, și-a desamorsat jucătorii, l-a scos pe Dobai din naftalină și au învins pe „Rapid” cu 1—0. Concomitent cu acest lucru, „Venus” nu se intimidează de faima „Victoriei” și pofind pe clujeni la București le administrează o bătaie cu 4—1. Automat, „Venus” trece din nou cu trei puncte diferență în frunte și „Ripensia” dejucând intențiile „Rapidului”, servește de minune interesele Venusului. Iată dar pe „Venus” în frunte, fără nicio teamă că va fi răsturnat și în plus cu

iluzia că este campion virtual al României.

Nici „Juventus” nu și-a desmintit capriciile. După ce a făcut o partidă slabă cu opt zile înainte, a învins pe „Unirea Tricolor” cu 4—1. Lucrul s'a petrecut fără eforturi și bătaie de cap. La fel a procedat „Amef” care a învins pe „Gloria” cu 3—1. Acest match s'a jucat în strictă intimitate căci ambele echipe sunt din Arad și jocul a contat ca un derby local. În schimb Chinezul și Crișana s'au împăcat frățeste căci au terminat jocul la 2-2. Nici C. A. O. nu s'a incurcat la Cluj. Războindu-se cu Universitatea, recenta învingătoare a Venusului, orădenii au făcut 3-3. În alte împrejurări rezultatul merita comentarii. Acum trebuie să desprindem numai diferența de joc a studenților care în decurs de 8 zile au făcut două partide cu totul opuse ca valoare.

Nu s'ar putea spune că jocurile de Duminică au fost superioare din punct de vedere tehnic. Înregistrăm chiar o scădere accentuată a standardului footballistic și lucrul acesta este îngrijorător înaintea matchului

internațional pe care România trebuie să-l joace Duminică. Fenomenul se produce poate și din pricina adversității pe care campionatul o impune. Situația echipelor este de așa natură încât în luptele oficiale pun preț pe eforturi fizice maxime în dauna celor tehnice. Cel puțin echipele amenințate cu retrogradarea dau atacuri disperate și fac jocuri de o duritate neobișnuită. Sunt simptome pe care nu le semnalăm cu plăcere deoarece aduc un prost serviciu sportului.

Notăm însă interesul publicului pentru foot-ball. La matchurile din Capitală vin în medie de 15 mii de spectatori. În ultimul match terenul Venus a fost neîncăpător și probabil că Duminică, la partida internațională vom avea 40 mii de asistenți. În raport cu populația Bucureștilor dăm un randament neobișnuit de mare. Londra are 7 milioane de locuitori și la matchuri vin 70 mii de spectatori. Deci 1%. Noi avem un milion de locuitori și la matchuri asistă 40 mii de persoane. Procentul patru la sută.

Avem recordurile noastre !...

— art. yg. —

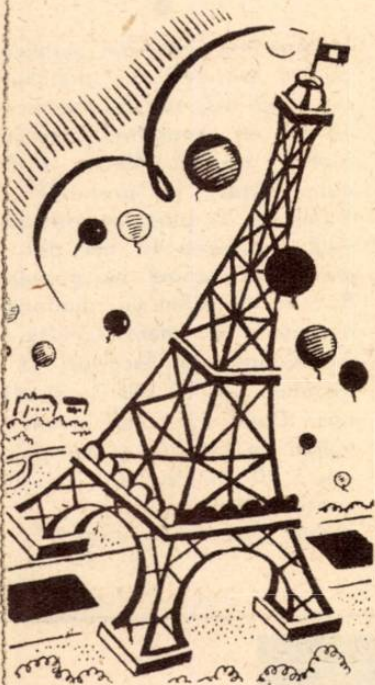
POUR O FRUMUȘETE COMPLETĂ...

gama inimitabilă a produselor

BOURJOIS
Paris

PLECAȚI GRATUIT la expoziția din Paris!

~~~~~ DACĂ PARTICIPAȚI LA ~~~~~
MARELE CONCURS INTERNAȚIONAL
~~~~~ ORGANIZAT DE ~~~~~
REALITATEA ILUSTRATĂ
~~~~~ ȘI ~~~~~
METRO-GOLDWYN-MAYER

Cu ocazia prezentării filmului
DAMA CU CAMELII
CU
GRETA GARBO
ȘI
ROBERT TAYLOR
GRATUIT
8 ZILE LA PARIS
Călătorie și întrețineri princiară

~~~~~ Citiți în No. 531 al
REALITĂȚII ILUSTRATE
condițiunile de participare și
cereți la cinematografele ce re-
prezintă „DAMA CU CAMELII”
BULETINUL DE PARTICIPARE

B O N CONCURSUL „EXPOZIȚIA DIN PARIS”

Numele (Pseudonimul) trimițătorului

Adresa

Odată cu aceasta am trimis și buletinul completat.

Cine este practic, coase cu **MĂTASE** na-
turală, căci **MĂTASEA** naturală e elasti-
că, rezistentă și vopsită în culori garantate.
Intrebuințați deci **MĂTASEA** de cusut

Gütermann

OBSERVAȚI MARCA FABRICEI: TABLA DE SAH.
LAVABILĂ ÎN APĂ CALDUȚĂ ȘI CU SĂPUN NEUTRU.

CUM A DEVENIT SFÂNTA VINERI CIMITIRUL ACTORILOR

Actorul Mincu — omul sortit să inaugureze. — Dela inaugurarea
Teatrului Național la inaugurarea unui cimitir...

ACEI cari râvnesc să nu li se uite nu-
mele după moarte — socotind aceasta
ca un ideal al vieții lor pământești —
pot spune despre actorul Mincu, pre-
cum că a fost un om norocos.

Și poate că, dintr'un anumit punct de vedere,
au dreptate. Într'adevăr, actori de mult mai mare
vază de cât Mincu au fost în teatrul românesc
și nu mai sunt pomeniți, de parcă nici n'ar fi
existat vreodată. De Mincu vorbesc însă toate
așa zisele istorii ale teatrului nostru. Cum se
explică acest lucru?

Când s'a inaugurat Teatrul Național — pe vre-
mea aceea îi spunea „Teatrul cel Mare” — la
1852, s'a întâmplat ca în piesa „Zoe” cu care
s'a început întâia stagiune, primele cuvinte să
le rostască Mincu, care de altfel juca un rol
de mână a doua.

Fiind, din întâmplare, primul care a încercat
minunata acustică a templului Thaliei române,
Mincu și-a trecut numele la nemurire, fiecare
istoric, mai mult sau mai puțin competent sim-
țindu-se dator să însemneze fapta lui Mincu.

UN TIP PITORESC

Fără să „strige talentul” în el, Mincu a fost to-
tuși un tip în teatrul secolului trecut, ce-i drept
relevându-se mai mult în afara scenei, printre
camarazi decât prin vreo interpretare artistică
de înaltă valoare.

Poreclit de marele actor care a fost Matei
Millo, — „Țața Mița”, de bună seamă din pri-
cina glasului său cam pițigăiat, Millo nu pleca
în turneu fără „Țața Mița”.

Și Mincu, alături de Millo, a trăit întreaga mi-
zerie a turneurilor de odinioară cu geamantane
sechestrate de către hotelieri, care-și pierduseră
răbdarea tot așteptând o plată care nu mai ve-
nea, și cu zile întregi când mâncarea se reducea
la ultima expresie a... frugalității. În șirul de
compromisuri și câteodată chiar abdicări la dem-

cam unde este acum monumentul, dacă nu mă'nșel, al funcțio-
narilor, căzuți în Război.

Dar moda descălțatului în fața acestui restaurant, nu fusese, ca
să spun așa, introdusă de Mincu. Cică toți consumatorii proce-
dau la fel. Inchipuiți-vă acum „atelajele” luxoase, cari n'au lipsit
niciodată Bucureștilor, trecând prin fața hanului și mutrele boe-
rilor la vederea ciorapilor, cari, lucru firesc, nu erau schimbați
la zi, chiar de către toți distinșii consumatori. Înainte de a se
avânta, în trapul mândru al cailor focoși, pe minunata Șosea
străjuită desigur și pe vremea aceea, de îmbătătorii tei, boeri
noștri luau un avans de... miros, care numai de „odicolon” nu
era. Dar, în felul acesta puteau face deosebire între cele două
mirosuri...

ȘI A MAI INAUGURAT MINCU...

Dar scris i-a fost lui Mincu să tot inaugureze. Când a murit,
cum, lesne de'nțeles, nu a lăsat avere, s'au gândit camarazii să-l
îndrumeze la un cimitir, care, pe vremea aceea, nu era de mână
întâia. Și l-au înmormântat la **Sfânta Vineri**. Cică înmormân-
tarea s'a făcut cu atâta repeziciune, încât nenea Iancu Petrescu,
deși a mers după dric, ducându-se, doar pentru câteva minute,
să caute un mormânt, când s'a înapoiat a văzut că bietul Mincu
și fusese acoperit cu pământ. Și cu greu a putut fi convins nenea
Iancu Petrescu, precum că mortul din groapă nu se mai scoate.
Și de când cu îngroparea lui Mincu, „Sfânta Vineri” a devenit
Cimitirul actorilor.

Rând pe rând, au fost aduși aci Alexandrina Alexandrescu, Fan-
chette Ventura, Elena Teodorini, Ciucurette, Olimpia Bârsan, Leo-
nard, Nottara, Nae Basarabeanu și chiar nenea Iancu Petrescu,
cel care voia „să-l mai vadă odată” pe Mincu, deși acesta fusese
coborât în groapă.

Cât despre Mincu, omul sortit să inaugureze, e îngropat undeva,
lângă zidul din dreapta al cimitirului. Dar nimeni n'ar mai putea
spune acum, cu precizie, unde-i este groapa.

IOAN MASOFF

C. Nottara

Mormântul lui Leonard la cimitirul Sf. Vineri.

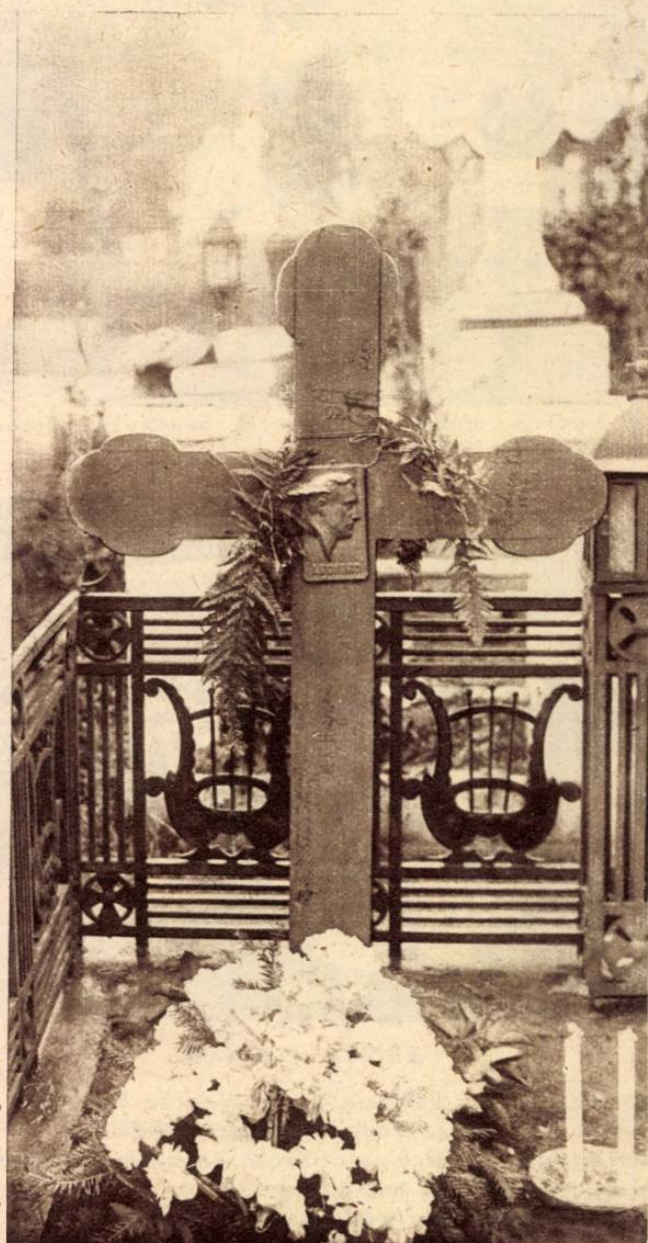
nitatea omenească la care se deda talentatul
actor dar omul desordonat, care a fost Millo,
un rol principal l-a jucat și „Țața Mița”.

UN BĂCAN ADMIRATOR

Mincu era bun prieten cu actorul Dragulici, alt
tip în felul lui. Amândoi mari amatori de bău-
turi alcoolice, nu credeau totuși că mâncarea-i
fudulie și că băutura e totul. Mincu și Dragulici
beau dar și mâncau solid, dar pe... datorie. Gă-
siseră un băcan de pe Calea Victoriei, cam în
dreptul Pasagiului Român, care dădea marfa pe
credit. După câțiva timp, negustorul care s'a ară-
tat un iubitor al actorilor români, a dat faliment.
Se spune că unul dintre pricinile bancrutei a
fost și pornirea sa, protivnică principiilor ele-
mentare de economie politică, de a-și desface
marfa pe datorie. Negustoria și arta — iată
două noțiuni cari sunt făcute să nu se împace.

UN HAN LA CAPUL PODULUI

Mult regretatul Const. I. Nottara îmi povestea
că își amintea de Mincu stând descălțat și cu
picioarele întinse pe scaun în fața unui han-res-
taurant care flința la începutul Șoselei Kisseleff.

15 ANI IN U. S. A.

de MIHNEA ION SOCEC

Continuarea interesantului reportaj cu acest titlu se află în suplimentul „De toate pentru toți”, pagina 6 și următoarele. Reproducem aici două fotografii din acest capitol.

Avionul „Lockheed” sky-sleeper, care face cursa New-York-Los Angeles.

Cabină de pasageri pe avion transcontinental.

UN COPIL TALENTAT

Violonista Lilly Steinmann e o fetiță de 12 ani, dar ea mănuește arcușul cu o artă care a uimit și entuziasmat pe acei cari au auzit-o la concertul dat nu de mult în sala Dalles. Criticii specialiști au fost unanimi în părerea că acest copil e înzestrat cu extraordinară daruri de interpretare.

MICUL HARRY.

fenomenul muzical a cărei artistică inspirație stărnește admirația publicului. El se va produce la festivalul humorului, organizat de dl. E. Luțescu, pentru seara zilei de 16 Mai crt. în sala teatrului Bărașeum.

DOAMNELOR!

Vopsitul părului, în cele mai frumoase culori naturale precum și ondulațiuni permanente, execută ireproșabil Coaforul François, Strada Edgard Quinet, 7 Telefon 3-01-23

COAFORUL GEORGES

STR. BIS, ENI 8. — TELEF. 4.01.27 și Suc. „FEMINA”, Cal. Griviței 81 Permanente cu soluții străine. Vopsitul părului în toate culorile

Garantăm că veți deveni mai frumoasă!

Un ten
întotdeauna fraged,
tineresc și frumos...

...sau RESTITUIREA
SUMEI ÎNTREGI!

GARANTĂM
mulțumirea
deplină, sau
restituirea sumei
întregă

Se întrecușează
până la ultima bu-
cătică, păstrându-și
intactă parfumul și
celelalte însușiri
incomparabile.

Voici ca tenul Dv. să-și păstreze intacte frăgezimea, puritatea și farmecul tineresc? E ușor, Doamnă, datorită săpunului Cadum. Încercați, pe răspunderea noastră, acest minunat săpun de înfrumusețare. Cumpărați o cutie cu 3 săpunuri Cadum. Întrebuințați unul, ține aproape o lună! Dacă — admitând imposibilul — după întrebuințarea primului săpun, pielea Dv. nu a căpătat aspectul catifelat și frăgezimea neîntrecută a „Tenului Cadum”, înapoiati ambalajul săpunului întrebuințat, împreună cu celelalte două neîncepute, Biroului Cadum, Str. Sft. Ionică No. 8, București. Vi se va restitui suma ÎNTREGĂ. Mai trebuie oare să stați pe gânduri, să ezitați? Nu, cumpărați chiar mâine o cutie cu săpun Cadum.

Savon Cadum

femeia la 40 de ANI

„...rice s'ar spune, femeia la 40 de ani mai poate să placă, să fie chiar fermecătoare, cu condiția ca să-și păstreze silueta sveltă, grațioasă și sufletul tânăr.

Din nefericire, tocmai la această vârstă femeia e învinsă de cel mai mare dușman al farmecului ei fizic — obezitatea — aceasta numai din propria ei vină, numai datorită neglijenței.

Doamnelor: există un remediu sigur și inofensiv pentru combaterea obezității. Fără nicio efortare fizică, fără a vă supune unui regim drastic, puteți recăpăta linia sveltă, tinerească, grație tabletelor de slăbire „BOXBERGER — KISSINGEN”. Preparate din sare naturală de KISSINGEN și alte substanțe inofensive și eficiente, tabletele KISSINGEN au un efect regenerator asupra întregului organism, deaceia ele sunt cele mai indicate pentru o cură de slăbire rațională.

Tabletele KISSINGEN nu provoacă o slăbire vertiginosă, atât de vătămătoare organismului, ele îndepărtează grăsimea treptat, pe nesimțite. Efectul dorit se poate obține numai după un tratament mai îndelungat.

Cereți la toate farmaciile și drogheriile

TABLETELE DE SLĂBIRE

BOXBERGER-KISSINGEN

SAREA VICHY-ETAT

1 Sare naturală extrasă din ape pentru a face o apă alcalină

PASTILE VICHY-ETAT

2 sau 3 după masă ușurează digestia

COMPRIMATE VICHY-ETAT

3 Spre a prepara singur o apă digestivă gazoasă

A SE FERİ DE CONTRAFACERI ȘI SUBSTITUȚII

Era atât de grasă, încât îi era rușine
Luând KRUSCHEN a slăbit, și-a recăpătat sănătatea și a devenit mai activă

Mai întotdeauna obezitatea și reumatismul merg mână în mână, fiindcă adesea ele provin din una și aceeași cauză. Deci, nu e de mirare că remediul care vindecă una din aceste afecțiuni, lecuște și pe cealaltă. Așa se întâmplă și cu doamna care ne comunică cele ce urmează.

„Acum un an”, ne scrie ea, „sufeream îngrozitor din cauza durerilor reumatice și a altor turburări. Deasemenea, mă îngrășasem enorm de mult — eram atât de grasă că-mi era rușine. Mă simțeam foarte rău până când, ascultând de sfatul soțului meu, am început să iau sărurile Kruschen. După câteva timp starea mea se îmbunătăți durerile reumatice cedară, nervii mei se întăriră și spre marea mea bucurie constatai că am scăpat și de masele de grăsime care mă deformau. Cred că nu mă laud prea mult când spun că mă simt mai întinerită și că sunt mult mai activă ca înainte. De când am slăbit mă prezint cu totul altfel și mă simt mai bine, așa cum nu m'am simțit de multă vreme.” (D-na) J. S.

Kruschen este un amestec ideal de câteva săruri minerale care se găsesc în apele renumitelor stațiuni balneare din Europa, către care se îndreaptă omenirea suferindă pentru a se vindeca de diferite afecțiuni, printre care se pot număra și reumatismul și obezitatea.

De vânzare la farmacii și drogherii. Fl mare Lei 95. Fl. mic lei 60.

Întâia iubire
întâia durere...

Etern rămâne doar
parfumul apei de
colonia DIAVOLO, pe
care-l purtăm în
amintire, redeștep-
tând în noi imagi-
nea ființei iubite...

Pudra DIAVOLO
dă tenului Dv. fră-
gezimea și catife-
larea petalelor de
trandafiri.

Pudra
ȘI APA DE COLONIA

DIAVOLO

O CREAȚIE

D'Arny

Realitatea

ILUSTRATA

ANUL XI No. 535

21 APRILIE 1937

Adorabilă în orice împrejurare, datorită tenului ei deosebit de îngrijit. La dans, la spectacole cât și la sport, pretutindeni ea rămâne aceeași ființă fermecătoare, fiindcă știe să aleagă pudra care o avantajează și o întinerește. Ea apreciază totdeauna neîntrecuta:

Poudre En Vogue

PARFUMERIE VENDÔME

COMBATE sigur
JAWOL

**GRIPA
RĂCEALA
NEURALGIA**

Dr. ELISABETA MOLNAR
MEDIC STOMATOLOG

Fost asistent la clinica
universitară din Cluj

**BOALE DE GURĂ și
CHIRURGIE DENTARĂ**

Proteză, tehnică modernă,
coroane de porțelan

București - str. Brezoianu, 29. Et. I
Consult. 3—6 Telefon 46601

**Academia de Croitorie
Bulevardul Brătianu 9**

Școală vieneză autorizată de
stat. — Cursuri rapide de rochi,
mantouri, mănuși de piele, stofă,
blană și flori artificiale. —
Durată 2 luni.
Inscrieri zilnic între orele 11-13.

„REALITATEA ILUSTRATĂ” vă oferă prilejul unic
de a pleca gratuit la expoziția internațională
dela Paris.

Mai sunt doar câteva zile până la deschiderea
oficială a expoziției internaționale dela Paris. În toată
lumea se comentează acest eveniment cu adevărat
mondial. Se pare că Parisul va trăi din nou atmos-
fera zilelor sale de glorie și că milioane de vizita-
tori din lumea întreagă vor veni să viziteze grandi-
oasa expoziție din Orașul Lumină.

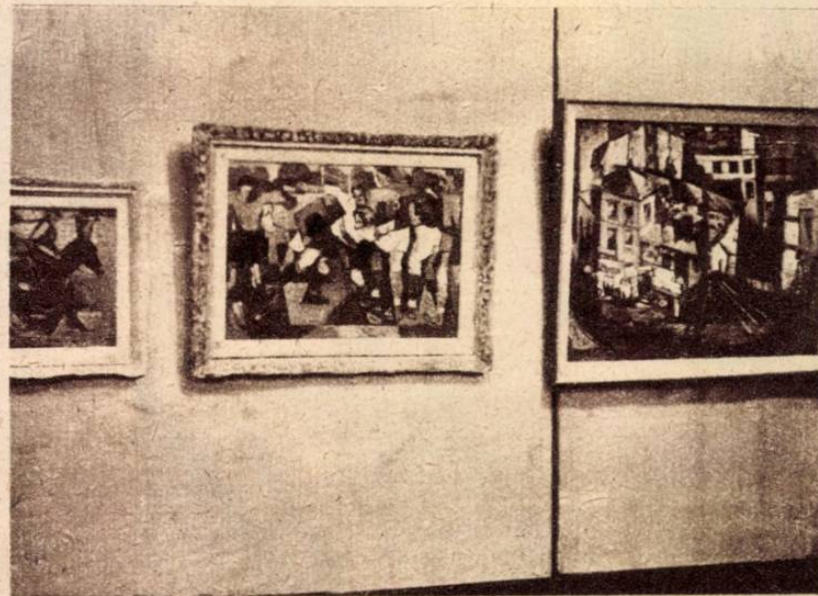
„Realitatea Ilustrată”, revista care prin marile ei
concursuri a stat totdeauna în slujba cititorilor săi,
oferindu-le premii de mare atracție, vă dă acum
prilejul să vizitați gratuit, în condițiuni strălucite, ex-
poziția dela Paris.

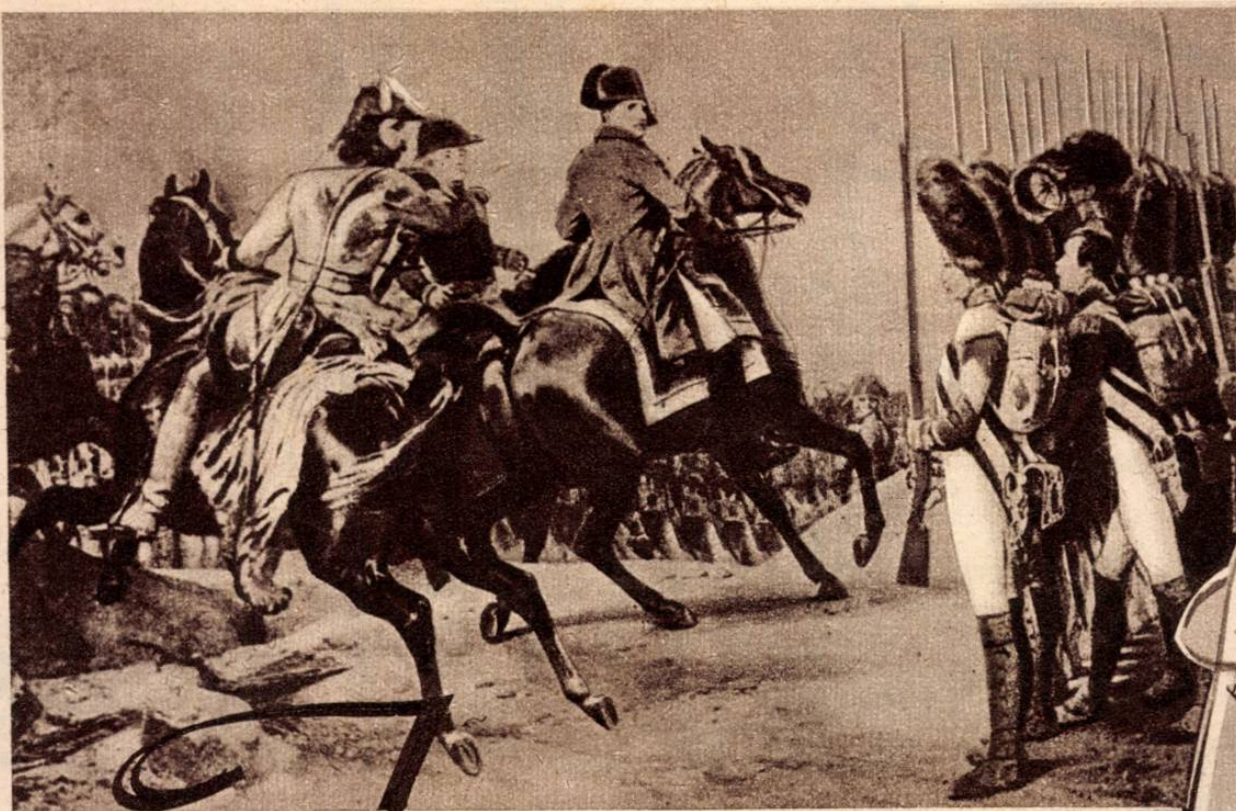
La prezentarea filmului Metro Goldwyn Mayer
„Dama cu Camelii”, s’au distribuit și se distribuie
spectatorilor prospecte speciale, care trebuiesc tri-
mise, conform instrucțiunilor, împreună cu bonul pe
care-l publicăm aci. Cititoarea sau cititorul care ne
va trimite cel mai bun răspuns, va pleca pe soco-
teala revistei noastre, complet gratuit, în wagon-lits
clasa I-a, dus și întors, la expoziția internațională
din Paris. Acolo va sta opt zile în hotel de prim
rang, având deasemeni întreținerea completă (masă,
spectacole, bacșișuri).

EXPOZIȚIA PICTORULUI MAXY

În sala Mozart, pictorul M. H. Maxy expune o serie de
pânze, care arată evoluția artistului în ultimii ani. Este
o afirmare puternică a maturității talentului său. Pictorul
Maxy, care în 1923, la debut, era un revoluționar, un
artist de avangardă, prezintă de data aceasta opere
închegate: peisagii, portrete, naturi moarte și chiar
compoziții sociale.
Înfățișăm unul din tablourile expuse.

NAPOLÉON A IENA. Tableau d'Horace Vernet

Storia
SE SCRIE
CU FAPTE...

CU IZBÂNZI,
NU CU VORBE

Calitatea, țesătura
splendidă, frumuse-
țea neîntrecută a
ciorapului „ADY”
101, a asigurat acestei
creații o pagină de
onoare, în istoria
industrii românești.

ady

O CAP'O D'OPERA

SUBLIMELE IDEI----

Statuia lui Christos, înaltă de 10 metri, făcută din bronz. Este a doua din lume în mărime și se află pe vârful Tibitabo din Barcelona.

Una dintre cele mai celebre biserici din lume este catedrala „Sagrada Familia” din Barcelona, care de 53 de ani e neterminată, deși încontinuu se lucrează la dânsa. După dorința întemeietorului ei, arhitectul spaniol Gaudí, ea nu se poate construi decât din banii milosteniei ai credincioșilor și până acum s'au investit astfel 20 milioane Pesetas. E nevoie însă de 180 de milioane Pesetas.

luzia, cu armate străine dinspre Aragon, provinciile dela sud și nord cari obicinuiau să trimită la Madrid lăzile de portocale, bidoanele cu untdelemnuri, sticlele de vin aromat, pachetele de curmale. Pe străzile orașelor — ocupate sau nu — n'au mai răsunat în soare, cântecele ghițelor și glasurile copilărești ale femeilor, soarele n'a mai luminat tăvile cu daruri și lumânări sfinite, pe care segnioritele și le trimeteau altă dată, dela casă la casă, dela curte la curte. Ba-

Transport de răniți într'un sat dimiclit de războiu.

Refugiați din Madrid cari își petrec sărbătorile Paștilor prin stații și tuneluri, între linii de drum de fier, așteptând să plece.

Monumentele culturale ale Spaniei se distrug în războiul civil. În fotografia noastră: ce a mai rămas din renumitul palat spaniol al contelui De Infantado din Guadalajara.

CĂ ne-am ridicat și noi și alte popoare, la idei generale, încălcând sau făcându-ne a uita măruntele interese personale, e un semn sigur de progres — dar ca și focul, sublimele idei generale pot deveni funeste, pustiitoare. Că tineretul e gata să-și dea viața — și am văzut că în anumite împrejurări și-a dat-o — pentru credințe politice, sociale sau strict filosofice, nu e numai un semn al timpurilor noastre, ci al tuturor epocilor de renaștere.

Dar nu vom spune niciodată în deajuns și nu vom găsi îndestule ajunuri de sărbătoare, ca să strigăm tineretului:

— Ferește-te și umblă binișor cu ceeace obicinuești să numești „ideal”! Revolverul din sertar a fost cumpărat pentru lupi, cari ar da târcoale conacului; ia aminte și nu te juca prea mult cu el să nu ți se descarce în inimă! Ispita se înfățișează totdeauna cu chip suprem ademenitor, asemenea diavoliței din Vechiul Testament, a cărei frumusețe e fără pereche, ale cărei farmece sunt nemai cunoscute!

Ne gândim cu mâhnire adâncă și inima strânsă ce Crăciun au avut copiii din Spania, ce Paști au avut femeile și bărbații acelei nefericite țări! Moș Crăciunul s'a arătat pe meleagurile de splendori legendare și castele de basm în chipul unor negre avioane de bombardament, mânate de forțe infernale, întovărășite de urlete și răgete sinistre, în văzduhul înfiorat — și au lăsat să cadă în casele unde adăstau copii în jurul pomului verde, darurile infirmității, boalei și morții. Merele de aur ale copilăriei spaniole s'au ivit ca schije de obuze, nucile poleite, asemenea unor granate duhnitoare, innăbușitoare, lumânărelele, ca fulgere scurte de mitralieră.

Paștele a venit și mai cumplit: Cu armate străine dinspre Anda-

talioane de soldați, învesmântați în negru, pe frunte cu oțelul brumat al căștilor, au trecut, asemenea unor umbre de dincolo de viață, bătând cu cismele de fier pavagiul de piatră, după vremea regilor mauri. Trupe defilau înainte și înapoi, deadrep-tul și deacurmezișul orașelor, mișcate de comandanți nevăzuți, a căror energie îndârjită și dementă se crede în slujba unui „ideal”.

Idealul e sfânt oricând, pentru oricine. Mai încapă îndoială? Ar cuteza cineva — citind scrisorile și rapoartele dinainte de răscoplă — ale generalului Franco, șeful rebel, să nege buna lui credință, credința că e menit să „salveze Spania”... Greșelile guvernului popular, pe-atunci la putere în întreaga Spania, nu le-a ascuns, nu le ascunde nimeni. Singura îndoială îngăduită e numai asupra metodei: Poate că acele greșeli se puteau îndrepta și altfel, decât prin război civil și prin invazia unor armate străine de adevăratele interese ale Spaniei.

Și pe de altă parte ar putea cineva să conteste guvernului popular și mai cu seamă trupelor guvernamentale, care susțin un război atât de cumplit, uneori cu arme inferioare, dar chiar fără arme, sinceritatea convingerilor lor? Pot fi oare certați pentru încrederea lor, în regimul democrat — după ce au cunoscut efectele dezastroase ale dictaturei lui Primo de Rivera?... Singura critică ce li s'ar putea aduce e asupra ușurinței cu care au crezut că se înlătură tradiții și interese — ușurință explicabilă și ea prin lipsă de experiență politică.

Dar care mai e valoarea „idealului”, „credințelor sfinte”, „ideilor” supreme, dacă atunci când s'au confruntat, au dus la catastrofa care se desfășură azi în peninsula iberică! Nu suntem pentru politica de compromis, pentru metoda care împacă și capra și varza — dar nici nu putem fi pentru metoda care calcă varza în picioare și lasă capra muritoare de foame. O *temperare a fanatismului* — iată semnul prim al oamenilor civilizați. O *înlăturare categorică a intoleranței* — iată în-tâia dovadă a oamenilor chibzuți.

Era mai bună dictatura decât democrația în Spania?... Să fie recunoașterea nevoilor reale ale Spaniei atât de străină uneia sau celeilalte taberi?... (Cine ar face o listă a reformelor so-ciale anunțate de generalul Franco în caz de succes, ar fi sur-prins de înrădăcirea unora, de identitatea altora, cu programul social al partidului guvernamental!)

În niciun caz nu s'au dovedit bune fanatismul și intoleranța, care au dus Spania în halul de azi, teritoriu de experiențe pentru armatele și armele altor popoare, loc de revărsare a urei și barbariei triburilor africane, puse în slujba unor „idealuri” e-uropene.

Nu ne facem iluzii asupra lecției spaniole. Cine a învățat din pășaniile altora?... Oamenilor le trebuie focul pe degetele proprii, ca să bage de seamă că s'au ars.

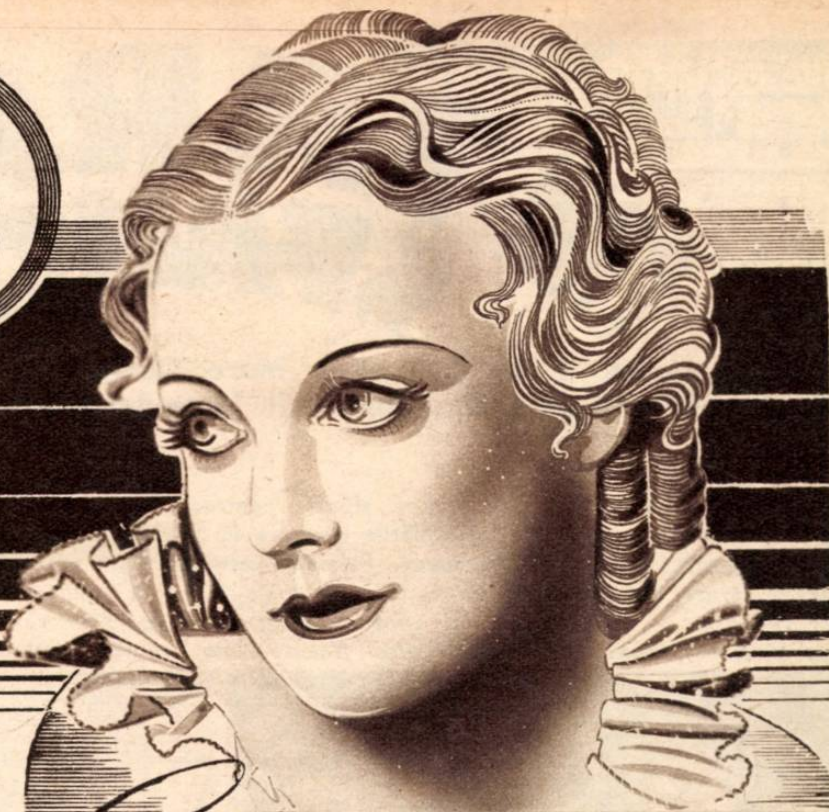
Mai era nevoie de ultimele fanatisme și intoleranțe, ca să a-flăm cât sunt de dezastroase, mai cu seamă când își pun masca supremelor idealuri?... Dar istoria omenirii și în deosebi ultimele veacuri ale istoriei Europei, nu sunt decât odioase, tra-gica poveste a luptelor dintre intoleranțe. Investmântate în haina Dumnezeirii, neamurile s'au masacrat între ele, sau fiecare în sânul ei, pentru amănunte de ordin teologic, care azi ni se par de necrezut. Războaiele religioase au pierit — și omenirea trăește azi într-o libertate de conștiință, care-ar fi deplină, dacă în locul fanatismelor religioase n'am vedea încăerându-se fanatisme sociale.

Vom ajunge și în acest domeniu la măcelurile seculare, care au caracterizat războaiele teologice?...

Poate că exemplul Spaniei să fie pentru celelalte popoare — măcar de data aceasta — binefăcător.

Poate că vom învăța în sfârșit că nicio „idee” n'are dreptul să ceară cadavre.

F. A.

Surâsul ei
amintește primăvara...

RICHARD HUDNUT

Tinerețea și grația acestei doamne este concreti-zată în surâs. În afară însă de excelentul gust, do-vedit în felul cum se îmbracă, doamna are meri-tul de a-și fi desăvârșit grația ei firească cu o ad-mirabilă Apă de Colonia, care răspândește un de-licios parfum: parfumul Apei de Colonia RICHARD HUDNUT, discret și totuși învăluitoare.

Este însușirea deosebită, care atrage atențiunea și care adaugă o notă de farmec și de grație, celei ce o întrebuințează.

Apa de Colonia „Gemey”, „Richesse”, „Le Début Vert” și „Le Début noir” sunt cele patru creațiuni minunate ale casei RICHARD HUDNUT.

SUNT OARE VINDECABILE BOLILE DE PLĂMÂNI?

Această întrebare, nespuse de grea, și-o pun toți cari suferă de: **astmă, catar de plămâni, tuber-culoza laringelui, tuse învechite, flegmă, răgușeală îndelungată, gripă** și cari n'au găsit tămăduire până în ziua de astăzi. Toți bolnavii de acest soi primesc dela noi **CU TOTUL GRATUIT, O CARTE CU ILUSTRAȚII** scrisă de Dl. Dr. med. Guttman, fost medic primar al Sanatorului Finser, și intitulată: „**Se poate vindeca boala de plămâni (oftica)**”? Ca să dăm puțința fiecărui bolnav de a lua informații despre felul bolii sale, ne-am hotărât să trimitem oricui această carte, gratuit și francat, spre binele omenirii bolnave. Scrieți o carte postală (francată cu 6 Lei) cu adresa Domniei Voastre exactă, firmei:

PUHLMANN & Co., BERLIN, 836 Müggelstrasse 25-25a

DOAMNELOR!

Vopsitul părului, în cele mai fru-moase culori naturale precum și on-dulațiuni permanente, execută ire-proșabil Coaforul François, Strada Edgard Quinet, 7 Telefon 3-01-23

CHIRURGIE ESTETICĂ

(fără cicatrice)

a nasului și urechilor, a feței, gușei și pieptului.

Indepărtarea operativă a ridurilor
Dr. RUDOLPH HOFFMANN
fost asistent la clinica univ. din Berlin
București, B-dul Domniei 30 bis
Tel. 4.19.50 — Informațiuni gratuite

Institut medical cosmetic

Str. Brezoianu 9, București III
Telef. 3-59-22. Consult. 11—1, 5—8
sub îngrijirea unui medic dermatolog și unei doctorițe din Berlin.
Sfaturi și îngrijiri date de specialiști în toate părăturile cosmetice.
Înlăturarea radicală a perilor de pri-sos, prin diatermie, îngrijirea frumuseții și a trupului, etc.

ELIDA SHAMPOO

Mijlocul ideal
pentru spălatul,
îngrijirea și
igiena părului.

ELIDA

PRIN ȚARA SFÂNTĂ

de Preot Hagiu G. D. Cruceanu, Mare Comandor al Sft. Mormânt, Directorul „Bibliotecii Mormântul Domnului”.

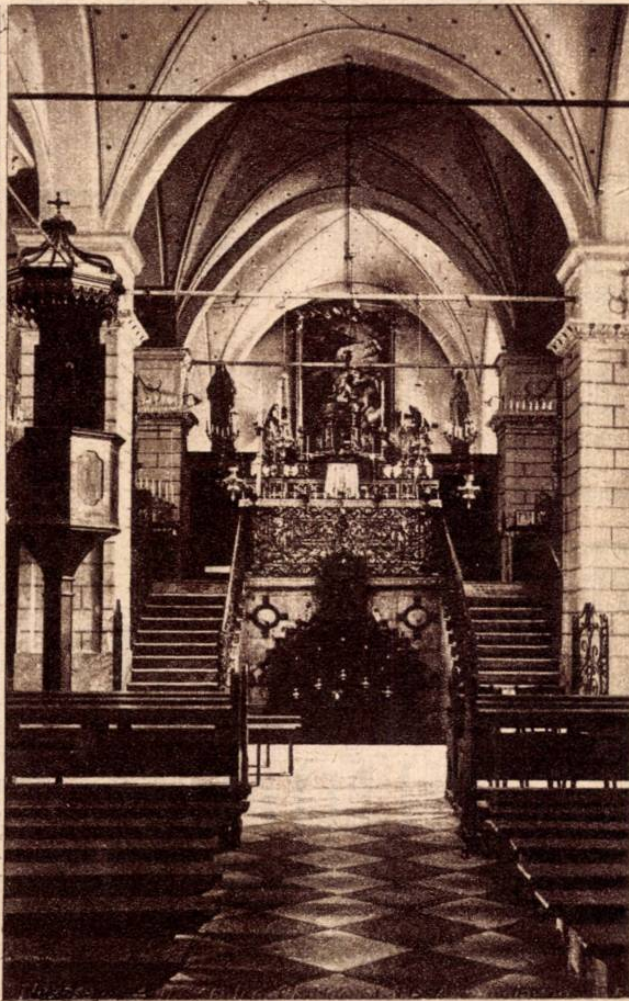
INTREAGA Palestină este o țară sfântă, pentru că pe aci s'au petrecut aproape toate întâmplările istorisite în Sfânta Scriptură: Vechiul și Noul Testament. Palestina este o țară plină de comori sfinte, pentru că în ea s'a născut, a copilărit, a predicat, a fost îngropat — vremelnice — și apoi a înviat, Fiul lui Dumnezeu, Isus Hristos, Mântuitorul sufletelor noastre. Pe vremea Mântuito-

Muntele Tabor și drumul spre Nazareth.

Fântâna lui Jacob, patriarhul biblic, se află în apropiere de Nablus (Samaria)

Interiorul bisericel Buna Vestire din Nazareth.

leemul, cu peștera nașterii Mântuitorului; Iordanul, cu locul unde s'a botezat Fiul lui Dumnezeu; Carantania, cu locul unde a fost ispitit Isus, de către Satana; Vetania, cu mormântul lui Lazăr, cel înviat de către Isus; Iacul Siloamului, unde s'a tămăduit orbul cel din naștere; Cana din Galileea, unde a avut loc prima minune a Domnului; Nazaretul, locul unde Isus a crescut și s'a întărit cu duhul și darul lui Dumnezeu; Marea Tiberiada, pe valurile căreia a umblat Hristos ca pe uscat; Capernaumul, unde a fost înviată fiica lui Iair; Muntele Tabor, pe care s'a schimbat la față fiul lui Dumnezeu; Samaria, cu puțul patriarhului biblic Iacob; Iacul Vitezda, cu locul unde a fost vindecat slăbănogul de 38 ani; Grădina Ghethsemani, depe muntele Măslinilor cu locul unde Mântuitorul s'a rugat cu sudori de sânge și unde a fost trădat de Iuda; Valea Chedronului, cu mormântul Sfintei Fecioare Maria; Vârful Eleonului, cu locul unde s'a înălțat Isus la cer — precum și alte locuri de închinare, împrăștiate în această țară sfântă.

NAZARETUL

Unde Isus Hristos a crescut și s'a întărit cu Duhul și Darul lui Dumnezeu.

Pe vremea Domnului Isus, Palestina era împărțită în trei provincii: Iudeea, Samaria și Galileea.

ruului, această țară era sub stăpânirea Romanilor, apoi a Musulmanilor, iar dela războiu încoace ea se află sub stăpânirea Creștinilor.

Cel mai însemnat loc de închinare — din această țară sfântă — este Mormântul Domnului, depe muntele Golgota. Cele dintâi persoane care au urcat acest munte al durerii au fost mironosițele femei, apoi apostolii și după aceea pioșii creștini, cari au venit — în număr foarte mare — din toate colțurile Palestinei, ca să vadă și să plângă la Sfântul Mormânt. De atunci și până astăzi creștinii din toată lumea (împărați, regi, prinți, arhierei, egumeni, preoți, monahi, guvernatori, miniștri,

medici, profesori, funcționari, negustori, muncitori și țărani) au venit — și vin mereu — ca să se închine Sfântului Mormânt. Toți au căutat să vină — după putință — în ajutorul acestor locuri sfinte dar sărace. Cu ofrandele lor, s'au putut ridica nenumărate biserici, chiar pe locurile pomenite în Sfânta Scriptură.

Venind în această țară sfântă, închinătorii vor cerceta pioși: Ierusalimul, cu Mormântul Domnului depe Golgota; Vet-

Cioban din Bethleem.

Rabin din Țara Sfântă

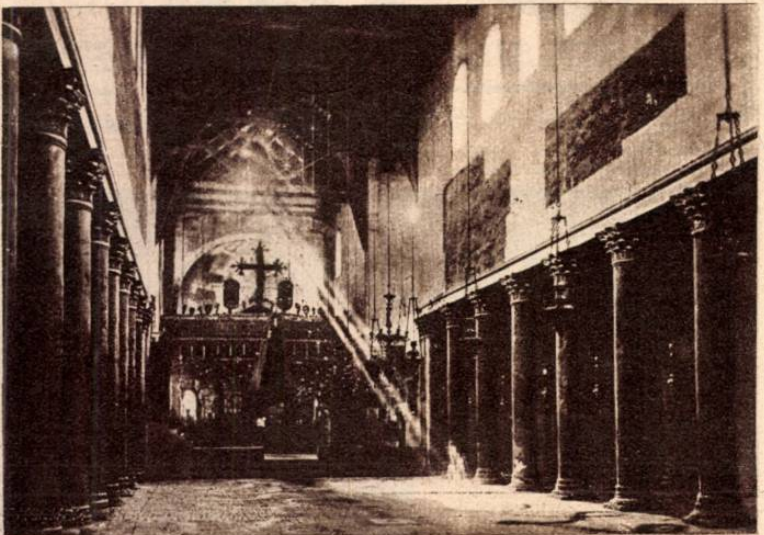
Femeie tânără din Bethleem.

*Atelierul dreptului Iosif este transformat astăzi într'un pa-
raclis.*

Biserica nativității din Bethleem.

Interiorul bisericii din Bethlehem ridicată pe locul unde s'a născut Hristos.

„Duhul Domnului peste mine, pentru care m'a uns, ca să binevestesc săracilor; m'a trimis ca să tămăduiesc pe cei zdrobiți cu inima; să vestesc iertare celor în robie și să dau orbilor vedere". (Luca IV, 16—19).

TABORUL PE CARE S'A SCHIMBAT LA FAȚĂ FIUL LUI
DUMNEZEU

Urcând muntele Tabor, simțim că sufletul nostru se urcă spre Dumnezeu. Cărările acestea arse de soare și bătute de vânturi

R. I. No. 535
Pag. 7

Doamnă

In alegerea cadourilor
de sărbătorile Paștilor
nu uitați ciorapii
A D E S G O

50 și 100 MĂTASE NATURALĂ

Doamnă, fiți atentă!

**LINGERIA ADESGO
MILANESE POARTĂ
MARCA GARANTIEI**

ADESGO MILANESE

Adesgo

IN TOATE MAGAZINELE DE SPECIALITATE

IN TOATE MAGAZINELE DE SPECIALITATE

au fost bătătorite și de Fiul lui Dumnezeu care mergea să se roage (Luca IX,28) spre culmile acestui munte.

Isus se ruga singur, deoparte. Și deodată se schimbă la față (înaintea apostolilor), așa încât fața sa străluci ca soarele, iar vestimintele lui se făcure albe ca lumina (Matei XVII,2).

Schimbarea la față este prăznuirea și izbânda luminii. Trupul Său s'a făcut lumină de soare, lumină de cer, lumină supranaturală. Dar lumina nu era deopotrivă pe față și vestiminte. Lumina feții era lumina soarelui; iar lumina vestimentelor semăna cu scânteerea zăpezii.

Dar Isus, lumină, nu era singur. Moise și Ilie — albi și ei vorbiau cu El despre jertfa ce-l aștepta (pe Isus), în Ierusalim. Deodată un nou luminos i-a umbrat pe ei și un glas — din nou — a rostit: „Acesta este Fiul meu cel iubit, întru care bine am voit; pe acesta să-l ascultați”. Auzind ucenicii, au căzut cu fața la pământ și s'au spăimântat foarte. (Matei XVII, 3—6).

Pe muntele Tabor se găsește azi o frumoasă mănăstire ortodoxă (zidită de sfinții împărați Constantin și Elena, dar ruinată și distrusă de Turci, în sec. 13).

Șase secole mai târziu, acel care a întreprins restaurarea acestei biserici mărețe a fost un pustnic... român; și anume Irinarh Roseti tipograful (născut în 1781, mort la 26 Decembrie 1859), din Focșani. Timp de 18 ani de viață ascetică a petrecut aci pustnicul Irinarh. Inetând acesta din viață, mănăstirea a fost terminată de către fericitul Patriarh Chiril al II-lea al Ierusalimului.

După ce-am cântat troparul: „Schimbă-te-ai la față în munte, Hristoase Dumnezeule!” ne-am închinat în fața icoanei Schimbarea la față.

MUNTELE MĂSLINILOR.

cu locul unde s'a înălțat Isus la cer — și Grădina Ghethsemani cu Peștera Agonie.

La răsăritul cetății Sfinte Ierusalim se află Muntele Măslinilor și grădina Ghethsemani.

Trecând valea Chedronului, dăm în grădina Ghethsemani, care se află pe coasta Muntelui Măslinilor. Pe vremea Mântuitorului, aceste locuri erau acoperite cu plantații de măslini și smochini. Era un loc potrivit pentru reculegere și adâncire sufletească. Azi nu mai este așa. Depe Muntele Măslinilor, Ierusalimul — cuprins între zidurile sale — se vede ca'n palmă. Ne oprim și ne închinăm la Peștera Agonie, adică la locul unde Mântuitorul s'a rugat cu sudori de sânge, așteptând clipa cea proorocită de Sfânta Scriptură. După cina cea de taină, Isus Hristos a urcat Muntele Măslinilor și s'a rugat în grădina Gethsemani Tatălui ceresc (Matei XXVI).

Peștera Agonie este săpată în stâncă și conține două cavi-tăți. În interior se află mai multe altare, împodobite cu flori și candelă, cari ard neincetat. După ce sărutăm crucea adusă — în spate — tocmai dela Budapesta, de către un pelerin ungur, pornim direct la locul unde s'a înălțat Isus la cer. Întrăm în Biserica Înălțării, cântând troparul înălțării.

Biserica este mică și aparține arabilor. Locul acesta pe timpul împăratului psalmist David (II Samuel, XV,32) servia ca loc de închinare. Ne închinăm în fața pietrei sfinte, depe care s'a înălțat Mântuitorul la cer. (Marcu XVI,19). Pe această peatră se vede urma piciorului drepal lui Isus Hristos.

SAMARIA (CU FÂNTÂNA PATRIARHULUI IACOB)

Plecând, cu mașina din Ierusalim, spre Samaria, peste puțin timp avem în dreapta noastră vestita cetate biblică Gabaah (Jud. XIX) reședința regelui Saul; iar în stânga noastră satul Șafat, sau vechiul oraș preoțesc Nab (I Samuel, XXI,1—6). Mai departe, tot pe dreapta se află Rama, în care s'a auzit plângere și bocet și tânguire mare, căci Rahila plângea pe fiii săi. (Ieremia XXXI,16; Matei II,17—18).

Spre răsărit se află satul biblic Luz, sau Beth-El (Facerea XXVIII,19). Aci este locul unde înnoptă Patriarhul Iacob și văzu — în vis — scara minunată, pe care îngerii lui Dumnezeu se suiau și coborau. (Facerea XXVII,11—12). Trecem prin drep-tul ruinelor cetății Șilo, locul unde a fost așezat Cortul Sfânt, care adăpostia Arca Alianței. (I. Sam. I,3; IV,4).

La un moment dat, zărim munții Garizim — cu binecuvân-tarea lui Dumnezeu — și Ebal — cu blestemul lui Dumne-zeu. (Vezi: Deut XI,29; XXVII, 12—26; Iosua VIII,33—34). În-trăm în câmpul pe care Patriarhul Iacob l-a dăruit fiului său Iosif (Fac. XLVIII,22; Ioan IV,5—6). Alături de drum, în apropiere de Nablus-Sichem-Sihar, din Damaria, se află Fântâna Pa-triarhului Iacob. Această fântână, care se numește a Sama-rinencii (în amintirea convorbirii ce a avut loc acolo, între Mântuitorul Isus Hristos și femeia samarineană a fost în tot-deauna un obiect de cinste, din partea creștinilor, evrei-lor și mahomedanilor. Fântâna aceasta este în stăpânirea creștinilor ortodocși.

După ce preotul nostru misionar, Emil Jelea Fulton, ne-a ci-tit Sfânta Evanghelie dela Ioan (cap. IV,4—43), bem cu toții

apă rece din această fântână, adâncă de 30 de metri. Fântâna se află în cripta unei foste bi-serici depe timpul Cruciaților, iar această biserică s'a ridicat și ea pe ruinele uneia mai vechii de prin secolul al V-lea. Jos, în criptă, în fața altarului, stau străvechile ghizduri de peatră de acum patru mii de ani. Acum se înalță aci o mare mănăstire ortodoxă.

În numărul viitor: Partea doua și ultima, cu următoarele capitole: Poarta de aur prin care a intrat Domnul Isus în Ierusalim; Mormântul Maicii Domnului; Biserica Sfânta Ana; Iordanul cu locul unde s'a botezat Fiul lui Dumnezeu; Marea Moartă.

1-2 dragele

luate zilnic sunt suficiente pentru a curăța și un stomac dificil.

Vă veți regenera stomacul.

DRAGELE
LAXATIV
PURGATIV

AMIC

DE GĂSIT LA FARMACII ȘI DROGUERII

Tot astfel mergeți și D-voastră prin viață?

A merge sigur — a merge cu ochii deschiși.

Și viața conjugală are pericolele ei, amenințând frumusețea și sănătatea femeii. Medicii vă previn. Țineți și Dv. ochii deschiși... Eficacitate și siguranță fără să producă cea mai mică vătămare a sănătății, fără nici o complicație.

SEMORI

Înlătură consecințele firești evi-tând orice fel de infectare — SEMORI este remediul la care oricine-l cunoaște răspunde „da”.

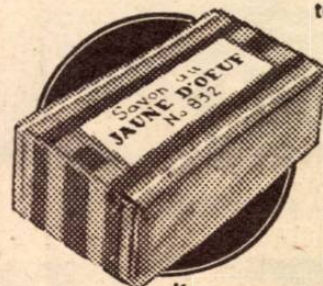
La farmacii și droguerii

Vați gândit ce vă așteaptă
PESTE CÂTIVA ANI?

Fabricat din gălbenuș de ou, are însușirea de a degresa epiderma și a elimina toate impuritățile depuse pe porii ei

Bătrânețea timpurie se datorește azi mai ales rezidurilor pudrei și fardurilor ce se depun pe porii epidermei și produc sbârciturile cu toate efectele lor dăunătoare tenului dv.

SĂPUNUL
AU JAUNE
D'OEUF 832

PURIFICĂ ȘI REGENEREAZĂ EPIDERMA

REPREZENTANȚA ȘI DEPOZITUL: STR. BOTEANU, 5

Așa arată
ASPIRIN

PE FAȚĂ PE DOS

Creme cari înfrumusețează!

SCHERK

Creme cari nutresc epiderma, întăresc țesutul și dau tenului un aspect delicat și

îngrijit, acestea sunt cremele Scherk. • Scherk Cold Cream pentru noapte, din

ceară fină și uleiuri alese, regenerează pielea, fortifi-când-o. • Crema Trisena, de zi, uscată, acționează în mod uniform făcând tenul mat. Este totodată și cea mai bună bază pentru pudră. • Cremele Scherk se vând în borcane à Lei 93 și Lei 123 precum și în tuburi à Lei 47 și Lei 67.

15 ANI IN U. S. A.

de Mihnea Ion Socec

Cititorii revistei noastre găsesc continuarea interesantului reportaj cu acest titlu, în suplimentul „De toate pentru toți”, la pag. opt și următoarele. În capitolul din săptămâna aceasta autorul ne conduce cu avionul până la Hollywood. Reproducem aci trei fotografii referitoare la acest capitol.

Pittsburg e numit orașul fumului, din pricina numeroaselor fabrici pe care le posedă.

Vedere, luată din avion, a centrului medical din Los Angeles. Clădirile acestui centru : clinici, săli de operații, laboratoare, au costat 12 milioane dolari, (aproximativ două miliarde lei) Există aci 10 săli-de operații și 4000 de paturi,

Vila artistului de cinema Wallace Beery în Beverly Hills, lângă Hollywood.

R. I. No. 535

Paq. 9

Un ten ideal
veți obține
întrebuințând
exclusiv

CREMA COTY

Această cremă e rezultatul unor îndelungate încercări ale specialiștilor noștri. Ea dă pielii, **fără exces**, hrana necesară, combate cu succes ridurile, face pielea netedă și fragedă. Întrebuințarea ei permanentă dă rezultate surprinzătoare.

Împreună cu

PUDRA COTY

Alegerea minuțioasă a materiilor prime precum și metodele de fabricațiune cele mai moderne, fac din acest produs un **articol unic** în analele eleganței feminine. Succesul său e universal. El constituie, prin excelență, produsul francez de lux.

PRODUSE ORIGINALE COTY-PARIS

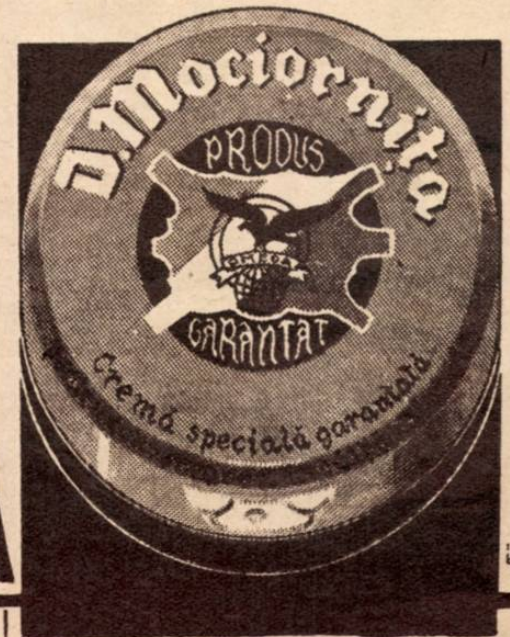

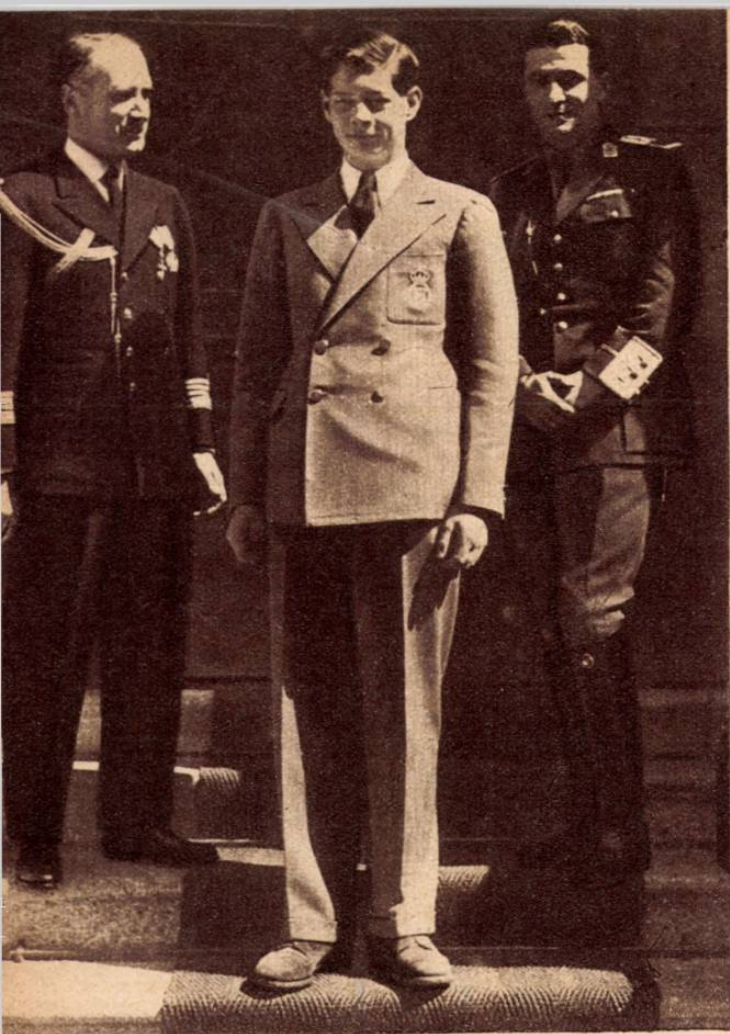
CREMA CEARA
ȘI UNSORILE

MOCIORNITA

DE VÂNZARE PRETUTINDENI

ÎNTREBUINȚAȚI

Vlăstarul regal și d. comandor Preda Fundățeanu, directorul clasei și mentorul Măriei Sale.

IN dosul Palatului Regal din Calea Victoriei se află o casă scundă, cu aspect burghez. Tre-cătorii nu observă nimic deosebit la dânsa, tramvaiele și autobusele care trec pe acolo nu se sfiesc să facă același sgomot asurzitor, care exasperază nervii cetățenilor din Capitală. Puțini bănuiesc că în această casă se află școala Voevodului Mihai, școala unde se plămădește mintea și sufletul celui ce va moșteni tronul țării. După îndeplinirea câtorva formalități la maresalul Curții, ajungem la directorul „Clasei Marelui Voevod Mihai”, d. comandor Preda Fundățeanu, care în același timp e mentorul prințului moștenitor. E vremea recreației. În curte răsună sgomotul vesel pe care-l fac 13 băieți tineri, în vârstă de 15 ani. Ei joacă volley-ball. Voevodul e cel mai înalt între ei. El prinde mingea și o aruncă cu mâna sigură peste plasă. Dacă n'ai fi prevenit, nici nu ți-ai închipui că printre acești băieți de școală se află moștenitorul tronului. Toți cei 13 tineri sunt îmbrăcați la fel, ei joacă cu același avânt și aceeași veselie. În toiul luptei pentru minge Voevodul se izbește de unul din colegii săi. Acesta cade și imediat Voevodul se grăbește să-l ajute:

Foto E. Grosaru

— Ți s'a întâmplat ceva, Dușă?
— Nimic, Măria Ta — răspunde băiatul brun care căzuse.

Jocul continuă.

Comandorul Fundățeanu, care privea cu noi pe fereastră, ne spune: Majestatea Sa a voit să obișnuască pe prinț cu realitățile vieții. De aceea a ales 13 băieți din diferite regiuni ale țării, din diferite categorii sociale, și chiar de naționalități deosebite, de vârsta prințului moștenitor, și a format cu ei o clasă. Tânărul pe care l-ai văzut căzând e fiul unui țăran din Transilvania. În clasă mai sunt trei fii de țărani și doi minoritari: un sas și un ungur. Voevodul este tratat la fel cu colegii săi. Programul de învățământ cuprinde materia obicinuită a tuturor școalelor, predată însă după o metodă specială. Această metodă constă în faptul că elevul e factorul principal, profesorul mărginindu-se numai la rolul de conducător; el dă numai directivele și ajută astfel la dezvoltarea individuală a școlarului.

Profesorii — desigur cei mai buni din țară — țin seamă de materia care trebuie predată paralel; așa bunăoară, când la ora de literatură română se vorbește despre baladă și profesorii de franceză și germană predau același subiect.

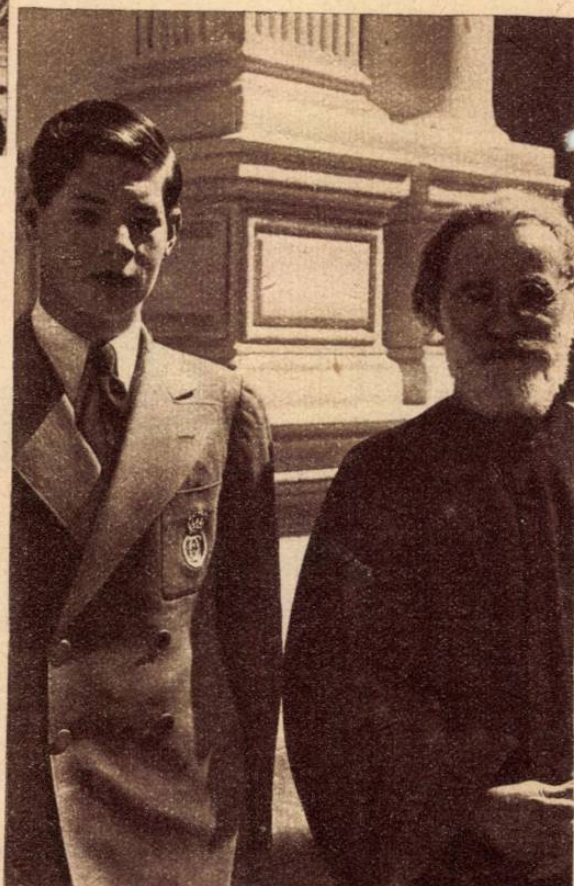
Au loc discuții săptămânale între elevi și profesori despre problemele ivite în cursul ultimelor lecțiuni și toată străduința este de a trezi interesul tinerilor pentru obiectele predate.

Sunt trei ore de matematică, două de geografie, câte una de fizică, chimie și științe naturale, trei ore de română, două de latină, două de germană, una de religie și câte una

Voevodul Mihai sosește aproape întotdeauna primul, la școală. În fotografia noastră, îl vedem alături de credinciosul său tovarăș, îndreptându-se spre localul clasei sale.

de desen și muzică. Ziua de Joi e rezervată cercetășiei. În această zi se execută programe din regulamentul cercetășesc. În aceste programe se cuprind și lucrări manuale. Cu câteva luni în urmă, sucursala din București a sucursalei Ford a o oferit Voevodului Mihai și la doi

Programul școlar zilnic, începe numai după ce toți 12 colegi s'au adunat.

Profesorul Nae Popescu este un prieten devotat al Marelui Voevod. Il vedem în fotografia noastră, alături de elevul său preferat.

Joia este rezervată pentru programul străieresc.

O ZI CU VOE

Cum își petrece timpul prințul
Principiile de educație pe care M.

ATENȚIUNE!

Ați fost fotografiat de Realitatea Ilustrată

Puteți câștiga 500 lei. În total se distribuie premii de 50.000 lei

Pe stradă, în localuri, în Cișmigiu, la șosea, la curse, la football, vă fotografiază „Realitatea Ilustrată”.

Vom publica săptămânal o serie de grupuri și fotografii individuale. Persoanele care se vor recunoaște, încercuite, în aceste fotografii (așa cum se vede în această pagină) și se vor prezenta la redacția revistei noastre, str. C. Mille 5-7-9, vor primi imediat un premiu de 500 lei. Publicăm în această pagină a doua serie de premianți.

Vom continua cu publicarea, în săptămânile care urmează. În total se distribuie premii în valoare de 50.000 lei.

Premiile se distribuie numai persoanelor care se prezintă la redacția revistei până Joi 22 Aprilie crt., ora 12.30 a. m.

FARMECUL PARISULUI
IN APA DE COLONIA ȘI PARFUMUL
SOIR DE PARIS
BOURJOIS
Paris

O cutie de VIM pe raftul
oricărei bucătării!

Acolo este locul ei, — și de acolo stăpânește casa întreagă! Căci VIM curăță toate într-o gospodărie, tabla de la ferestre,

clanțe, scânduri, castroane, tacâmuri, vase de bucătărie și orice obiecte de sticlă, lemn, smalt, metal sau faianță.

Cu condiția: să fie VIM veritabil

SĂPTĂMĂNA Paștilor de sărbătorile din în acest oraș, în le vezi pe toate. Toate se cât din punct de vedere decât la partea cea mai i turi creștine, evreiești și m Sărbătoarea evreilor are l anume precepte și înainte noaptea, Exodul din Vechi Mahomedanii, a căror sărb a Paștilor, fac o demonstra politică, pe străzi, protestă tini și evrei în orașul sfâr cu miile, executând dansu îndreaptă printre tancurile cordoanele militare ale ser ciilor de ordine spre Neb Musa, presupusul mormânt lui Moise.

Sărbătorile creștinilor se c lebrează în biserica Sfântul Mormânt, iar cea mai înt resantă dintre toate, este d sigur aceea a focului sfâr care are loc în „Sâmbă Mare”.

Cuprinsul imens al bisericii Sf. Mormânt, de al cărei pl fon atârână mii de lămpi, es cufundat în cel mai adâ întuneric, căci orice lumin este stinsă. Inghesuiți unul i tr'altul oamenii stau în jur mormântului de piatră, înch cu patru sigilii. Cam pe amiază apare, în cortegiu în punător, patriarhul grec, i conjurat de preoți și călugări și se îndreaptă spre perete împodobit cu sumedenie c icoane, unde este aștept de preoți iacobini, armeni, copec. Toți aceștia formea apoi un cortegiu lung, în u ma patriarhului, care păseș

Unul dintre pomii seculari din grădina Gethsemane.

FOCUL SFÂNT DIN IERUSALIM

Casa lui Simon, din satul Belhania.

la Ierusalim, este atât de încărcată
eritelor religii, al căror centru se află
cât îți este aproape cu neputință să
oficiază într'un timp atât de scurt, în
ehnic chiar, nu este posibil să asisti
importantă a ceremoniilor diverselor ri-
ahomedane.

ic în casă. Se pune seara masa, după
de mâncare se citește, până târziu
l Testament.

ătoare este un fel de pre-sărbătorire
ție națională, semi-religioasă, mai mult
nd împotriva invaziei pelerinilor creș-
t și pentru ei. Ei defilează prin oraș
i cu săbiile și cântând. Cortegiul se

în biserică. Cu multă osteneală reușesc slujitorii bisericii și poli-
țiștii englezi—în timpul stăpânirii turcești armata otomană se folosea
de bice de piele și paturile de pușcă — să croiască drum corte-
giului de preoți, până la mormântul, ce se află chiar în mijlocul
lăcașului. Acesta este ocolit de trei ori. După ocolul al treilea,
patriarhul deschide ușa și întovărit de un preot armean, pășește
în interiorul mormântului. În această clipă, toată atenția mulțimii
este îndreptată spre ei. Într'un mod cu neputință de descris, se
înghesuie oamenii — bărbați, femei și copii — țipând, spre cavoul
mic, care acoperă mormântul. Deodată, toate strigătele se schimbă
într'unul singur : din mica deschizătură a stâncii depe intrarea în
mormânt, apare o rază de lumină și în clipa următoare, patriar-
hul împarte preoților, cari așteaptă afară, vreo câteva lumânări,
aprînse la acest foc sfânt. Ce se întâmplă acum, îmi este impo-
sibil să descriu. În biserică, luminată deodată puternic, se luptă

Golgotha.

Vedere a Ierusalimului,
depe Muntele Măslini-
lor.

Isvorul care desparte Ierusalimul de grădina Geth-
semane.

Și astăzi încă mai există pereții acelei case
în care au locuit Martha și Maria Magda-
lena.

mii de oameni să aprindă lumânărica la focul sfânt. Este o
orgie a extazului, care sfârșete cu plecarea spre casă a celor
cari și-au aprins lumânarea. Ei aleargă spre ai lui, ca să le
aducă focul sfânt. În biserică, slujba religioasă continuă, până
târziu noaptea. La miezul nopții patriarhul pronunță sacra-
mentală frază : „Christos anesti” — Christos a înviat, la care credin-
cioșii răspund într'un glas : „Alithos anesti” — Adevărat a
înviat.

În ultimii ani, chiar unii dintre înalții prelați greci se opun la
ceremonia focului sfânt, căci au existat proteste, critici și cer-
turi, în privința provenienței acestui foc, ridicate încă din se-
colul trecut și cari n'au încetat, nici până azi. Pentru cei mai
mulți minunea e neîndoelnică : focul cade din cer, „adus în
părul îngerilor”. În cercul celor mai luminați însă stăpânește
de mult neîncrederea. Mai ales criticii mahomedani au scris,
în urmă cu multe secole, că acest foc sfânt, ar fi pregătit
înainte cu o seară, că s'ar așeza adică un fitil, legat de un
inflamabil și cu ajutorul unui mecanism oarecare, fitilul s'ar
aprinde, tocmai în ceasul dorit. Dar cum se întâmplă de obi-
ceiu, marea masă a credincioșilor nu vrea să lipsească dela
această ceremonie, căci omul se agață cu toată puterea de
această minune aparentă, pentru a-și întări credința, iar auto-
ritățile turcești n'au căutat să împiedece aceasta, căci slujba
atrăgea o mulțime imensă în oraș. Astăzi însă orice încercare
de a face o schimbare cât de mică, ar fi luată drept o pro-
vocare politică. De aceea stăpânirea interzice orice schimbare
a statului-quo, în locurile care sunt sfinte tuturor religiilor.

M. G. B. GABRIEL

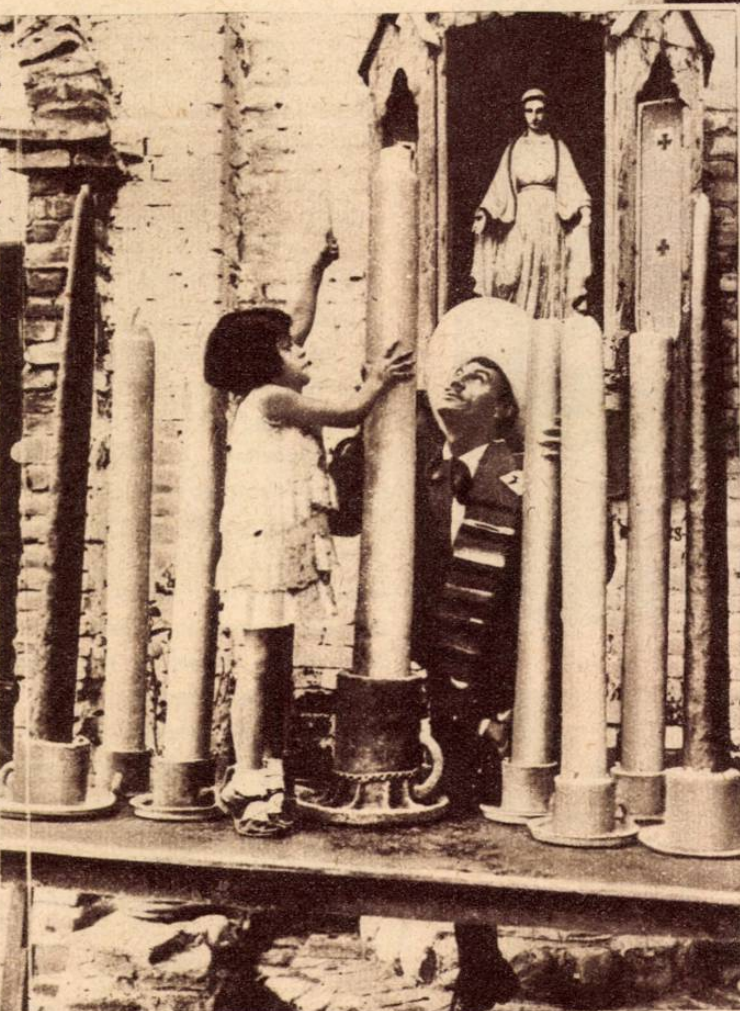
Laun sărbătorește lumea PAȘTELE JOCUL CU MINGEA INTR'O BISERICĂ

Z IUA aceasta este privită ca cea mai importantă dintre toate sărbătorile creștinătății. Celebrarea Invierii a fost una dintre primele sărbători introduse în calendarul creștin. Avem dovezi că, în primele decenii ale erei creștine, Paștele a fost sărbătorit de către evreii creștinați, într'un mod ce diferă foarte puțin de sărbătorirea evreească a „exodului”. Multe dintre riturile „săptămânii ebraice a pâinei nedospite” au fost adoptate de către Biserică și au fost păstrate până astăzi, ca tradiții și superstiții populare. În multe părți ale Europei, praznicul de Paști este alcătuit din miel gătit cu verdețuri. Conform versetului 3—8 din Exod, mielul trebuie să fie de o albeață

În Mexic e obiceiul de a se confecționa, de Paști, niște lumânări uriașe, care să poată arde un an întreg.

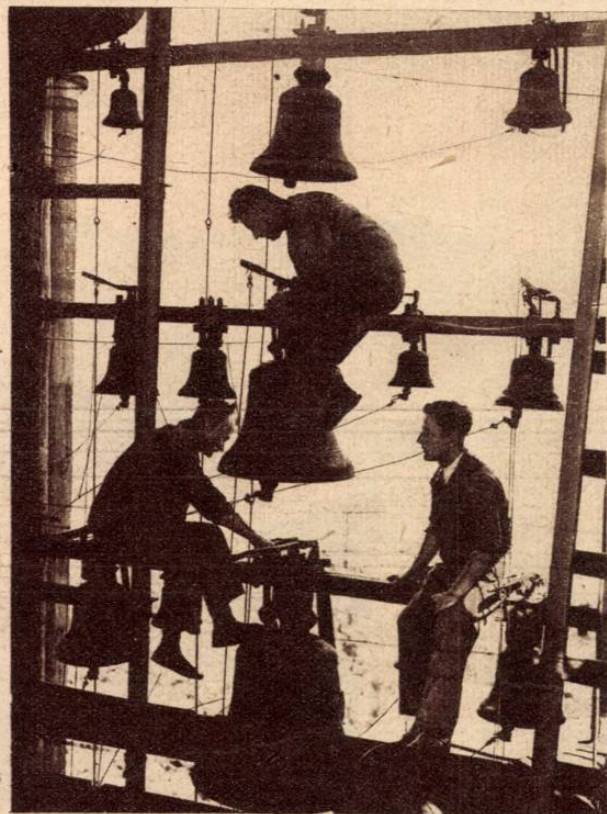

Idilă pascală, în Locarno

Papa Piu al XI-lea, însă-nătoșindu-se, a oficiat serviciul divin de Paști, la Roma. O mulțime imensă a venit (de Paștele catolic) să primească binecuvântarea Papei, în fața catedralei Sf. Petru.

Clopote de Paști, la Berlin

imaculată și născut în primăvara aceea. Carnea sa se va mânca seara, friptă la foc, cu pâine nedospită și ierburile amare. Pâinei pascale, coaptă în Vinerea Mare — tradiție împrumutată probabil din Paștele Evreesc — i se atribuiau puteri ciudate, în Vechea Anglie. Fărâmiturile ei erau păstrate în tot anul, ca o pavăză împotriva boalelor.

În seara Paștilor, Evreii mănâncă ouă răscopte în apă sărată. Aceasta este origina oului de Paști, tradiție răspândită în întreaga Europă și care face legătură între sărbătorile creștine, evreiești și păgâne. Atunci când creștinismul s'a introdus în Nordul Europei el a avut de luptat împotriva păgânismului. Preoții avură inteligența de a nu răpi spiritelor simple ale popoarelor, străvechile tradiții, cu care erau obicinuite.

VODUL MIHAI

moștenitor al României.
S. Regele le aplică fiului său

Voevodul Mihai este șef de patrulă.

tratează despre istoria navigației, într-o traducere italiană. Desigur că Voevodul Mihai are simpatii mai mari pentru unii dintre colegii săi decât pentru alții, dar niciodată nu trădează aceste preferințe. În fiecare zi, el invită la Palat, la rând pe câte unul dintre colegii săi, și-și pregătește, împreună cu acesta lecțiile, sau își trece vremea cu jocuri și sport. De curând, unul dintre colegii săi s'a îmbolnăvit și n'a trecut nici o zi în care prințul moștenitor să nu se intereseze telefonic de starea sănătății prietenului său, ba chiar să-l și viziteze.

Dorința Majestății Sale a fost ca Marele Voevod Mihai să nu se bucure de niciun fel de protecție în fața profesorilor săi și să fie examinat cât de sever posibil. Dar n'a fost nevoie de această măsură, căci Voevodul este școlarul cu cel mai dezvoltat simț al datoriei și unul dintre elevii cei mai bine clasificați. Nu trebuie să uităm că

Sportul său preferat este automobilismul. În excursii la totdeauna cu dânsul pe vre-unul din colegii săi.

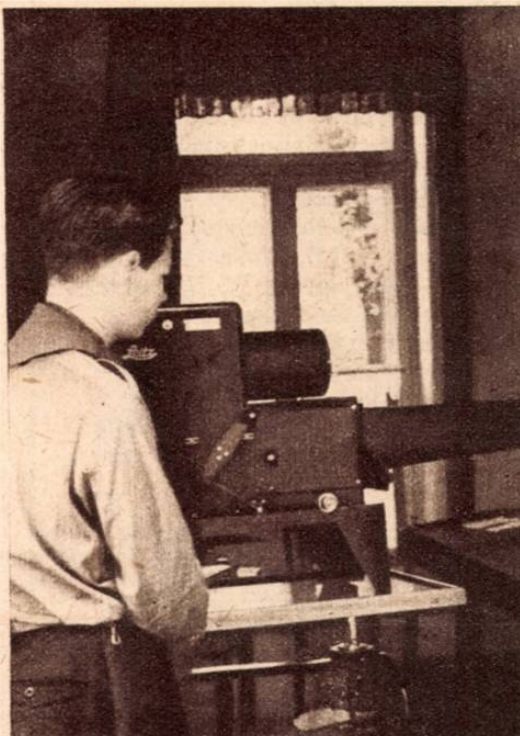
Și motocicletă este destul de plăcută — spune Voevodul nostru

din colegii săi, posibilitatea să monteze un automobil. Lucrarea a durat 60 de ore și a fost plătită conform tarifului de salarii al fabricii. Voevodul Mihai a câștigat astfel 500 lei prin munca Sa. Acești bani i-a vărsat la casa de ajutor a cercetașilor săraci. Dealtminteri trebuie să spunem că distracția de predilecție a Voevodului este lucrul mecanic, în special motoarele de automobil.

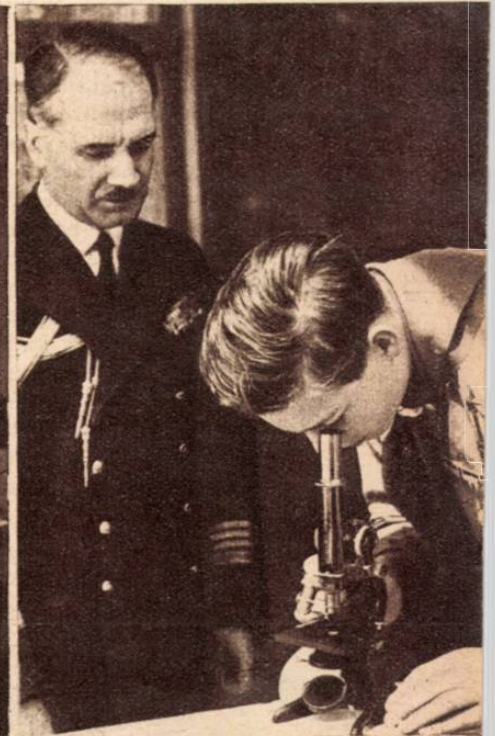
Fiecare zi de școală începe cu rugăciunea de dimineață, spusă de monitorul clasei, acesta se alege, prin rotație, dintre elevi, fiecare fiind monitor o zi. Cursurile încep la 8 dimineața și Voevodul este foarte conștiincios, fiind aproape totdeauna cel dintâiu la școală. Camarazii săi apreciază mult spiritul său loial pentru că Voevodul pune mai presus de orice adevărul și dreptatea.

S'a întâmplat odată că elevii au voit să ascundă ceva profesorului lor. În acea zi, prințul moștenitor era tocmai monitorul clasei. El și-a convins camarazii că e preferabil să mărturisească profesorului greșala lor.

În fiecare Duminică au loc conferințe ținute de elevi și ilustrate cu filme și tablouri. Tema este aleasă de ei. Prințul moștenitor are în clasa sa un aparat modern de proiecție, pe care-l manipulează singur. Ultima conferință pe care a ținut-o Marele Voevod a avut subiectul următor: „Navegația veche egipteană și construcția vaselor”. El s'a slujit ca izvor de informațiuni, de cartea lui Hendrick Willem van Loon, care

Voevodul Mihai manipulează singur aparatul de proiecțiuni, întrebuințat la conferințele duminicale clasei sale.

Voevodul agreează mult studiul la microscop.

moștenitorul tronului este foarte ocupat și cu ore suplimentare de limbi străine, istorie a literaturilor, piano și nici să omitem că el are obligațiuni de îndeplinit.

E interesant să aflăm că Voevodul iubește în special geografia. El a prins dragoste de această știință, mai ales prin lectura cărților lui Baden Powell, despre călătoriile în țările exotice. În timpul războiului din Abisinia, masa Voevodului era plină de cărți despre Etiopia. Anumite evenimente internaționale le studiază pe hartă și-și formează astfel păreri proprii geopolitice. De curând a scris un studiu despre însemnătatea călătoriei lui Mussolini în Libia, și acest studiu a fost foarte bine apreciat de profesorul de geografie al Măriei Sale.

În excursiile comune cu cei 12 colegi, Voevodul se dovedește totdeauna un turist încercat și un camarad desăvârșit

În ce privește limbile străine, Voevodul Mihai vorbește cu cea mai mare plăcere, după limba română, pe cea engleză. Engleza este oarecum a doua limbă maternă a sa. Prințul vorbește apoi foarte bine franceza, italiana și germana.

Cu tot programul supraincărcat al cursurilor sale, Voevodul face mult sport. Aproape în fiecare zi, în recreație, joacă volley-ball. Este un automobilist iscusit și-i place să umble și pe motocicletă. Adesea parcurge, în tovărășia camarazilor săi, și în viteză mare, împrejurimile Bucureștiului, cu automobilul său „Lancia”. Dar sportul preferat este vânătoarea. Majestatea Sa, ca vânător pasionat, e foarte bucuros că fiul Său preferă acest sport și deaceia îl ia cu Dânsul la marile vânători pe care le întreprinde.

Voevodul nostru este și un talentat muzicant. Cântă la piano cu multă plăcere și în timpul liber execută, în fața colegilor săi, șlagăre din filme, cântând și din gură textul englez.

Voevodul Mihai fiind șef de patrulă străjerească, el ia parte activă la toate lucrările străjerești și de gospodărie sătească. Și educația militară — care în timpul vacanței ocupă aproape exclusiv pe Marele Voevod — poate fi socotită printre ocupațiile sportive. Măria Sa, deși în etate de 15 ani, are multe cunoștințe militare și a căpătat gradul de sergent.

Suveranul care-și iubește fiul nespus de mult, cere însă ca educația militară a Marelui Voevod să fie dintre cele mai severe. Trebuie să menționăm că între tată și fiu domnește cea mai adâncă încredere și o legătură camaraderescă. M. S. Regele este un pedagog iscusit și a declarat la recentul congres național al profesorilor români: „Dacă n'aș fi Rege, desigur că m'aș face profesor!” Deaceia, Majestatea Sa a fixat pentru clasa Marelui Voevod Mihai o metodă care arată cel mai înalt simț pedagogic. El își pregătește astfel fiul pentru misiunea înaltă la care este sortit.

După fiecare trei ore de curs, se face o pauză de 20 minute, în care timp se joacă, deobicei, volley-ball.

Nu trece zi în care Majestate Sa să nu petreacă 2—3 ore cu fiul Său. El se interesează în deaproape de toate progresele pe care le face și exercită un control sever asupra întregii activități a Marelui Voevod. De cele mai multe ori, Marele Voevod Mihai își prepară lecțiile pe a doua zi, în prezența Suveranului și astfel pot fi văzuți Tatăl și fiul lucrând laolaltă, în aceeași cameră. Unul la treburile statului, celălalt pregătindu-se ca s'o facă mai târziu.

G. M.

Copyright by Realitatea Ilustrată

EAU DE COLOGNE - POUDRE
PARFUM

OEDIPE
LT. PIVER - PARIS

CÂTEVA MINUTE DE RĂBDARE ȘI CÂȘTIGAȚI 500 LEI!

Cinci desene care trebuiau să slujească drept reclamă pentru o firmă, au rămas pe masă și un copil, jucându-se cu ele, le-a tăiat în bucățele. Disperarea desenatorului și-o poate închipui oricine, când înapoiindu-se la masa de lucru și-a văzut opera distrusă. Noroc că fiecare desen forma o grămăjoară de bucățele separată și că ne-a venit în minte dibăcia pe care o au îndeobște, cititorii „Realității Ilustrate” de a rezolva probleme și mai grele decât acestea.

Am publicat în numerele trecute primele desene tăiate.

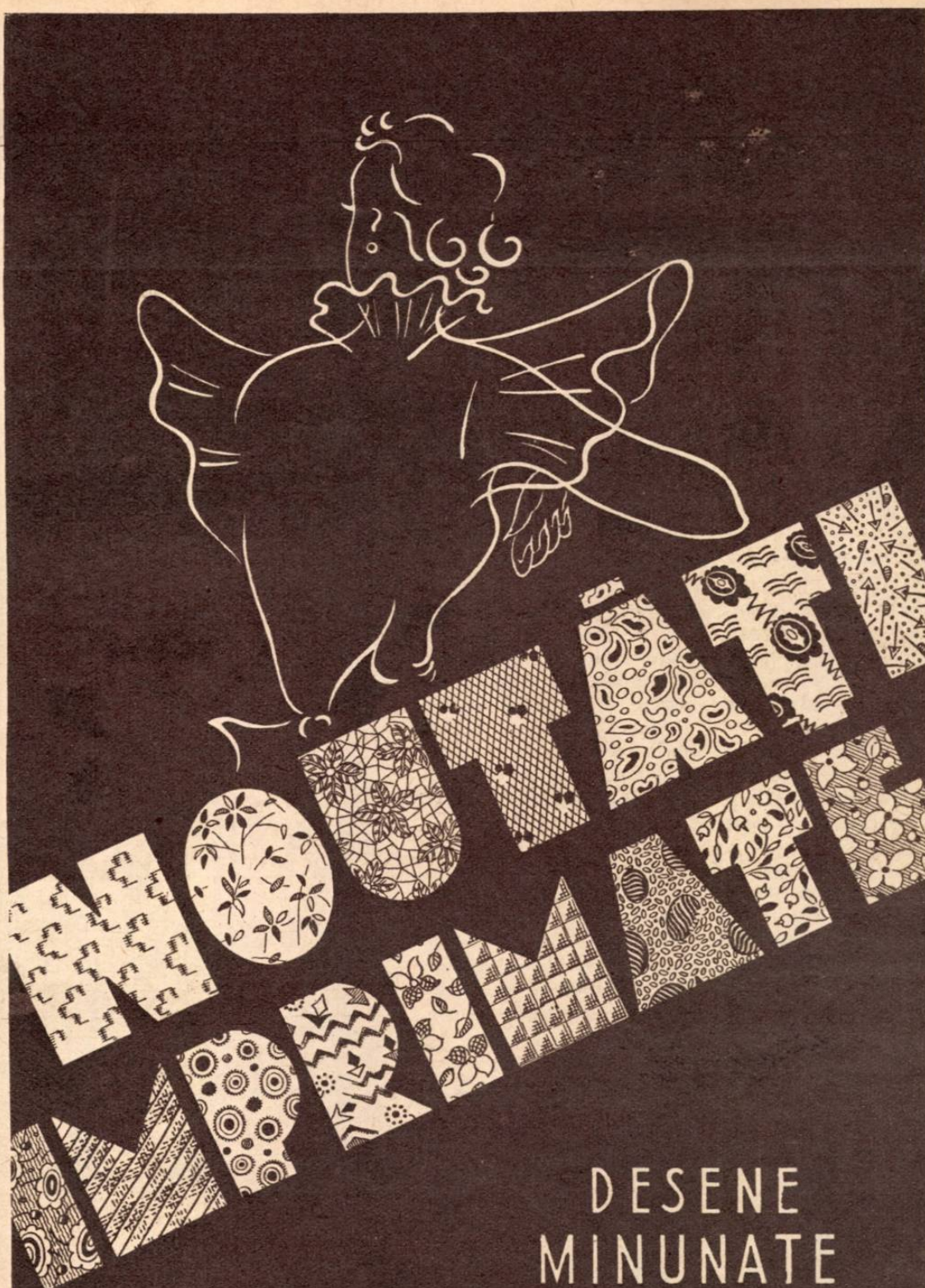
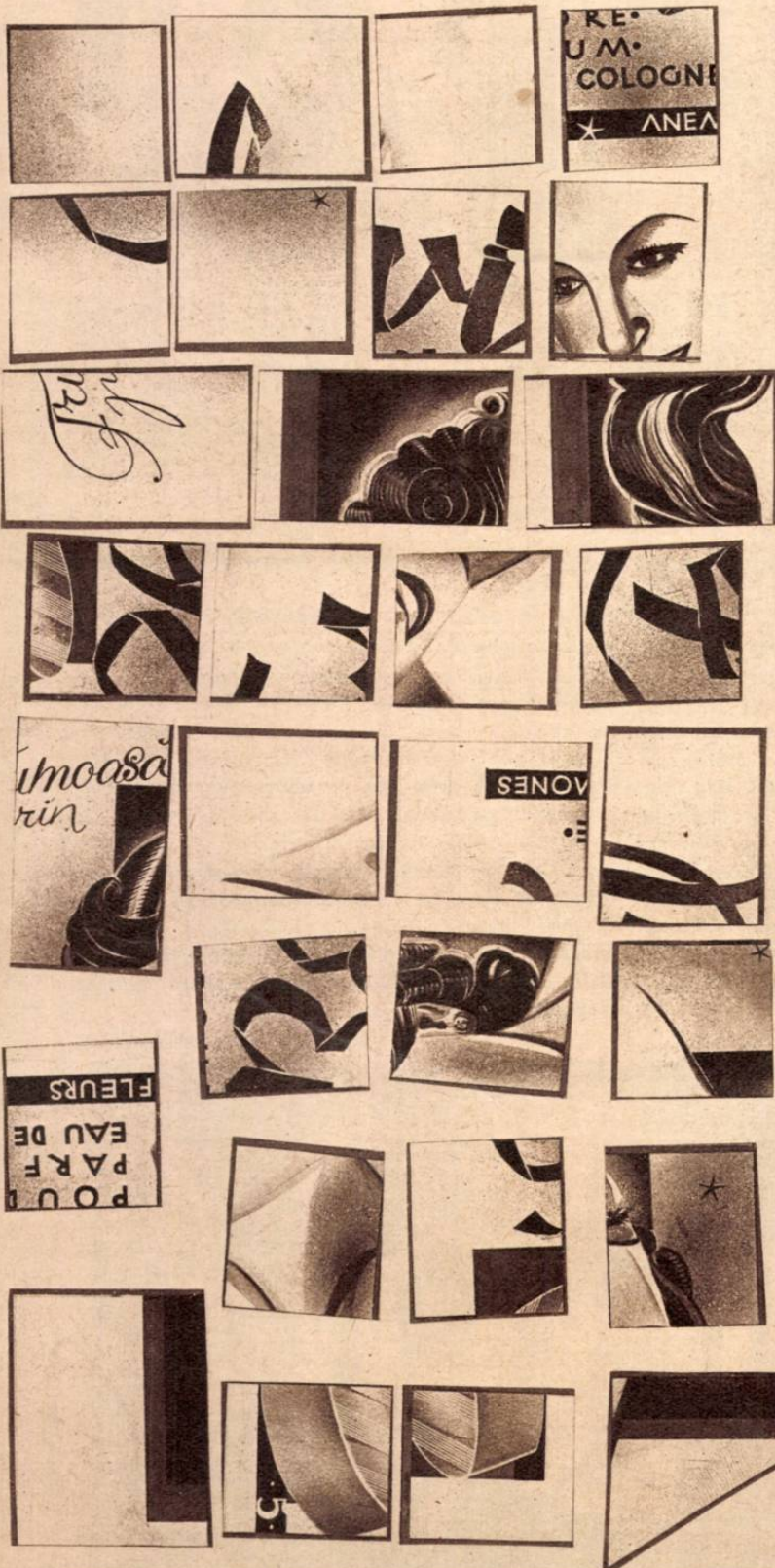
Vă rugăm, aranjați acum și bucățelele acestui de al patrulea desen.

Dacă-l reconstituiți pe cel de față, nu vă grăbiți să ni-l trimiteți; așteptați până când vom publica și pe ultimul care a mai rămas, și numai după ce le veți fi reconstituit pe toate, le veți clasifica și ni le veți trimite.

Noi ne luăm obligația să plătim tuturor celor cari / or reconstitui exact cele cinci desene câte 500 lei, indiferent cât de mare ar fi numărul lor.

Nu există tragere la sorți. Nu există nici un fel de condiție eliminatorie: toți câți vor reconstitui figurile și vor clasifica desenele, vor primi câte 500 lei.

Săptămâna viitoare vom publica bucățile celui de al cincilea desen, care trebuie reconstituit.

DESENE
MINUNATE

*La Vulturul de Mare
cu peștele în ghiare*

Theodor Atanasiu & Co S.A.

STR. BAZACĂ 1 / STR. CAROL 76 · 78 · 80 · 82 / STR. HALELOR 21

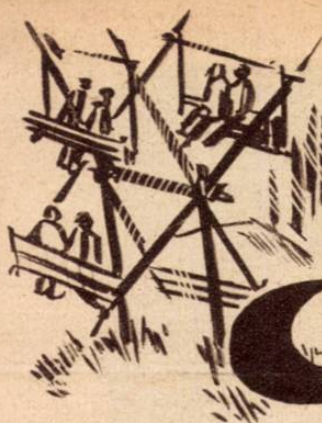
CITIȚI

MAGAZINUL

pe luna Mai

160 pagini 25 lei.

„REALITATEA ILUSTRATĂ”, revistă de informații și cultură generală. Apare săptămânal, în 24 de pagini mari, tipărite la heliogravură, și un supliment: „De toate pentru toți”, în 24 pagini tipar obicnuit. Director: Nicolae Constantin. Redacția și administrația: BUCUREȘTI, str. Const. Mille 7—9. Telefon 3-8430. Cec. postal: 2741. Adr. telegrafică: „Realitatea” București. Prețul abonamentelor: în țară: pe un an 400 lei; șase luni: 200 lei; trei luni: 100 lei. În Albania, Anglia, Danemarca, Finlanda, Italia, Norvegia, Suedia, precum și în statele din America de Nord și de Sud, Asia, Africa, Oceania, pe un an: lei 700; pe 6 luni 350 lei; pe 3 luni 150 lei. În toate celelalte țări din Europa, pe un an: 550 lei, pe 6 luni 280 lei; pe 3 luni 150 lei.

Scrânciobul

CEEACE se cheamă „scrânciob” în Moldova, se numește în alte părți „leagăn”.

Leagănul acesta îl văd în multe regiuni învârtindu-se într'un plan orizontal, cu bărci sau călușei; câteodată e un zbucium americanesc, în care tinerii se rotesc în jurul unui fus central, în capetele unor frânghii, spânzurați în mâni și silindu-se să se ajungă unii pe alții. Leagănele acestea de modă străină au fost aduse de bălciuri.

Scrânciobul adevărat e un divertisment numai al sărbătorilor Paștelui. Tineretul petrece în legănarile lui numai până la înălțare.

În ținuturile pe care le-am cunoscut în copilărie, scrânciobul e alcătuit din scaune care urcă în văzduh și coboară, într'un cerc vertical. Pe două furci uriașe de stejar, se așează un grindeiu enorm. Acest grindeiu e străpuns de trei sau patru părechi de săgeți, în capetele cărora atârnă scaunele.

Jos, între stâlpi, slujesc învârtitorii, care imprimă mișcare întregului sistem, împingând cu palmele capetele săgeților ce trec pe dinaintea lor. Se schimbă la această muncă mai multe rânduri de oameni voinici.

Mai mari peste scrânciob sunt vatazii, care încasează vama. Într'o latură, pe o podină, cântă lăutarii.

Și horă și scrânciob stau sub stăpânirea flăcăilor din sat. Hora își are rânduielile de bună cuviință și nu oricine participă în ea. Deasemenea scrânciobul e un fel de intermezzo, în care părechile suindu-se în văzduh își șoptesc lucruri plăcute, ori mai curînd tac, disputîndu-și cu destulă discreție o năframă. Aceste părechi reprezintă uneori

legături, care se isprăvesc după rânduiala bună. Alteori sunt numai un rezultat al ritualului sărbătorii și horii. Căci feciorul care se prezintă

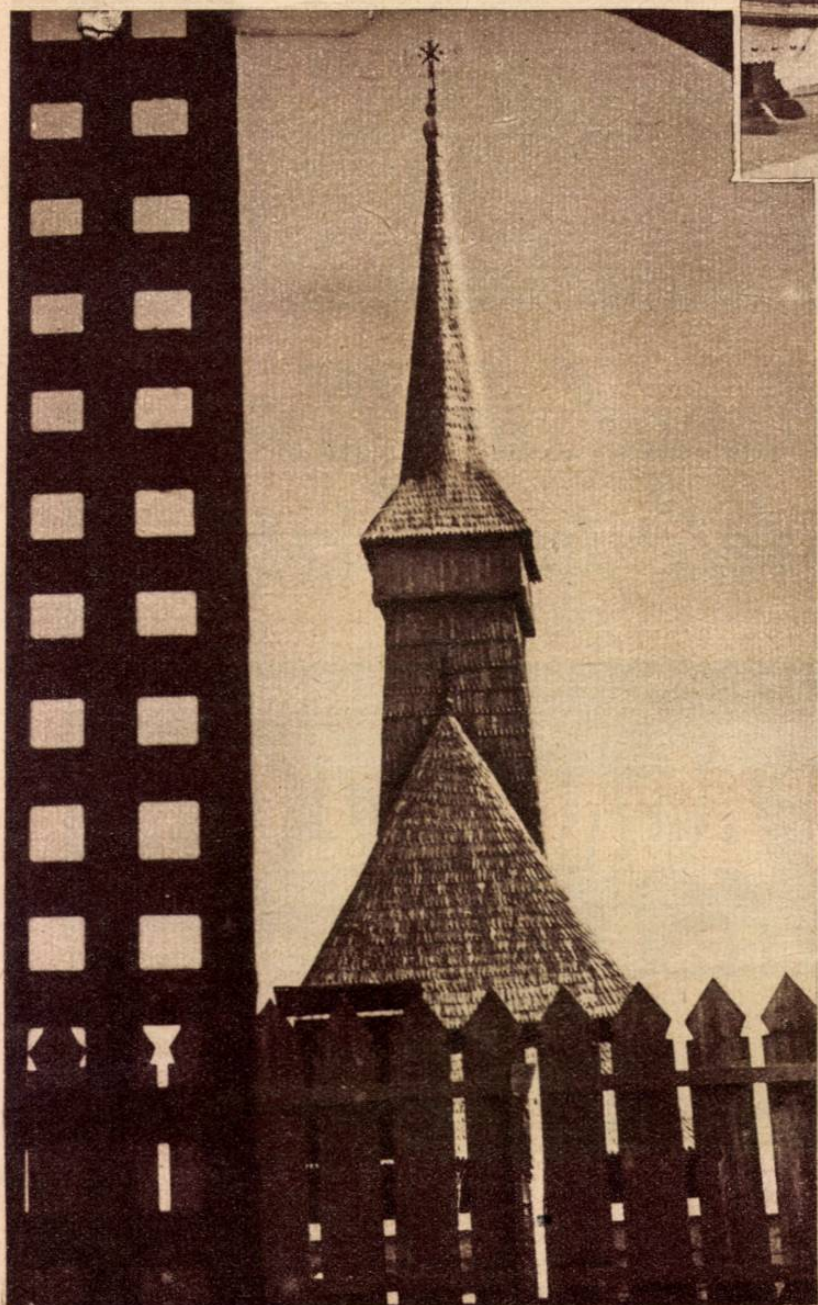
Dulapul sau scrânciobul, așa cum e obicinuit el la țară, în timpul Paștilor.

Hora la țară, de Paști, este un prilej civilizat de cunoștiință.

Biserica maramureșană

Foto E. Grosaru

la un scaun gol are dreptul să poftască lângă el pe ori și care fată dintre cele acceptate la horă.

Unul dintre vătavi strigă numele fetei. Fata, cu ochii în pământ, se desprinde din horă și vine să se așeze lângă flăcăul care a poftit-o. După o toană de învârtituri, de suișuri și coborișuri, în care poate vorbi sau, dacă nu vrea să vorbească, tace, — fata se întoarce la joc. Satul întreg stă în preajmă și mamele își priveghează, cu ochiu sever, copilele. În vorbe, mișcări, umblet, privire, tinereța aceasta feminină, care se ridică acum în primăvara vieții, trebuie să dovedească tuturor o bună creștere, după datina generațiilor. Altfel limbile ascuțite umblă mai tare decât articolele unor dintre gazetele noastre.

La Rădășeni (Județul Baia), un sat cu veche și bună tradiție, crainicii strigau numele fetelor adăugând numele a doi și trei înaintași: Maria lui Neculai al lui Gheorghe Toader Pintilie sau, tot așa

Nuntă țărănească în județul Făgăraș

Cunoștiința la scrânciob, în timpul Paștilor, are de multe ori, acest rezultat fericit.

de complicat: Anica lui Gavril Toader sin Neculai a Babei.

Hora, în acest sat, e o expoziție de costume și de frumuseți. Vorbește despre ea și Ion Creangă, în „Amintiri”. Incetineala ritmului e așa calculată, încît personagiile abea se mișcă, fețele au o rigiditate hieratică; numai ochii stau atenți și urechile. Căci dacă o fată primește un semn din altă parte a horei, se desprinde de aici și trece în cealaltă parte, unde doi feciori o primesc între ei. Iar dacă vătavul scrânciobului i-a vociferat numele, trebuie neapărat să treacă la altă datorie. Această rânduială a bunelor moravuri și a bunei cuviinți, supravegheată strict, este o altă formă a civilizației antice a poporului nostru.

MIHAIL SADOVEANU

Ei combină deci unele dintre vechile rituri, cu noul crez. Teutonii și alte triburi nordice erau obicinuți să celebreze o sărbătoare a primăverii, închinată lui *Eostre* sau *Ostara*, zeitatea fertilității. Dela acest nume a venit „*Easter*” și „*Ostern*” denumirea engleză și germană a Paștilor. La Egipteni, Greci, Romani și alte popoare antice, Paștile erau o sărbătoare a fertilității și a primăverii. În ziua de astăzi persistă obiceiul împărțirii de flori în biserică, în seara Vinerei Mari. Și apoi, se știe că vechii Greci obicinuiau să-și dăruiască unii altora ouă colorate, simbolizând primăvara, fertilitatea și deșteptarea naturii. Acest vechiu obicei al ouălor colorate număra câteva mii de ani. În Anglia însă, el căzuse în desuetudine pe la începutul secolului trecut; apoi, prințul Consort l-a reintrodus, odată cu multe alte datini germane, la curtea engleză și de acolo, cum s'a întâmplat și cu pomul de Crăciun, s'a întins în toată țara. Actualmente, industria ciocolatei începe în Anglia, imediat după anul nou, să producă sute de mii de ouă de ciocolată de toate mărimile, pentru a satisface crescândă cerere din interior și din dominioane.

În Germania, Sâmbăta Paștilor este o zi mare pentru copii. Se ascund prin diferite colțuri ouă de zahăr și li se spune că au fost aduse de către „*Iepurașul de Paști*”. Datina aceasta se mai păstrează deasemenea și în Franța.

Săptămâna Paștilor în Spania: o procesiune pascală, care înfățișează „Cina cea de taină”.

Simbol pascal: puișorul care a ieșit din ou și așteaptă ivirea fraților săi.

Cozonacul de Paști e răspândit în cele mai multe țări ale creștinătății. În fotografia noastră, doi copii din Germania se bucură de cozonacul făcut după o rețetă specială.

În Bavaria s'au păstrat o mulțime de obiceiuri străvechi. În Vinerea Mare nu se trag clopotele, credincioșii fiind chemați la biserică prin niște tobe de lemn automate. Țăranii vin în pitorescul lor costum național și fac o procesiune dintre cele mai impresionante. În vechiul Egipt, în China, India și Mexic, primăvara era sărbătorită închinându-se o prăjitură „mamei fertilității”. În Serbia, țăranii ortodocși pun în Sâmbăta Paștilor colaci pe mormintele rudelor apropiate. Primii creștini sacrificau mici turte zeității *Eostre*, iar noi astăzi, nu mai putem concepe Paști fără cozonaci. În unele districte rurale ale Angliei, se mențin numeroase datini vechi, ce-și au originea în rituri sau superstiții păgâne. Atfel, în Durham, flăcăii descalfă

fetele, în Duminica Paștilor, iar în Lancashire și regiunile vecine, se mai practică încă datina „ridicării”. În Duminica Paștilor, flăcăii intră din casă în casă, purtând un scaun împodobit cu ghirlande de flori albe și frunze de palmier. Fetele sunt așezate cu sila pe acest scaun, ridicate de trei ori și sărutate cu cuvintele: „Cristos a înviat”. În ziua următoare e rândul fetelor să colinde cu scaunul. O veche cronică spune că un pastor care se oprise să petreacă Paștele într'un han din Lancashire s'a trezit dis de dimineață legat de un scaun și înconjurat de un grup de fete guralive, care nu-i dădură libertatea decât după ce le plăti drept preț de răscumpărare, suma de zece guinee. Se presupune că această datină ar evoca învierea. O altă datină ciudată s'a menținut în Durham până în secolul al 19-lea. După slujba Duminicii Pascale, clerul și credincioșii băteau mingea, în biserică. Echipa învingătoare era apoi invitată de către cealaltă la ospăț. Istoricii au încercat să afle originea acestui eclesiastic joc de minge, și au ajuns la concluzia că acesta ar fi o amintire a serbării Primăverii, de pe vremea Romanilor, când celebrarea includea dansuri și procesiuni. O datină similară s'a păstrat în Chester. Primarul și membrii a douăzeci de corporații se adunau în piața orașului, unde se încingea un mare match de foot-ball, corporațiile jucând două câte două. Partea învingătoare oferea primarului jumătate minge și o păstra pe cealaltă, ca trofeu. Femeile aveau și ele un match similar, dar la un moment dat le fu interzis acest joc, pentru că se răniau grav, datorită excesului lor de zel. Tot Duminica Paștilor era ziua competițiilor de tragere la țintă pentru copii, iar după amiază, corporațiile organizau curse de cai. Acestea au fost primele alergări pe pământul Angliei și au trecut mulți ani, până ce sportul a fost adoptat de către nobilime. După serviciul religios de seară, clerul și consilierii municipali se așezau la o masă, unde li se servia șuncă și slănină „ca să facă în necaz evreilor”. În săptămâna mare se ținea

Ceremonia spălării picioarelor se îndeplinește la fiecare Paști, în catedrala Westminster.

la Chester: târg și în toată luna Paștilor orașul arbora, la barieră, o mănășcă uriașă, pentru că era un centru de fabricare a mănășcilor. Aceasta mai era și un semn de armistițiu pentru hoți. Împ de o lună, ei nu mai erau supărați de lege. Cetățenii aveau însă de suferit de pe urma clemenței lor, căci toți pungașii din ținut veniau să petreacă luna Paștilor la Chester.

Toate aceste tradiții au dispărut treptat din Anglia. Ele se mai găsesc astăzi doar în ținuturile locuite de romano-catolici.

Multe dintre superstițiile Paștilor persistă în Austria, unde această sărbătoare și-a păstrat obiceiurile și procesiunile în toată pompa și splendoarea lor. Cavalcada de Paști, cunoscută sub numele de „Cavalcada Sfântului George”, datează de secole. Clerul și toți bărbății satului, îmbrăcați în vechi armuri, călăresc în jurul câmpurilor, pe cari preoții le binecuvintează.

Înainte de căderea monarhiei, Spania era romano-catolică. Riturile Santei Semana, adică ale Săptămânii Mari, se celebrau întocmai ca în zilele Inchiziției. Săptămâna Mare din Sevilla era un spectacol vestit în toată lumea, pentru splendoarea și măreția sa. Pe străzi se perindau zilnic procesiuni, cu copii îmbrăcați în călugări, preoți în vechi costume medievale și cetățenii mai de seamă ai orașului, în robe strălucitoare, ce purtau picturi și statui mari, înfățișând patimile Mântuitorului. Monarhii spanioli obicinuiau să ia și ei parte, împreună cu curtea lor, la procesiunile care aveau loc pe străzile Madridului și multe atentate s'au făcut asupra lor de către anarhiști, cu această ocazie.

Cea mai fierbinte dorință a credincioșilor ortodocși a fost să petreacă săptămâna Paștilor la Ierusalim și să ia parte la impresionantele ceremonii, care au loc în Biserica Sfântului Mormânt. Aci are loc ceremonia spălării picioarelor, de către patriarhul grec, în Vinerea Mare. Scăldarea în apa Iordanului este o altă mare ambiție, a multora dintre pelerini Orașului Sfânt. În vremea când Palestina se afla încă sub guvernare turcă, Ierusalimul era, mai cu seamă în săptămâna Paștilor, teatrul multor incidente penibile. Diferitele secte ortodoxe intrau în conflict, pentru niște chestiuni mărunte, cum ar fi numărul lumânărilor ce trebuiesc utilizate, sau ordinea ierarhică ce trebuie urmată într-o procesiune. Încăerările cu urmări grave, în fața bisericilor, erau ceva obișnuit și foarte frecvent.

Sărbătorirea Paștilor, la Roma, a atras întotdeauna străini, din toate colțurile lumii. Cu câteva săptămâni înaintea Paștilor, ei se adună aci, pentru a asista la impresionantele slujbe pascale, care au loc în prezența Papei. Peste o mie de persoane se adună în Catedrala Sf. Petru, în dimineața Duminicii Pascale. Papa apare în toată splendoarea, purtând un vestmânt alb pascal și coroana Sf. Petru pe cap. El este înconjurat de cardinali, îmbrăcați în purpură roșie și escortați de cavaleri și de garda elvețiană, care poartă vechi armuri medievale. Înaltul cler în robe multicolore, diplomații străini, în uniforme de gală strălucitoare tunică ale generalilor italieni, cuse în aur, vocile angelice ale băieților din corul Capelei Sixtine, mirosul de tămâie și lumina tremurătoare a miilor de lumânări, într'un lăcaș ca acesta, aereolat de istorie și de artă, lasă

spectatorului o neștearsă impresie de măreție, de nespūsă splendoare. După slujbă Papa apare în balcon, spre a binecuvînta mulțimea, care n'a putut pătrunde în biserică. Și turistul din Nord vede cu uimire că Papa este salutat de popor cu frenetice aplauze.

În America, Paștele, ca orice alt eveniment american, se petrece cu totul altfel și ia proporții uriașe. La Hollywood, slujba are loc sub cerul liber, în prezența a 50.000 de persoane. Corul este dispus în formă de cruce, pe fondul unui orizont artificial, în culorile cerului senin. Difuzoare puternice răspândesc cu claritate cuvintele în vasta adunare. Serviciile religioase pascale în aer liber sunt regulă, în Sudul Statelor Unite. Se aleg pentru aceasta cele mai superbe peisagii, iar slujbele sunt anunțate cu mult înainte prin ziare și plcate, dealungul șoselelor, în fraze tipic yankee ca: „Hei, băieți — v'ați curățat mașina pentru Paști? Veniți la noi, ca să vă curățați conștiința!”

În Abisinia, indigenii creștinii au păstrat toate vechile rituri ale creștinismului iudaic, din prima eră. Ei celebrau Paștele în stil impresionant. În Sămbăta Paștilor își închipuiau că ceasul se întorsese cu câteva mii de ani înapoi. Marii preoți se adunau în curtea palatului, spre a-l escorta pe împărat, în drumul spre biserică. Imediat ce el apărea pe terasă, preoții începeau să cânte imnuri vechi și să danseze în sunete de harfă, flaut și țambale. În antireele lor albastre și albe, ei alcătuiau un tablou de vechiu testament. Dar cu evenimentele din ultima vreme, ei nu mai au acum împărat, pe care să-l întâmpine. Patimile Mântuitorului au inspirat multora dintre vechii maeștri minunate capod'opere. Rubens, Raphael, Holbein și alții au pictat scene, pe această temă, pentru catedrale și mănăstiri. În occident Paștele s'a serbat anul acesta la 28 Martie, ceea ce nu era însă adevărata Sămbăta a Paștelui. Potrivit hotărârii Consiliului dela Niceea (325 A. D.) Paștile ar fi trebuit să se sărbătorească în prima Duminică după prima lună plină, ce cădea după 21 Martie. La ortodocși se amână cu o săptămână Paștile, în caz că Paștile evreiesc n'a fost încă serbat. Aceste sărbători cu data mobilă prezintă multe inconveniente, așa că la Congresul Internațional, pe care Camerele de Comerț l-au ținut la Roma, s'a propus ca Paștele să fie fixat. Anglia a și introdus la 1921 un proiect de lege în Camera comunelor, prin care urma ca Paștele să se celebreze în Duminică urmând cea de a doua Sămbăta din Aprilie. Dar au trebuit șapte ani, pentru ca legea să treacă prin Camera Lorzilor, întrucât s'au ridicat violente obiecțiuni religioase. Abia în 1928 s'a promulgat „Legea Paștilor”. Dar ea nu va fi pusă în aplicare decât la o dată hotărâtă de un Ordin al Consiliului. Și mai înainte de aceasta Ordinul va trebui aprobat de ambele adunări ale Parlamentului, precum și de toate bisericile creștine. Deoarece acest proiect întâmpină oarecare rezistențe, din anumite surse eclesiastice va mai trebui să treacă vreme până când „Legea Paștelui 1928”, cum figurează în registrul Statutului, să intre în vigoare.

F. G.

(Copyright Realitatea Ilustrată)

În săptămâna aceasta apare:

„MAGAZINUL” de PAȘTI...

Un volum în 160 pagini tipărite la heliogravură cu o copertă în trei culori și cu numeroase planșe hors-texte...

Cuprinde un material beletristic bogat și ales: esai-uri, reportaje colorate, schițe amuzante, documente omenești, nuvele, cugetări, întâmplări curioase, muzică, dans, cinema, artă fotografică precum și comedia în patru acte: „Moștenitorul” de Anton Bibescu.

MAGAZINUL e revista publicului select și toți amatorii de frumos și interesant trebuie să și-l procure.

PREȚUL 25 LEI

REALITĂȚILE

Glasul clopotelor.. Gânduri de Paști.—Universala

clopotelor primăverii?

Toate primăverile bucureștene sunt legănate de miile de svonuri ale arămii bătute în văzduh, clopote de denii, clopotele Invierei. Glasuri de jale în Joia sfântă și'n Vinerea mare, triumfale trâmbițe în noaptea când înviază Mântuitorul.

Plugarii, vrăjitorii și năierii.

Mă risipesc pe ape, — o mireasmă
De salcie 'nflorită 'n depărtări.
M'au presimțit argonauți 'n zări
Când pe catarg alunecam, fantasmă.

În necurmatul omenirii mers
Păgâne Paști, hebraice, creștine
M'au preamărit în focuri și coline
Atâția regi și neamuri ce s'au șters.

Acum e rândul vostru: Ossana!
Sunt printre voi, iar când veți fi cenușe
În primăvara nouă, jucăușe,
Aceleași înfloriri voiu anina.

Popoare și credinți de-și taie cale
S'or altoi pe milenarul ram
Ci eu voiu stăru, — epitalam
Al veșnicei reînnoiri universale!

*

Tragedia spaniolă nu ne-a învățat minte? Să fie atât de departe această țară, încât să nu ne dăm seama ce înseamnă un războiu civil?

Urmașii de la Dunăre ai lui Traian privesc lucrurile din țara

După o iarnă clementă, iată o primăvară întârziată. Din zilele babelor — cel puțin la București — Soarele nu s'a mai văzut decât rar, între două lunecări de nouri. Cum erau acum două săptămâni, așa sunt și astăzi florile de liliac: abia îmbobocite. Frunzele au rămas mici pe ramurile copacilor. Totul se pregătește, în așteptare. O zi întreagă cu cer senin și toate florile și toate foile vor izbucni bogat, vor năpădi grădinile, ca la semnul unei zâne milostive. Să vie această poruncă din inima

În această primăvară întârziată evoc versuri de demult, rătăcite în fundul unui sertar și pe cari cititorii „Realității ilustrate” nu le cunosc... Le transcriu aici, în slava eternei sărbători pascale, care, la toate seminiile pământului, înseamnă trezirea primăverii, nădejdea unor zile mai bune:

Sânt eu, sânt sărbătoarea primăverii
Și mă cunosc sub cer oriental
Cu 'ntregul meu alai transcedental

Dacă din Spania vine speranța unor zile mai bune, dacă porumbelul alb, cu ramura de măslin în cioc trece din tabăra republicanilor spre tunurile celorlalți (e vorba ca un nou guvern spaniol, plămădit în străinătate, să ia frânele și să pacifice țara) la noi se vorbește de războiu civil, oamenii politici amenințați cu asasinatul afirmă că vor trage și ei, făcând înzecite victime... Alegerile comunale s'au desfășurat într'o atmosferă de enervare... manifeste amenințătoare trec din mână'n mână...

SĂPTĂMĂNEI

reinoire. La noi și în Spania. — Parchetul și literatura

de obârșie a marelui descălecător cu sentimentul că aceste fapte se întâmplă pe altă planetă. Tot așa, Spaniolilor li s'a părut că marele război de-acum douăzeci de ani avea loc în planeta Marte. Se uitau la el cu telescoapele și adunau aurul sburât din ciocnirea cometelor și căzut, în bolizi și grindină caldă, pe pământul lor. Când se întâmplă altora o nenorocire, să deschidem hine ochii, căci ni s'ar putea întâmpla și nouă.

Spaniolii se extermină între ei de luni întregi.

Am cunoscut și noi urgia acestor lupte între frați, le-au cunoscut mai toate popoarele. Revoluția din 1907 e încă proaspătă în amintiri.

În vechime, luptele dintre Munteni și Moldoveni au fost cumplite. Numai frații se pot urî atât. Nu numai Vlad Țepeș, dar însuși Ștefan cel Mare și Sfânt a tras în țeapă mii de Români din tabăra dușmană, la Brăila sau la Suceava.

Popoarele în stare de războiu

sânt ca oamenii îndârjiți de beție sau cutreerați de nebunie furioasă. Nimic nu le rezistă.

Să fim cu ochii în patru. Blândețea proverbială a Românului să nu ne fie obroc.

Toate popoarele sunt blânde și toate cruzimile sunt latente. Cei ce conduc destinele acestui popor să vegheze. Prin înțelepciune și prin energie să înfrâne orice cruzime, să stăvilească patimile, să nu dea poporului gustul sângelui, fiindcă e beția cea mai înfricoșătoare. Prima picătură e cea mai veninoasă.

Iar cea mai bună armă pentru pacea și prosperitatea acestei țări este renunțarea la privilegiile a unora și satisfacerea justelor revendicări ale celor nedreptățiți.

Sânt sute de mii și milioane de oameni nedreptățiți în această țară și sânt câteva zeci de mii cari cumulează prea multe bunuri. Să se gândească ei singuri și să facă dreptate, dacă vor să ocolească dreptatea cea mare!

S'a vorbit și s'a scris mult, în ultima vreme, despre pornografie și despre libertatea fiecăruia de-a scrie, nestânjenit, ceea ce crede de cuviință. Sântem, hotărât, împotriva pornografiei, dar nu putem admite amdstecul justiției în materie de literatură. Nu știe nimeni unde începe și unde sfârșește pornografia, unde sfârșește și unde începe bunul plac al magistratului. E regretabil că unii scriitori nu știu să-și măsoare cuvintele, căzând în trivial, jignind nu atât morala, cât, mai ales, simțul nostru estetic. E regretabil că e nevoie de o cenzură oficial organizată, pentru ca vorbele grele să nu mai apară tipărite. Aici nu mai este în discuție Cenzura, ci creșterea, buna cuviință personală a fiecăruia dintre cei ce exercită nobila profesiune a scrisului. Expresia trivială e la îndemâna oricui. Pamfletul nu este cel mai greu dintre genuri. Violenta verbală nu înseamnă îndrăzneală de cugetare sau masivitate de talent. Spiritul agresiv, temperamentul distructiv, cuvântul ordurier găsesc incontestabil, sonorități inedite, împerecheri pitorești, imagini proaspete, colorate, evocatoare, pe cari vocabularul mult mai uzat al scriitorului onest, nu le poate echivala decât printr'o acrobație a ideilor și-a verbului de zece ori mai complicată.

Între țiganul care cântă din vioară vechi romanțe și tangour recente și cel care spune mășcări de ultima oră, totdeauna va avea mai multă căutare mășcăriul. Dar aceasta nu poate constitui dezideratul definitiv, legea supremă a gazetăriei românești. E momentul ca acum când tot mai mulți se fac „țemuții polemisti”, când insulta și adjectivul infam țin loc de talent și idei, — scriitorii demni și cu drag de condeiul lor, să ia ofensiva împotriva celor două forme ale vulgarității: grosolănia și exagerațiunea. Să instituim noi înșine, nu o cenzură, dar o școală: școala corectitudinii profesionale, a cărei practică intensă și îndelungată să facă imposibilă, în viitor, perspectiva unei botnițe pusă de oficialitate și apelurile la parchet, care să ne judece scrisul.

VICTOR EFTIMIU

UNICUL SOLDAT DIN LICH-
TENSTEIN A IMPLINIT
95 DE ANI

În micul stat Lichtenstein, care se află între Elveția și Austria, nu există grija înarmărilor sau a desarmărilor. După războiul din 1866, dintre Austria și Prusia, această țară mică a desarmat complet și cei 13.000 de locuitori au rămas doar în paza celor cinci polițiști, căți există acolo. Nu mai trăește decât un singur soldat lichtensteinian, domnul Kieber, care are 95 de ani și care-și amintește de războiul din 1866. Comoara lui cea mai de preț este uniformă sa de atunci. El locuiește în Vaduz, capitala statului.

È surâsul CHLORODONT

Bunicul și nepotul

... Un bunic, pe care îl poate învidia oricine, un bunic pe care îl vezi mereu surâzând, fiindcă are o dentură perfect sănătoasă. Dar aceasta nu este o simplă întâmplare, ci rezultatul unei bune îngrijiri a denturii prin întrebuințarea constantă a pastei de dinți Chlorodont, cea mai bună din câte există.

Pasta de dinți Chlorodont are o compoziție atât de fină încât o deteriorare a smalțului, atât de prețios, este exclusă. Ea îndepărtează

piatra de pe dinți și dă acestora strălucire, întărind în același timp gingiile. Gustul ei plăcut și înviorător, însușirile ei desodorante, dau gurii o prospețime neîntrecută, care permite oricărui om să se apropie de semenii săi fără nici o jenă.

Pentru a avea această siguranță, merită să întrebuințați pasta Chlorodont

Pentru tineri și bătrâni
de 2 ori pe zi — dimineața și seara.

Pasta de dinți Chlorodont

VESULA

PUSCĂRIE

UN deținut, intrând pe poarta principală a închisoarei dela Guernesej, după o „noapte petrecută în oraș”, a dat la iveală o stare de lucruri fără precedent, în analele închisorilor.

Se spune astfel că de doi ani încoace, ei ies cu rândul serile și se întorc a doua zi dis de dimineață, la cafea. În vreme ce direcția și gardienii îi credeau în celule, prizonierii își vizitau familiile, unii se duceau la dăncinguri, iar alții preferau să fure mașini și să încerce, din plin, beția vitezei.

Aceste escapade nocturne ar fi rămas poate nedescoperite, dacă un polițist n'ar fi trecut târziu în noapte pe dinaintea închisorii. El văzu porțile deschise și raportă imediat faptul, ceea ce avu de rezultat un apel al deținuților. Prizonierul Lesbirel — condamnat la doi ani închisoare, pentru 15 jafuri — era absent. Autoritățile se puseră să-l aștepte și la ora cinci de dimineață el se întoarse în brațele gardienilor.

Și se spune că acest deținut, în aparență atât de privilegiat, este și inițiatorul escapadelor. El se furișă odată — după retragerea camarazilor săi, în celule, pentru noapte — în camera gardianului, puse mâna pe cheile închisoarei, făcând tipare și duplicate, pentru porțile cele mari și ușile fiecăreia dintre celulele ocupate. Acestea

Doi deținuți în celula lor, la penitenciarul din Illinois, despre care se spune că este cea mai luxoasă închisoare din lume.

port salvator de bunăstare. În Cipru, pensionarii închisorilor primiau leafă fixă și după 12 ani de detențiune, se pomeneau cu un capital de vreo 40.000 lei, sumă ce întrece cu mult ceea ce țărănul poate spera să economisească, în medie. Odată un deținut eliberat, a cheuit o zi întreagă, risipind o mică parte din economiile strânse și apoi a furat o bicicletă, spre a se putea întoarce la închisoare. Dar închisoarea din Cipru nu este singura, în care deținuții se simt prea bine, pentru a voi s'o părăsească. S'a mai văzut ceva similar în Sierra Leone, unde niște ploitori facuseră ca zidul închisoarei locale să se prăbușească. Deținuții rugară atunci pe suprintendentul închisoarei să primească o delegație și acesta le făcu pe voie. Șeful delegației (un condamnat pe viață) ceru cu toată seriozitatea ca direcțiunea să puie un guard polițienesc de pază, pe tot timpul nopții, spre a împiedica fu-

rișarea vreunui străin, în închisoare.

Apoi, la Bilbao, în Spania, s'a amenajat acum câțiva ani o „închisoare de lux” pentru automobilisții cari comiteau infracțiuni la legea circulației.

Prizonierii condamnați pentru asemenea delictse se considerau atât de superiori socialmente, delicvenților obicinuți, încât convinseră autoritățile să le rezerve apartamente într-o anumită parte a închisorii. Și

Exteriorul penitenciarului din Illinois.

Cenușia clădire a închisorii Dartmoor, din Anglia, unde viața este cu adevărat o ispășire.

astfel, o parte a închisorii era zugrăvită și decorată, având un dormitor elegant, un salonaș, cameră de baie cu duș, o sufragerie și o bibliotecă cu câteva zeci de volume. Aceasta se înțelege, se întâmpla pe vremea când Spania se bucura de liniște. Inchiisoarea adăpostește astăzi delicvenți politici. Dar poate că unul dintre cele mai luxoase așezăminte de acest fel, este penitenciarul din Illinois. E o clădire circulară, pentru că soarele să cadă zilnic, vreme de două ore, asupra fiecărei celule. Iar pentru ca viața de închisoare să fie mai plăcută, deținuții au apă caldă și apă rece, un pat, o masă, un scaun, încălzire centrală și lumină electrică.

Se află apoi în Suedia o închisoare, unde condițiunile de trai sunt atât de plăcute, încât deținuților nici prin gând nu le trece să evadeze. Singeshult, este o tabără în aer liber, situată în Vestul țării. Cei mai mulți dintre deținuți au de ispășit pedepse lungi, dar numărul gardienilor este foarte redus. Nu există ziduri și autoritățile se mulțumesc cu cuvântul de onoare al deținuților că nu vor evada. Se spune că deși tabăra datează de vreo doisprezece ani, nimeni n'a încercat să fugă vreodată.

Nici chiar sportul nu este uitat în închisorile moderne. Recent, un gazetar bra-

erau „pașapoarte” pentru prizonierii cari se plictiseau.

Acest raport ne amintește faptul că acum șase ani, Șeriful din Fremont County (Idaho, din Statele Unite) a fost condamnat, pentru că permitea deținuților săi să părăsească închisoarea și să se ducă la pescuit. Un caz similar s'a întâmplat acum câțiva ani la închisoarea dela Versailles, când un gardian dela intrarea principală s'a gândit să bea un păhărel. El a descuiat celula unui prizonier, care aștepta să fie judecat pentru omucidere și i-a cerut să-i fie tovarășie, punând de pază la ușă un alt deținut, care avea o condamnare de cinci ani pentru furt. Spre nenorocul lui, ceva mai târziu, trecu pe acolo un polițist, care văzându-l pe puscăriaș în locul gardianului, deveni bănuitor și rezultatul fu destituirea acestuia.

Dar chiar această indulgentă disciplină pălește, față de aceea care domnea la început în Noua Zeelandă, când guvernatorul Otago da tuturor prizonierilor săi drumul în oraș, sub amenințarea că-i va încuia în celule, dacă nu se întorceau la opt fix. În zilele acelea puscăria era cu mult preferabilă primejdiilor unei păduri neexplorate. Apoi, acum un an sau doi, un consiliu de disciplină a destituit pe suprintendentul unei mici închisori din Sud-Estul Franței, pentru că dăduse liber deținuților ce-i fuseseră încredințați, ca el — în acest timp — să-și poată scrie în liniște versurile. La început el îi ținu sub cheie și-i păzise cu grijă, dar constatând că vederea grătiilor îi paraliza inspirația, începu a se depărta de închisoare. Toate merșeră bine o vreme, dar când mesele începură a li se servi cu oarecare neregularitate, prizonierii se plâneră suprintendentului pe care-l prinseră într'unul din accesele sale poetice. El îi ascultă și hotărî că cel mai bun lucru era să le dea puțină libertate. Cei mai mulți dintre pensionarii închisorii au profitat, discret, de aceste concedii. Unul însă a fost prins făptuind un alt delict și poliția a descoperit, cu ocazia aceea, că el ar fi trebuit să mai fie încă în închisoare. Astfel a ieșit la iveală întreaga afacere cu concediile.

Acest caz ne amintește că nu de mult s'a raportat, din Cipru, că locuitorii de acolo invidiază pe acei cari au norocul să fie trimiși la închisoarea insulei unde trăiesc, relativ bine, ba au ocazia să-și adune și o mică avere.

Deținuții refuzau pur și simplu să părăsească închisoarea, nevrând să schimbe o viață confortabilă, unde munca le era bine plătită cu o existență mizeră, în satele extrem de sărace, unde oamenii umblă mai mult flămânzi. Este absolut adevărat că în regiunile unde băntuie foametea, închisoarea constituie un fel de

zilian ne comunica, că primise o scrisoare dela directorul penitenciarului local, care-i arăta că deținuții doreau să organizeze niște matchuri de football, dar că închisoarea neavând fonduri pentru procurarea echipamentului, apela la generozitatea „comerțului”, rugând să se dăruiască jucătorilor, ghetele, costumele, mingile și goal-posturile necesare. Lista obiectelor ocupa două pagini și după obiceiul țării, solicitanții făceau apel la sentimentele religioase ale comercianților, preamărind nemărginita generozitate a patrioticilor companii și făcând măgulitoare comentarii asupra produselor lor. În dimineața următoare, se prezintă un delegat al închisorii — un domn bine hrănit, bine îmbrăcat și foarte manierat, care spunea că era avocat și venise să ia în primire echipamentul sportiv destinat deținuților. Se puseră la cale mai multe matchuri, dintre care primul urma să aibă loc în Duminica următoare. Jucătorilor le lipsiau însă cămășile. El făcu această remarcă și se rugă să le fie acordate. I se spuse atunci să vie în ziua următoare după răspuns. Din nefericire, aceasta era imposibil, răspunse domnul, pentru că și el era tot un deținut și nu putea ieși oricând. Astăzi prin excepție directorul închisoarei avusese bunăvoința să-i permită a părăsi închisoarea, în tovărășia unui gardian.

I. C.

Se târa pe scări ca un melc

Din cauza durerilor reumatice în genunchi

Felul cum această doamnă urca scările nu era tocmai grațios, dar din cauza durerilor reumatice în genunchi, abia putea mișca picioarele. Luând Săruri Kruschen, ea scăpă de dureri. Acum e sănătoasă și se simte cu 20 de ani mai tânără. Citiți scrisoarea ei:

„Sufeream de gută și mă dureau îngrozitor degetele picioarelor, iar din cauza reumatismului în genunchi, urcam scările ca un melc. Acum vreo trei ani am început să iau Kruschen. Trebuie să vă spun că guta mă mai supără câte puțin, mai ales când vremea e umedă, dar durerile din genunchi au dispărut aproape complet. Am peste 60 de ani, tenul meu e ca al unei fete tinere și mă simt foarte bine. Increderea mea în Sărurile Kruschen și regularitatea cu care am luat zilnic câte o jumătate linguriță în fiecare dimineață, m'au răsplătit în deajuns. Sunt foarte mulțumită” — (D-na) A. W.

Durerile și înțepeneala provocate de reumatism provin din depozitarea în mușchii corpului și la încheieturi a unor cristale de acid uric ascuțite ca acul. Sărurile din Kruschen stimulează ficatul și rinichii Dv. spre o acțiune regulată și ajută aceste organe să elimine acidul uric care este cauza tuturor suferințelor Dv.

De vânzare la farmacii și drogherii. Fl. mare 95 lei, fl. mic 60.

Silvifix

cremă de păr și fixativ
hrănește părul și-i păstrează forma

Silvifix înfrumusețează părul și-i păstrează forma în cursul zilei; este indispensabil domnilor care pun preț pe un exterior îngrijit. Doamnele întrebându-se de preferință Silvifix, fiindcă menține ondulațiile și luciul natural al părului.

Silvifix conține Silvikrin, hrana naturală a părului.

Întrebuințând așa dar Silvifix, nu numai că veți înfrumuseța părul, dar veți da celulelor generatoare și rădăcinii părului hrana necesară. Spre deosebire de alte fixative, Silvifix nu este deloc dăunător.

Tubul suficient pentru mai multe săptămâni Lei 70
De găsit în toate magazinele de specialitate.

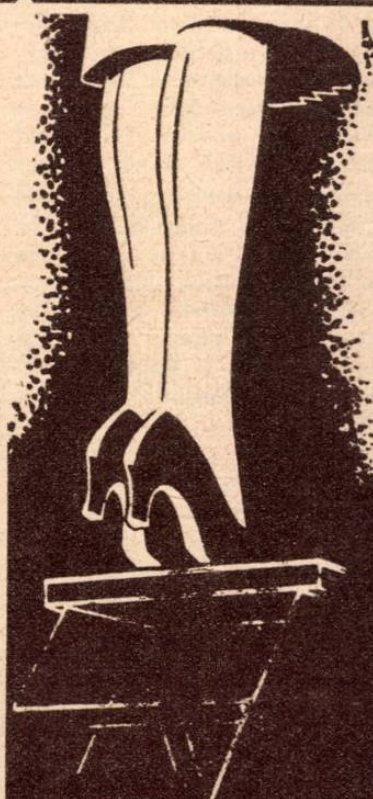
COROANĂ care și-a menținut PRESTIGIUL..

Datorită unei compoziții care nu a putut fi încă egalată, apa de colonia ROYALE AMBRÉE și-a menținut dealungul anilor, prestigiul netăgăduit. Ea se menține în fruntea produselor de parfumerie prin calitățile sale unice. Succesul apei de colonia ROYALE AMBRÉE e o dovadă că marile creații nu cunosc capriciile timpului.

O apă de colonia fină, pe lângă un parfum subtil, trebuie să fie și înviorătoare. Cu aceste calități s'a impus apa de colonia Royale Ambree.

LEGRAIN

Ți dă mâna s'o faci-
fiindcă place!

Ea își dă seama, că un ciorap de mătase cu cât se mulează mai bine, cu atât accentuează frumusețea piciorului. De aceea acordă ea toată atenția pentru îngrijirea ciorapilor ei, spălându-i exclusiv cu

LUX

LUX se dizolva și în apă rece

O delegație a tineretului polonez a fost săptămâna trecută în Capitală. Fotografia noastră înfățișează o vizită a acestei delegații la O. E. T. R.

(foto Grosaru)

R. I.

No. 535

Pag. 23

REALITATEA SPORTIVĂ

Cehoslovacia și România au făcut joc egal

M. S. Regele Carol II, urmat de Marele Voevod Mihai și de d. Inuleț se îndreaptă spre loja regală fiind aclamat de spectatorii din tribune.

Echipa României. Dela stânga spre dreapta: Ciolac, David, Albu, Dobay, Rafinsky, Bodola, Vintilă, Juhasz, Bürger, Covaci, Beke.

Căpitanul echipei României, Ciolac, dă mâna cu căpitanul Cehoslovaciei, Planika, sub privirile surăzătoare ale arbitrilor matchului, italianul Barlassina.

O fază critică la poarta României, clarificată printr'un împresionant plonjeon al lui David.

(Fotogr. Berman)

MATCHUL de foot-ball dintre Cehoslovacia și România a adunat 40 mii de spectatori pe stadionul din București. S'a bătut cu acest prilej recordul de asistență la jocurile de foot-ball. Masele de spectatori au avut însă satisfacția să vadă echipa României făcând un joc bun și terminând la egalitate (1-1) cu Cehoslovacia. Din punct de vedere tehnic, rezultatul este foarte bun pentru soccerul nostru căci în materie de foot-ball nu ne putem compara cu cehii. Totuși ar fi fost posibil ca echipa noastră să învingă dacă ar fi avut puțin noroc. România a condus cu 1-0 și a avut avantajul teritorial aproape tot timpul jocului. Cu o tactică mai bună și cu mai multă inițiativă, românii au fost superiori, marelui team cehoslovac.

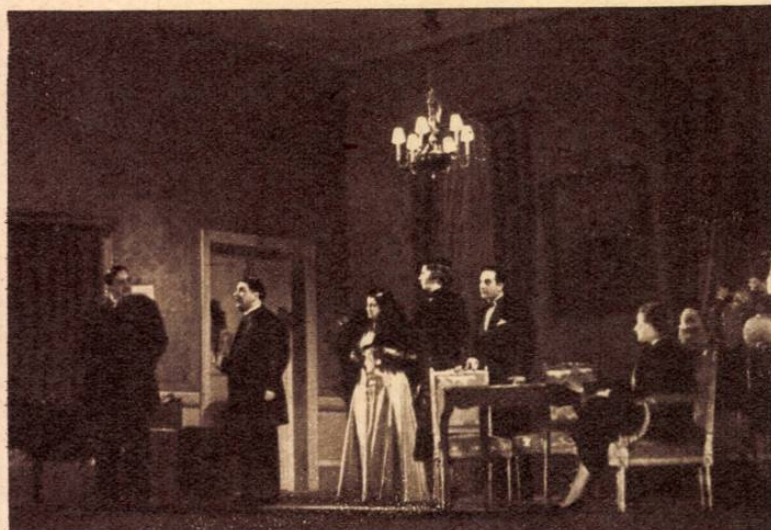
Echipa românească a avut o zi foarte bună și a realizat cel mai frumos rezultat din palmaresul nostru internațional. Din punctul de vedere al spectaculozității jocului nu a corespuns. S'a jucat pe o vreme cu totul nefavorabilă, căci a plouat tot timpul și terenul a devenit alunecos. În plus, echipele au jucat oarecum nervos. Cehii nu se așteptau ca formația românească să fie atât de bună și când și-au dat seama de realitate au impus un joc forțat unde se căutau fazele de efort minime cu randament maxim. Se înțelege că s'a utilizat o sumedenie de lucruri nepermise care a obligat intervenția arbitrilor. La un moment dat, un ceh a oprit pe un român în careul de pedeapsă. După toate regulile era o greșală de penalizat. De astă dată arbitru nu a intervenit. Probabil că italianului Barlassina care oficia ca arbitru îi convenea certurile dintre un ceh și un român... Dacă politicește convenea italianului, sportivicește ne priva pe noi de un punct care însemna victoria. Și e destul...

Întâlnirea de Duminică are un substrat politic. Până mai acum un an de zile n'am avut relațiuni sportive permanente cu statele Miciei Înțelegeri. D. Eduard Beneș, președintele republicii cehoslovace, sportiv din vechea gardă, și-a dat seama perfect de rolul pe care îl joacă sportul în societatea modernă și ca să asigure între statele semnatare ale pactului Miciei Înțelegeri o alianță indisolubilă a înființat cupa care îi poartă numele și pentru care s'a disputat matchul dintre România și Cehoslovacia. Manifestarea a avut succesul cuvenit. Nu a fost a aderare a masselor provocată artificial ci una pornită din entuziasm sincer. Sportul își joacă astfel calitatea de factor pentru înfrățirea popoarelor. Manifestarea foot-ballistică cehoromână de Duminică este prima dintr'un ciclu care va dovedi legăturile solide ale Miciei Înțelegeri.

art. vg.

TEATRUL NAȚIONAL. - „SURĂZĂTOAREA D-NA BEUDET” ȘI „CARETA DE AUR”

Ultima premieră a Teatrului Național a fost alcătuită din două piese franceze. „Careta de aur” este o scenetă de Prosper Merimée, publicată în anul 1825. Deși personagiile sunt spaniole, totuși prin claritatea și ascuțimea replicii au un caracter pur francez. Sceneta a fost bine interpretată de d-na Marietta Anca și de d-nii Calboreanu, Duțulescu, Antonescu, Critico și F. Scărlătescu. „Surăzătoarea d-nă Beudet” este o tragi-comedie în două acte de Denis Amiel și André Aubey. D-na Marietta Sadova și d. Grigore Mărculescu au prilejul a două creații în această tragi-comedie. Regia ambelor spectacole o deține d. V. Enescu.

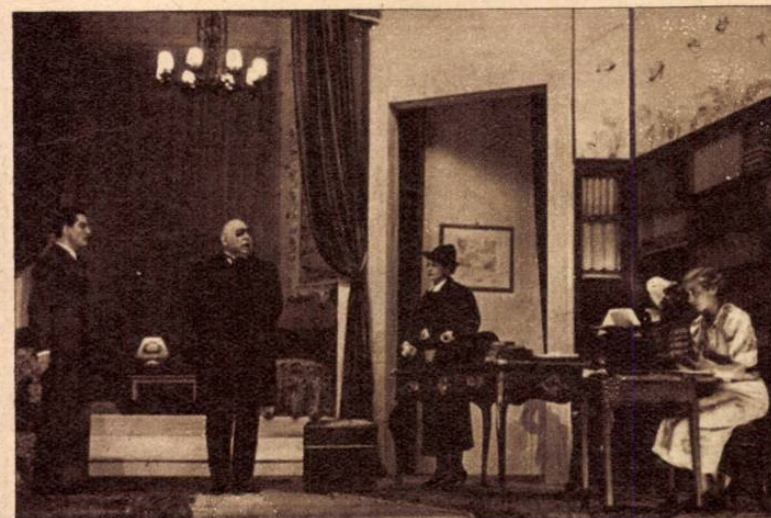
D-nii Grigore Mărculescu, I. Fintesteanu, d-nele Sonia Cluceru, Natașa Alexandra, d. N. Băltășanu, d-na Marietta Sadova, într'o scenă din „Surăzătoarea d-nă Beudet”.

Dela stânga spre dreapta: d-nii Ene, G. Calboreanu, C. Duțulescu, d-na Marietta Anca și d. V. Antonescu într'o scenă din „Careta de Aur”.

„FLOARE DE LĂMÂIȚĂ” LA TEATRUL COMEDIA

Agreabila comedie „Floarea de lămâiță” de André Birabeau și George Doley s'a bucurat de o frumoasă montare și interpretare, pe scena Teatrului Comedia. D-nele Leny Caler, Sylvia Fulda, Sylvia Dumitrescu, Beate Fredanov, Nora Piacentini, Mae Bishop d-nii R. Buflinski, C. Lungeanu, N. Bruno, au interpretat rolurile principale. Direcția de scenă o semnează d. Sică Alexandrescu, iar elegantul decor, în care se desfășoară acțiunea, este datorit pictorului Siegfried.

D-nii C. Lungeanu, Romald Bulfinsky, d-nele Sylvia Fulda și Leny Caler, într'o scenă din „Floare de lămâiță”.

(Fotografii Cosmophot.)

Regina Elena a Italiei a primit din partea Papei, cu prilejul aniversării nunții sale, cea mai mare distincție onorifică pentru femei: „Roza de Aur”. Fotografia noastră înfățișează pe Regele Victor Emanuel și Regina Elena a Italiei în timpul ceremoniei.

In orașul Jolo, din insulele Filippine (insula Sulu) Datu Ombra Amilbansa — care până acum era membru al Adunării Naționale — căsătorindu-se cu nepoata decedatului sultan Jamal Iul Kiran, s'a proclamat sultan al insulei Sulu. Fotografia noastră arată pe noul sultan pe tron. La dreapta sa: regina Hadji Piandao.

Printul Bernhard al Olandei, care după însoțirea din călătoria de nuntă cu principesa Iuliana, a fost numit în Consiliul statului olandez, a făcut o vizită secretarului Coroanei. Se pare că vizita lui nu era așteptată, deoarece a fost nevoit — după ce a sunat de mai multe ori, — să bată la fereastră pentru a fi primit. In fotografia noastră printul Bernhard încearcă să se facă văzut pe fereastră biroului, de către consilier.

Bazele Frumuseții

Curățați tenul Dv.,

totuși fără a-l usca prin aceasta, cu VENETIAN CLEANSING CREAM (Cremă Venețiană de Curățat) și cu ARDEN A SKIN TONIC (Tonicul pentru Piele Ardena), cari, activând împreună, curăță mult mai eficace decât ar putea vreodată s'o facă săpunul. In acelaș timp, aceste două preparate netezesc și catifelează pielea.

Nutriți, ca să combateți ridurile,

cu ARDEN A VELVA CREAM, pentru o piele fragedă, ori sensibilă, sau cu ORANGE SKIN FOOD, pentru o piele uscată și cu riduri.

Protejați, ca să preveniți asprimea pielii.

Asigurați pielea Dv., contra vânturilor și intemperiilor, cu AMORETTA CREAM, sau, dacă pielea Dv. este uscată, cu ULTRA AMORETTA. Pentru o piele foarte grasă, utilizați LILLE LOTION.

Și întrebuințați Pudra Elizabeth Arden

care este așa de fină, că nu poate astupa porii, așa de aderentă, că veți întrebuința foarte puțin, așa de perfect colorată, încât va flata aspectul feții Dv. Există o nuanță pentru fie-care ten.

* * *

Venetian Cleansing Cream ...	...	Lei 330.-
Ardena Skin Tonic ...	...	„ 350.-
Ardena Velva Cream...	...	„ 330.-
Pudra Arden...	...	„ 500.-
Orange Skin Food ...	...	„ 330.-
Amoretta sau Ultra Amoretta Cream	„	330.-
Lille Lotion ...	...	„ 500.-

Elizabeth Arden

Elizabeth Arden Ltd

25 OLD BOND STREET LONDON W1

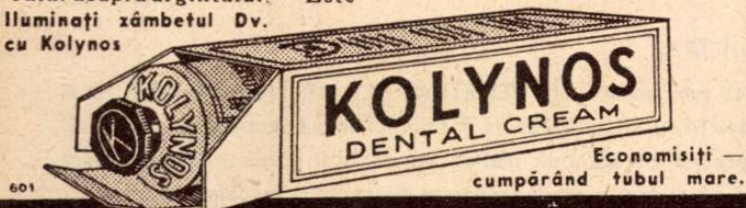
**DINȚII DV. VOR SCLIFI
CA BIJUTERIILE SCÂNTEIETOARE**

Nu vor mai fi pete, nu vor mai fi dinți decolorați

ÎNTREBUNȚAȚI Kolynos.
Nu este o pastă ca celelalte -
„e cu totul altceva”. Acțiunea
sa este cu totul diferită, for-
mula sa este diferită! Acti-
vează asupra dinților îngălbe-
niți și decolorați, întocmai cum
acționează polizorul bijutie-
rului asupra argintului. — Este
iluminați zămbetul DV.
cu Kolynos

economică și durează cel puțin
de două ori cât pastele de dinți
ordinare, deoarece nu tre-
buie să puneți pe perie decât jumă-
tate din cantitatea obișnuită.
Rețineți bine aceasta: Un cen-
timetru aplicat pe o perie us-
cată este suficient.

**VICHY
ETAT**

IZVOARELE
STATULUI FRANCEZ

**VICHY-
CELESTINS**

RINICHI-BASICA-
GUTA-DIABET-
ARTRITISM

**VICHY
GRANDE-GRILLE**

BOLILE FICATULUI
SI ALE APARATULUI
BILIAR

VICHY-HOPITAL

AFFECTIUNILE
STOMACULUI
SI ALE INTESTINULUI

**VICHY
CELESTINS**

OCHI SUPERBI PRIN :

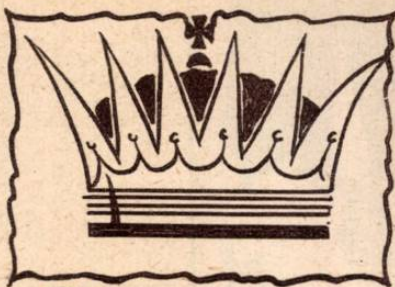
KURLASH, aparat pt. curbat genele... Lei 200,—
EYELASH GROWER, pomadă care stimulează
creșterea genelor Lei 100,—
GENE FALȘE, de neobservat, perechea Lei 150,—
MASTIX ORIENTAUX, tuș pt. gene... Lei 60,—
numai la **DORTHEIMER** Piața Academiei I

(Universitate — Mihai Viteazul)

Cereți gratis catalog. Expedițiuni în țară.
Feriți-vă de imitațiuni

DAST

SĂPUNUL CAPILAR „Dr. DAST” E CEL MAI SIGUR REMEDIU
CONTRA CĂDERII PĂRULUI ȘI CONTRA MĂTREȚEI. FACE PĂRUL
FRUMOS ȘI MĂTASOS. FEREȘTE DE BOLI CAPILARE. DE VÂNZARE
LA FARMACII ȘI DROGUERII. DEPOZITUL ȘI REPREZENTANȚA
GENERALĂ PENTRU ROMÂNIA: TELEFON 4.81.52

SERBĂRILE pentru in-
coronarea regelui
George al VI-lea
al Angliei vor începe în
ziua de 12 Mai.

Încă dela 15 Ianuarie, du-
cele de Norfolk a anunțat
lumii programul festivităților,
despre cari se spune
că vor întrece în fast și
în somptuozitate întreaga
splendoare desfășurată cu
prilejul diferitelor încor-
nări și jubilee; ele vor a-
trage, din cele patru un-
ghiuri ale pământului, mi-
lioane de spectatori, cari
s'au grăbit să reție locuri
pe vapoare, chiar dela în-
ceputul lunii Aprilie. Nu-
mai din Australia s'au în-
registrat până astăzi aproa-
pe 50.000 cereri de ple-
care în Anglia și mulți
din acești pelerini au
pornit de câteva săp-
tămâni la drum, dornici să
ajungă acolo, dacă nu mai
înainte, dar cel puțin la
timp.

Căci, în program, lordul-
șambelan prevede că în
zilele de 5 și 6 Mai vor

Ducele de Norfolk, unul
dintre cei mai bogați no-
bili de curte ai Angliei,
este, prin moștenire, de-
ținătorul titlului de Earl
Marshal al Angliei. El e
astăzi unul din cei mai o-
cupați oameni ai Angliei.

avea loc la Curte două mari
recepții. La 10 Mai vor sosi
trimișii și deputațiunile stră-
ne. La 11 Mai miniștrii do-
minioanelor, reprezentanții In-
diei și ai imensului imperiu
colonial se vor înfățișa, rând
pe rând, să asigure pe mo-
narh de credința lor. Această
solemnitate se va desfășura
la Buckingham Palace. Iar în
dimineața de 12 Mai, corte-
giul regal va pătrunde în mij-
locul uralelor, ovațiunilor și
entuziasmului popular, spre a
merge până la Westminster
Abbey unde, într-o atmosferă
înălțătoare, George VI va
fi proclamat rege al popoare-
lor sale, prin mila lui Dumnezeu.
Întronarea va fi o apoteoză
a recepțiilor regale, a ban-
chetelor, a balurilor de la
Curte și a parăzilor militare,

PROLOG LA O NOUA ȘI EVOCARI MAI

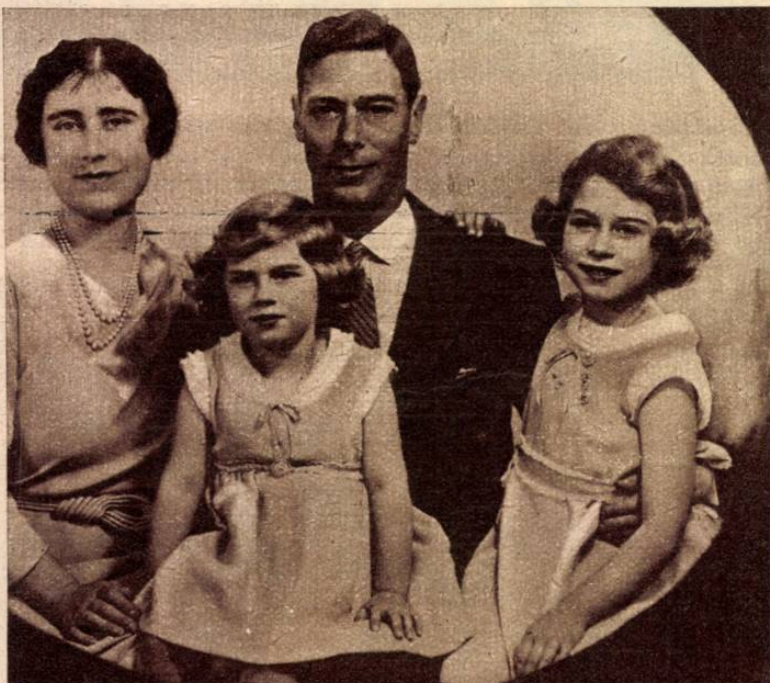
Regele George al VI-lea și Regina Elisabeta a Angliei.
Fotografie făcută după suirea pe tron.

ce vor avea loc între 5 Mai și 22 Iulie.

La 14 Mai, suveranii încoronați vor lua parte la un dîneu, la
ministerul afacerilor străine, în sala de aur.

La 19, vor lua masa la Guidhall, iar la 25, în Downing Street
No. 10, la reședința premierului guvernului britanic.

Familia regală engleză: Regele George al VI-lea, Re-
gina Elisabeta și principesele Elisabeta — moștenitoa-
rea prezumtivă a tronului — și Margaret-Rose.

La 27 Mai, consiliul municipal al Londrei va avea cîstea să
dea o recepție grandioasă, la care vor participa suveranii, re-
prezentanții statelor străine și ai coloniilor.

Între aceste agape oficiale, în ziua de 20 Mai, regele împreună
cu câteva sute de invitați, va asista la o revistă navală, iar la
26 — ziua aniversării reginei Mary, George VI va apare, pen-
tru întâia oară, ca suveran, în tribuna hipodromului dela Epsom.
În Iunie, regele va prezida un congres al foștilor luptători, după
care va urma un „garden party”, la Buckingham Palace...
Precum am spus, pe lângă particularii veniți spre a-și
satisface curiozitatea, vor sosi la Londra și nume-

INCORONARE DESPRE ALTELE VECHI

roși invitați ai guvernului britanic: reprezentanții tuturor șefilor de stat din cele cinci continente, suveranii tuturor țărilor vasale Angliei și delegați ai coloniilor cari, prin prezența lor, vor spori solemnitatea și măreția epocală a ceremoniilor. Majoritatea oaspeților vor trebui să sosească în capitala Angliei înaintea datei fixate, de oarece acolo vor avea să se inițieze în multe și spinoase chestiuni de protocol: întreaga știință și diplomatie a ducelui de Norfolk va fi pusă în joc, trebuind să se fie seamă, fără a jigni pe cineva, de drepturile fiecăruia, indicându-le — în parte — locul în cortegiu și sfătuindu-i, în modul cel mai discret, cu privire la alegerea costumului potrivit tuturor ceremoniilor.

Căci, a pregăti tuturor o primire în raport cu rangul și importanța fiecăruia, a le asigura o locuință confortabilă, care să corespundă obiceiurilor sau cerințelor atâtor seminții, a da reprezentanților fiecărui popor toată înlesnirea trebuitoare, pentru păstrarea riturilor sale, — este o sarcină uriașă, ce nu va putea fi împlinită cu succes decât luându-se măsuri bine chibzuite și cu mult înainte. Pe de altă parte, numeroși agenți din „Government Hospitality Fund” (Biuroul care păstrează fondurile oaspeților) lucrează pe capete, spre a pune totul în ordine, până în cele mai mici amănunte.

Acest biou ocupă o seamă de încăperi modeste, la Whitehall, în ac-

Imbrăcămintea, în cele mai mici amănunte, a fiecărui participant la încoronare, a fost prescrisă de ducele de Norfolk. În fotografia noastră, uniforma care va fi purtată de cavalerii ordinului superioare.

tuala clădire a Ministerului de finanțe. În fruntea lui, activează Mr. Ormsby Gore, dar, în realitate, sufletul întregii administrații este secretarul, maiorul Crawshaw, care cunoaște mai bine decât oricine felurimea distracțiilor, demne de-a fi oferite oaspeților Marelui Britanii: plimbări, excursii, vizitarea monumentelor, manifestări sportive de toate genurile etc. Ceva mai mult, acest personaj e înzes-

În școala de lucru manual din Londra se brodează cu înfrigurare hlamidele care vor fi purtate la încoronare.

Dantele și broderii pentru încoronare.

ANTRENAMENTUL CAILOR PENTRU INCORONARE

Multimaa, muzica și șgometul nu trebuie să sperie cail trupai care participă la încoronare. De aceea se fac antrenamente din timp. În fotografia noastră, tamburul major al trupai regale de cavaleri, însoțit de câțiva tramburiști, cântă muzică de cârmă cu șgometul.

trat cu un tact ce nu dă greș niciodată și o răbdare pusă la grele încercări, — calități destul de prețioase, dacă ne gândim că pe lângă suveranii și bărbaii de stat europeni, notabilitățile artistice și științifice, venite din continent, precum și alți vizitatori de seamă, Londra va mai primi o parte din cei 700 de rajahi și maharajahi indieni, nouă mici principii malaezi, o duzină de potențați africani, musulmani sau păgâni, fără să mai numărăm pe Sultanul din Zanzibar și pe M. S. Salote Tubu, regina Polineziei, care pentru a doua oară în viața sa își va părăsi reședința, din insula Tonga...

Medalia comemorativă, bătută special pentru încoronare. Ea înfățișează pe o parte capul Regelui George al VI-lea și cealaltă pe cel al Reginei Elisabeta.

COROANELE CARE VOR SERVI LA SERBAREA DIN MAI.

Rândul de sus, dela stânga la dreapta, coroana imperială; sceptrul regal și paloșul oficial; coroana reginei-mame Mary. Rândul de jos, dela stânga la dreapta: cele două bule imperiale; insignele ungerii ca rege și împărat; vulturul de aur alcătuieste o cupă în care se află uleiul sfânt, necesar la ungere; lingurița de aur, bogat împodobită slujește la umplerea cu ulei a potirului.

Cum se clădesc tribunele la Londra, pe tot parcursul convoiului încoronării. Scheletul lor e din tuburi de oțel.

În catedrala Westminster, toate privirile vor fi ațintite către auguștii ocupanți ai tronului dublu. În fața altarului, va oficia primarul, înconjurat de arhiepiscopi și de episcopi.

În partea de miază-zi, vor lua loc, așezate în ordine, ierarhiile bisericești.

La miază-noapte, călugărițele, investmântate în mantalele lor lungi și roșii.

În dreapta altarului, membrii familiei regale. Cele două fetițe ale suveranilor vor asista de asemenea la ceremonie, dintr-o tribună.

Regina-mamă, contrariu uzanțelor, va fi dusă în fața altarului de către fiul ei, suveranul!

În spatele tronului, vor lua loc principii străini, corpul diplomatic, înaltul cler și magistratura.

Întăilele galerii vor fi ocupate de Cavalerii Marelui Cruci, iar în galeriile secundare vor lua loc reprezentanții presii.

În catedrală vor încăpea, în total, 7500 persoane, cari vor fi conduse la locurile lor de către cei 300 de inși puși la dispoziția ducelui de Norfolk.

Cum spuneam, problema nu constă numai în găzduirea și hrana tuturor acestor personaje; mai trebuiesc distracții și, în alegerea lor, va trebui să se ție seamă de importanța politică și gradul de civilizație al fiecăruia; dacă e cu puțință, chiar de caracterul lor propriu. Fiecare va trebui să fie măgulit și, mai ales, cruțat de gafele, cari ar putea să lase o impresie penibilă acestor musafiri, ale căror reacțiuni sunt de cele mai multe ori neprevăzute. Odinioară, au fost câteva exemple.

Astfel, șahul Persiei, Nazr ed'Din, venind la Londra, în 1911, cu prilejul încoronării regelui George V, a fost dus la o reprezentare, într'un music-hall. Șahul șahilor a rămas atât de încântat de jocul dansatoarelor, încât a ținut să aibă cu orice chip, chiar în ziua următoare, cel puțin o jumătate de duzină pentru haremul său particular; cu multă greutate, i s'a dat să înțeleagă că așa ceva era cu neputință de împlinit. Același Nazr ed'Din, în momentul plecării, a declarat că ceea ce văzuse el mai frumos în cursul șederii în Anglia, fuseseră focurile de artificii, trase în onoarea lui, la Cristal Palace.

Regele Afganistanului, venit de asemenea la Londra, cu câțva timp înainte de a fi detronat, admira prea puțin muzeele, palatele istorice și bisericile, pe cari un lord, atașat pe lângă persoana sa, crezuse de cuviință să i le arate. Nimic nu l-a interesat însă decât uzinele „Rolls Royce”, deoarece era un mare pasionat al automobilului.

Emirul african din Kasina a fost entuziasmat de o vizită la grădina zoologică din Londra și, mai cu seamă, de vederea unui păun, care făcea roata. Nu mai văzuse niciodată așa ceva și, înapoiat la hotel, chemă femeile aduse cu sine, în acea călătorie spre a le împărtăși minunea care-l uimise și pe el. Dar, vai! femeile sunt mai necredincioase decât Toma: africanele au făcut haz de naivitatea stăpânului lor și n'au vrut să-l creadă cu nici un preț. Atunci, ținând morțiș să le convingă emirul a cerut favoarea să fie condus la grădina zoologică, în dimineața următoare, cu soțiile lui, la o oră când vizitatorii nu sunt admisi acolo. De astă dată s'au întors și ele uimite și bucuroase din cale afară deoarece directorul le dăruise o întreagă familie de păuni!

Uneori, se întâmplă surprize și de alt soi. Astfel, nu putem trece cu vederea o mică aventură, al cărei erou a fost un maharajah, care a pus în mare fierbere biuroul însărcinat cu recepțiile oficiale.

Îndată ce a debarcat la Marsilia, acest maharajah n'a avut

industrii, țintește în primul rând să întipărească în mintea oaspeților o viziune neștersă: înapoiati în țara lor, ei nu vor uita niciodată că Anglia este o mare putere militară și maritimă, că ea are un comerț imens și o industrie înzestrată ca nicăieri altundeva.

Odată rezolvată chestiunea distracțiilor rămâne aceea, nu mai puțin complicată, a găzduirii și a mâncării. Pentru locuit, lucrul e oarecum ușor; numai rareori se întâmplă surprize neplăcute.

Se povestește că la încoronarea lui Eduard VII, sir Hugh Clifford adusesse cu sine o deputațiune de principii malaezi, cărora li s'a pus la dispoziție niște apartamente somptuoase.

În seara sosirii lor, demnitarul atașat pe lângă ei a rămas foarte mirat, găsindu-i culcați pe covorul dela picioarele patului, rebegiți de frig. Bieții oameni nu reușiseră să descopere cum trebuiau să se strecoare în pat!

Însă problema hranei e ceva mai complicată. Dacă cel puțin ar fi de hrănit numai Europeni, sarcina ar fi ușoară. Aprovizionările și resursele, de cari dispune Oficiul, pot satisface din belșug pe cei mai strașnici mâncăcioși, precum și pe cei mai fini cunoscători de vinuri: pivnițele Casei de Lancaster, lăsate de lordul Levenhulme, sunt cele

mai vestite din lumea întreagă, mai cu seamă pentru vinurile de Porto. Dar la ce pot servi pivnițele atât de renumite, când e vorba de popoare cărora religia le interzice băuturile alcoolice? Treacă-meargă dacă ei s'ar mulțumi cu apa, pe care o beau Englezii. Dar mulți nu se împacă decât cu aceea din țara lor, astfel că aduc cu ei burduri pline, atât pentru băut, cât și pentru spălarea lor rituală. Acesta e cazul Hindușilor cari, nemulțumindu-se să aducă numai apa din țara lor, vin însoțiți de turme de capre, destinate alimentării. Cu ocazia jubileului de 25 ani al Regelui George V, sultanul Sokoto, venit în Anglia cu șefii triburilor africane, cunoscute numai de etnografi și câțiva exploratori, adusesse de asemenea burduri umplute cu apă și saci cu nisip, cari urmau să înlocuiască apa de spălat, în zilele prea răcoroase. Nespus de greu au fost de mulțumit acești seniori tucurii, cari nu se hrăneau decât cu cartofi fierți în apă și plămădiți apoi în ulei. Fie că bucătarii londonezi n'au știut să le fie pe gust, fie că acești africani se îmbolnăviseră de alean, gândind la femeile lor lăsate singure pe tărâmurile atât de depărtate, ei au renunțat la toate bucuriile cu cari îi copleșise civilizația și au cerut să fie trimiși cât mai grabnic înapoi, în continentul lor. Marile recepții oficiale se vor desfășura cu pompa lor puțin cam arhaică, la Buckingham Palace, reședința efectivă a suveranilor, când se află la Londra.

Buckingham Palace, care a păstrat numele unei familii stinse de multă vreme — al cărei hotel se înălța cu un secol în urmă în locul palatului actual — este centrul întregii vieți constituționale, politice și mondene a Angliei. În saloanele de acolo, regele primește diplomații streini, acreditați pe lângă el. Tot acolo, suveranul împarte titlurile, primește jurământul noilor miniștri, se dau marile banchete oficiale, iar în parcul cu o suprafață de 40 hectare, au loc în toți anii numeroase „garden-party”, la cari iau parte mii de invitați.

De altminteri, Buckingham Palace nu e atât o reședință regală cât un fragment din măreția decorului destinat să umple de admirație pe oaspeții Angliei.

Palatul acesta, vast ca o lume, cuprinde 2000 de încăperi; pe lângă apartamentele regelui, ale reginei, principilor, ducelui de Gloucester, etc. și acelea rezervate suveranilor străini aflați în vizită, în afară de locuințele demnitarilor Curții și ale întregii servitorimi, el mai conține încă aproape 70 de birouri. Dimensiunile sale sunt atât de mari încât acum câțiva ani, când a trebuit să se înlocuiască tradiționalul covor roșu, care acoperă parchetul, s'a comandat nu mai puțin de... 12 kilometri! Și ar trebui volume întregi spre a înșira toate tablourile și pendulele cari fac gloria lui.

Deși garajele palatului conțin un mare număr de automobile prețioase, totuși grajdurile sunt pline de nenumărați cai de călărit și de trăsură, tradiția cerând ca, în anumite împrejurări solemne, regele să iasă în trăsura trasă de cai. Fiecare specie de cai are atribuțiunea ei deosebită: caii albi, ca zăpada, sunt rezervați pentru ziua când suveranii se duc, cu mare pompă, la Westminster Abbey, pentru încoronare și, odată pe an, când are loc deschiderea parlamentului; pe când vestiții cai suri, arăbești, sunt înhămați numai la landoul descoperit de care suveranii se servesc spre a merge la cursele dela Ascott și Epsom.

Pentru ca totul să se desfășoare în ordine deplină și pentru ca viața acestui haotic palat să se scurgă cu aceeași regularitate și precizie, ca a unui ceasornic bine potrivit, trebuie ca în fiecare clipă să domnească o disciplină severă, multă rânduială și mai ales punctualitate. Și, în această privință, însuși regele dă exemplu. Aproape la secundă, toate pendulele indică aceeași oră, deoarece toate sunt rânduie după ora Greenwich. Totul se face acolo cu o precizie militară. De altfel, în această locuință, unde legile străvechi de etichetă sunt păzite cu sfințenie, au fost introduse toate invențiunile moderne, cari pot ușura sau simplifica munca personalului: aspiratoare de praf, tăcute, țevi cari înăbușă șgomotul vaselor și paharelor purtate pe ele, cărucioare cu roți cauciucate, pentru aducerea bucatelor, un sistem perfecționat de semnalizare, un telefon intern legând unul cu altul numeroasele și feluritele servicii.

Când au loc recepții oficiale, această organizație model își dă adevăratele ei roade. De dimineață, personalul primește instrucțiuni și ordine cu atâta precizie, încât preparativele se fac

altceva mai grabnic de făcut decât să-și dea aspectul unui european 100/100: și-a tăiat barba, și-a schimbat rochiile somptuoase cu un simplu sacou negru și un pantalon vârgat, iar pe cap, în locul turbanului, și-a pus semeț, un joben, dintre cele mai sclipitoare.

Or, ziarele și revistele ilustrate din Londra anunțaseră cu surle și tobe sosirea maharajahului și intenționau să-l fotografieze, în clipa când va păși pe teritoriul Marelui Britanii. Vă închipuiți stupefarea și desamăgirea lor la vederea celui gentleman european, care nu mai avea nimic pitoresc în port; demnitarii însărcinați să-l primească au avut delicatețea să-și ascundă mirarea, dar nu tot așa s'a întâmplat cu fotografiile. Aceștia, au stăruit atât de mult în pretențiile lor, încât maharajahul a fost nevoit să îmbrace vestmintele orientale, ghemuite în cufere și să se lase fotografiat.

Majestatea Sa i-a satisfăcut bucurios, dar când i s'au arătat clișeele, a fost o adevărată consternare. Cum l'imaginile acelea cari îl înfățișau fără barbă, vor apărea în reviste, iar lumea va putea să le vadă? Dar ce vor spune supușii lui? Nici vorbă de-o asemenea mascaradă, când era în joc însăși onoarea lui! Așa că, în cele din urmă, fotografiile buclucase au fost distruse, spre marea dezolare a directorilor de reviste ilustrate...

Un program atât de vast, necesitând concursul flotei, al armatei și al conducătorilor marilor

cu o dibăcie fără seamăn. La fel se întâmplă după sfârșitul recepțiilor, când e vorba să se facă rânduială, în apartamentele de lux. Câteodată, se găsesc lucruri savuroase, ca de pildă un rest de prăjitură cu un dinte fals înăuntru!

Toate aceste servicii complicate sunt sub supravegherea și răspunderea lordului șambelan, care-și asumă conducerea și răspunderea în fața suveranilor de buna lor funcționare. În momentul de față, în fruntea lor se află lordul Norfolk care, în timpul serbărilor încoronării, va avea și marea sarcină de-a orându-i mersul cortegiului regal.

Pentru ca cititorii noștri să-și facă o idee de greutatea misiunii sale, vom da acest exemplu dintr-o mie: obiceiul cere ca suveranii streini să fie salutați la sosirea lor pe pământul Mării Britanii, printr-o salvă de tunuri; or, dintre numeroșii principii indieni, cari sunt așteptați pentru încoronare, numai 108 au dreptul la câte 21 lovituri regulamentare. Când un prinț strein se duce la Portsmouth, ca să viziteze un crucișător trebuie fixat dinainte numărul loviturilor de tun ce vor fi trase în onoarea sa. Ne închipuim ce tablou complicat de salve de artilerie trebuie să întocmească bietul lord șambelan, atunci când se prevede sosirea atâtor capete încoronate.

Suveranilor sau potențailor exotici li s-a îngăduie să se prezinte la Curte, în această zi mare, în costumele naționale și cu atribuțiile lor, adesea... pitorești.

La încoronarea defunctului rege George V, sir Nana Offori Atta, căpetenia a trei milioane de negri de pe Coasta de Aur, venit pentru întâia oară în viața lui, urma să fie primit în audiență de suveranul englez.

La ora fixată, personajul nu-și făcuse apariția. Mare emoție la Curte, deoarece regele nu trebuie lăsat să aștepte. Mulți se temeau de un accident. S'au trimis echipe de oameni după informațiuni. Nu se întâmplase nici un accident, ci numai un mic conflict izbucnise între șeful negrilor și demnitarul atașat pe lângă persoana sa: acesta din urmă susținea că nu era merit să fie adus la Curte un pui de negru, de vreo 12 ani, gătit cu titlul pompos de „purtător al sabiei”, iar Nana Offori nu voia să se despartă de el, căci eticheta curții lui îi impunea să nu iasă nicăieri fără acest purtător al sabiei care, după credința populară, incarna spiritul puterii sale.

La Buckingham se întruni în grabă un consiliu, spre a discuta acest caz neprevăzut în protocol. În sfârșit, cu consimțământul regelui, Nana Offori Atta a fost autorizat să se prezinte însoțit de „spiritul puterii sale”... Noroc — spunea cu humor un demnitar — noroc că legile etichetei negre nu l-au obligat să vie la Curte cu umbrela lui de paradă!

Vorbise însă într'un ceas rău: în vara următoare, același Nana Offori se întorcea la Londra și într'una din zile trebuia să asiste, dintr-o lojă, pusă la dispoziția sa, la un concurs de tenis, în Wimbledon. Dar, vai! uriașa umbrelă de paradă, sub care se adăpostea de rândul acesta și pe care un negru cât un munte o ținea deasupra capului seniorului său, n'a putut să încapă în lojă, spre marele haz al spectatorilor și cu toate silințele negrului. Cu mare greutate șeful a fost înduplecat, în cele din urmă, să lase acea podoabă stânjenitoare la ușă, fără să-și piardă câtuși de puțin rangul.

Acum câțiva ani, cu prilejul Conferinței Mesei Rotunde la care printre delegații hinduși se afla și Gandhi, protocolul a suferit o nouă și nebanuită atingere.

Înainte de deschiderea conferinței, toți delegații trebuiau să fie primiți cu o pompă deosebită de către Rege și Regină. Conform uzului, scrisorile de invitație indicau felul cum trebuiau să se îmbrace oaspeții. Pentru circumstanță, ținuta de rigoare era costumul de oraș.

Or, Hindușii n'aveau — ca Europeanii — mai multe rânduri de haine. Întrebat ce anume costum va îmbrăca, Gandhi a răspuns cu vocea lui molatecă, abia deslușită, că „costumul unui țaran indian era destul de cuviincios, spre a se prezenta cu el la palatul regal”; și făcu așa cum spusese, stârnind indignarea tuturor demnitarilor Curții.

În ziua fixată pentru recepția delegațiilor hinduse, dealungu scărilor de marmură acoperite cu un superb covor roșu, unde halebardierii în livree stacojii făcuseră zid, s'a văzut trecând un cortegiu feeric de Rajahi în rochii somptuoase, turbanele împodobite cu smocuri de pene și sclipind de bijuterii. În urma lor, singur, venea un om slăbuț și știrb, cu craniul ras, cu ochii adăpostii îndărătul unor ochelari enormi, cu picioarele goale, în sandale și un halat alb, acoperindu-i umerii.

Singurul lucru care amintea în el pe European, era un ceas-brățară, ieftin, fixat la mână: era Gandhi. Când i-a venit rândul să salute pe suverani, el a pășit înainte — fără să se turbure — printre uniforme sclipitoare, se apropie, târindu-și sandalele, de rege și regină și... le strânse mâna.

Dar în Anglia, legile ospitalității au o atât de mare putere, atât de mult se respectă acolo datinele popoarelor cari fac parte din imperiu, încât nimeni nu s'a mirat de purtarea acestui oaspete straniu.

Să nu se creadă însă că aceste abateri dela regulile etichetei se îngăduie numai vizitatorilor exotici. Câteodată, se bucură

de ele și unii Englezi. Astfel, acum trei ani, după dorința expresă a regelui, un simplu violonist Arthur Barlow, a fost invitat la una din strălucitele „garden-party” regale. I se acordase această onoare, spre a i se recunoaște purtarea lui, cu drept cuvânt meritorie, care fusese semnalată atenției suveranului. Aflându-se la Derby, Arthur Barlow căzuse grav bolnav și, intrat în spital, fusese îngrijit cu atâta sârguință și devotament, ca și cum ar fi fost un bogătaş. Drept recunoștință, el hotărî ca după vindecare să strângă bani pentru acest așezământ unde, deși suferind, cunoscuse atenții noi pentru el.

Făcu întocmai, se strădui să organizeze concerte pentru ca, în cele din urmă, adunând o sumă destul de importantă, s'o dăruiască în întregime spitalului, cu toată sărăcia lui.

Mișcat de atâta abnegație, regele vroi să-l felicite în persoană și cu toate că bietul om n'avea un costum de Duminecă, spre a se duce la „garden party”, a fost primit de suverani cu atâta bunăvoință și atențiune, ca orice alt invitat.

Această trăsătură caracteristică a defunctului rege al Angliei, îngăduie să se prevadă care va fi nota generală a recepțiilor proiectate pentru încoronarea actualului suveran, într'un moment când Marea Britanie va trebui să-și exercite ospitalitatea cu o amplexare până aci necunoscută. Regele George VI și-a exprimat dorința ca serbările să n'aibă un caracter oficial: fiecare popor, fiecare națiune, va avea libertatea să se distreze după gusturile și preferințele sale. Și, pentru ca toți locuitorii capitalei să se poată apropia și contempla pe rege și regină, cortegiul regal va poposi în diferite puncte ale orașului.

Potrivit unui obicei, care datează dela încoronarea lui Jack II în 1685, elevii școalelor și în deosebi acei ai școalelor din Westminster, vor saluta cei dintâi pe suveranul încoronat. Dela locurile ce li s'au rezervat în catedrala Westminster, ei vor striga în latinește: „vivat, vivat, George Rex!”.

Reprezentanții tuturor religiilor din Imperiul britanic se vor întruni la Londra, în săptămâna care va urma încoronării.

Vor fi acolo nu numai creștini, budiști, musulmani, evrei, ci și reprezentanții a 100 diferite secte religioase.

Acest congres va fi prezidat de d-l Lansbury și va avea ca secretar general pe d-l Kedarnath Das Gupta, care lucrează de 27 ani la înfrățirea tuturor popoarelor.

D-l Gupta socotește că reuniunea reprezentanților tuturor religiilor imperiului britanic se impune, cu ocazia încoronării regelui George VI. Suveranul Angliei este șeful constituțional al unei populații de 494 milioane de suflete, a cărei împărțire, după religii, e următoarea:

- 210 milioane hinduși
- 100 milioane musulmani
- 80 milioane creștini
- 12 milioane budiști
- 12 milioane anamiști (adoratori ai naturii, cea mai mare parte în Africa)
- 4 milioane sikhși, jaiuși și zoroastrieni.
- 750.000 evrei
- 75 milioane adoratori ai diferitelor divinități de triburi.

Adunarea reprezentanților acestor religii va înălța o singură rugăciune pentru rege, special compusă în acest scop.

G. R.

femeia la 40 de ANI

„Nu-ți place să-ți spun, femeia la 40 de ani mai poate să placă, să fie chiar fermecătoare, cu condiția ca să-și păstreze silueta sveltă, grățioasă și sufletul tânăr.

Din nefericire, tocmai la această vârstă femeia e învinsă de cel mai mare dușman al farmecului ei fizic — obezitatea — aceasta numai din propria ei vină, numai datorită neglijenței.

Doamnelor: există un remediu sigur și inofensiv pentru combaterea obezității. Fără nicio sfortare fizică, fără a vă supune unui regim drastic, puteți recăpăta linia sveltă, tinerească, grație tabletelor de slăbire „BOXBERGER — KISSINGEN”. Preparate din sare naturală de KISSINGEN și alte substanțe inofensive și eficiente, tabletele KISSINGEN au un efect regenerator asupra întregului organism, deaceia ele sunt cele mai indicate pentru o cură de slăbire rațională.

Tabletele KISSINGEN nu provoacă o slăbire vertiginoasă, atât de vătămătoare organismului, ele îndepărtează grăsimea treptat, pe nesimțite. Efectul dorit se poate obține numai după un tratament mai îndelungat.

Cereți la toate farmaciile și drogheriile

TABLETELE DE SLĂBIRE

BOXBERGER-KISSINGEN

A PRO POS DE vos *Levres* Madame

Quel que soit le dessin que

vous désirez leur donner, vous

n'aurez la pleine conscience

de leur perfection

qu'avec le

Rouge Angélus

Indélébile.

Vous devriez connaître la poudre calligénique Angélus Louis Philippe, Madame... ne serait-ce que par un échantillon gratuit de chez votre fournisseur.

Et quel cadeau de Pâques plus select et élégant qu'un flacon de parfum Angélus?

LOUIS PHILIPPE-ANGELUS:
Chicago - New - York - Londra - Paris

Epiderma catifelată

gingășia și frumusețea exprimă rasa și adevărata eleganță a femeii. Produsul francez Dulcimains vă poate oferi toate aceste avantagii.

Dulcimains moale și curată epiderma, previne iritațiile și ferește de crăpături și roșeață.

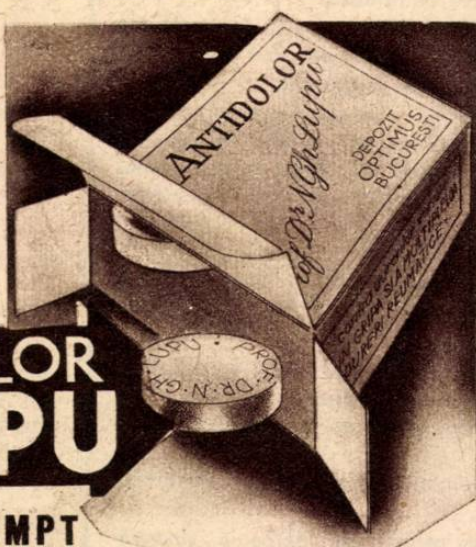
DULCIMAINS
MANUS DULCIS

SUFERIȚI

DE DURERI DE CAP
GRIPĂ, DURERI
NEURALGICE
? —
LUAȚI IMEDIAT

**ANTIDOLOR
PROF. LUPU**

REMEDIU PROMPT

Concursul de fotogenie al revistei noastre

Suntem în măsură să furnizăm candidaților la concursul de fotogenie organizat de revista noastră, noi amănunte în legătură cu proba care se va desfășura în prima jumătate a lunii viitoare.

O scrisoare primită dela Paris, dela producătorul Henry Doru, ne înștiințează că filmul se va turna în cursul lunii iulie și că nu este exclus ca realizarea să se facă la Roma, în loc de Paris. În acest sens, dl. Doru duce actualmente tratative intense. De îndată ce va ajunge la un rezultat precis, ne va înștiința și pe noi, iar noi la rândul nostru vom anunța prin revistă pe candidate.

După cum am mai spus, concursul va avea loc în cadrul unei festivități Lumière, pe care revista noastră o organizează pentru sărbătorirea marelui cineast francez. Împreună cu un interview și un autograf pentru revista și pentru cititorii noștri, pe care le vom publica în curând, d. Lumière ne-a trimis dela Paris un film înfățișând primele încercări de cinematograf, făcute de d-sa. Acest film va fi prezentat cu prilejul concursului care se va desfășura într-o Duminică dimineața, pe scena unuia dintre cele mai mari cinematografe ale Capitalei.

Întreaga festivitate va fi filmată.

A APĂRUT

MAGAZINUL

160 pagini 25 lei.

CUM A FOST CU LUMINATUL ELECTRIC LA TEATRUL NAȚIONAL

Cutremurul și dansul candelabrelor. — Pățania lui Karkaleki. — „Mândria” lui Vodă pentru lumânările de spermanțet.

A fost un făcut ca toate inovațiile, în ceea ce privește luminatul public, să înceapă cu Teatrul Național. Astfel că prima instituție unde s'a introdus luminatul electric a fost Teatrul Național din București. (În paranteză amintesc că primul teatru din lume în care s'a introdus electricitatea a fost teatrul din Brno, Cehoslovacia).

Dar, cum se întâmplă cu mai toate epocile descoperiri și invenții, mulți s'a găsit să cătească și chiar să se supere foarte, pentru că Stăpânirea a găsit de cuviință să lumineze electric primul templu al Taliei române.

Cele mai supărate s'au arătat actrițele:

— N'avem nevoie de lumină d'asta care ne strică fizionomia!

— Nu vezi că ne face ca moartel

— Ei și ce te faci dacă așa, îi vine pofța și nu mai vrea să ardă? Așa e că rămânem p'ntuneric?

Dar și actorii nu s'au lăsat mai prejos:

— Musiu, eu nu mai joc! Sunt om bătrân și așa m'am învățat eu: cu lumânarea.

— Mă rog dumitale, ai toată dreptatea! Nici eu nu mai joc!

Care era însă adevărata cauză a revoltei actricești? Când se lumina Teatrul cu lumânări, fiecare actor primea, pentru cele două sfeșnice care-i străjuiau masa la care se grima, câte două lumânări de fiecare spectacol. Așa era obiceiul. Actorii nu înfigeau însă lumânarea decât într'unul din sfeșnice, cealaltă puând-o bine în lădița pe care țineau picioarele.

Cică la sfârșitul fiecărei stagiuni, actorii plecau acasă cu o bună cantitate de lumânări. Dar, se pare că nici nu trebuiau să se obosească până acasă cu „trofeele”, deoarece anumiți negustori chilipirgii cari știau cum merge treaba îi așteptau la colț și afacerile se încheiau fără prea multă greutate.

Așa dar, nu numai motive... metafizice, dar și pământești, au stârnit protestul care amenința să se transforme într-o adevărată grevă a actorilor.

În mijlocul unei tăceri generale — marile spaime ca și marile dureri sunt mute. S'a auzit o voce de stentor: „Stați! Toți să murim, numai Măria Sa să scape!”

Cel care dăduse acest îndemn era „ziaristul” Karkaleki, Bunul Dumnezeu s'a miluit nu numai de Vodă dar și de suptul lui și astfel catastrofa nu s'a produs.

Candelabrele și-au încetat dansul sinistru și reprezentarea a început, sfârșindu-se în cele mai bune condiții.

A doua zi întâmplarea a fost relatată de Karkaleki în „Buletinul Oficial” al cărui redactor era.

KARKALEKI ȘI CARAGIALE.

Să ne spună însă marele Ion Luca Caragiale, cu amănunte, cine a fost acest Karkaleki, „intemeietorul presei politice române”.

În „Buletinul” lui, ziaristul făcea „cronica modernă” a Capitalei. În cuprinsul acestei rubrici, se pare foarte cetită, el făcea și dările de seamă ale seratelor cari se dădeau la Palat. Și Caragiale povestește:

„Vodă, care ținea foarte mult să-și lumineze norodul, adusesse cu mari cheltuieli dela Brașov vreo douăzeci de lăzi cu lumânări de spermanțet — primele lumânări de spermanțet cari veneau în țară. Pentru a face neuitat în istorie acest pas însemnat pe calea progresului, Vodă dăduse la palat o serată cu noile lumânări. Succes enorm și Vodă încântat.

A doua zi, îndată după apariția numărului din „Buletinul Oficial” cu darea de seamă asupra acestei minunate serate, se pomenește Karkaleki cu un dorobanț că-l chiamă în fugă mare la palat. Cum intră publicistul, Vodă sare de pe divan și, fără vorbă, sari, part l câteva palme și pe urmă trage-i pe spinare cu ciubucul.

— Știi pentru ce te-am bătut? — întrebă Vodă ostent.

— Nu, să trăești, Măria Ta! — răspunde amețit Karkaleki.

— Pentru că ești un ticălos!

— Ticălos Măria Ta. „Iartă-mă!”

Și Caragiale trage concluzia: „e drept că intemeietorul presei noastre politice merită palmele și ciubucele. Nu fusese destul de clar și de entuziast în darea lui de seamă asupra lumânărilor de spermanțet și nu pomenise nimica despre suptarea mucărilor”.

Pentru aceea a fost, după bătae, dat în brânci afară dela Palat.

Așa dar, Karkaleki „se stricase” rău de tot cu Vodă.

A doua zi a fost reprezentarea dela Teatru. Strigătul lui Karkaleki și darea de seamă asupra spectacolului, apărută în „Buletinul Oficial”, l-au împăcat cu Vodă, mai ales că darea de seamă vorbea mai mult despre lumânări decât despre piesă. Dar, înainte de „invenția” lumânărilor, cu ce se lumina teatrul? Cu ulei de rapită.

IOAN MASOFF

CÂND S'A CLĂTINAT
TEATRUL CEL MARE

Dar și cu prilejul introducerii luminatului cu lumânări, la Teatrul Național, lucrurile nu s'au petrecut, ca să spun așa perfect regulat.

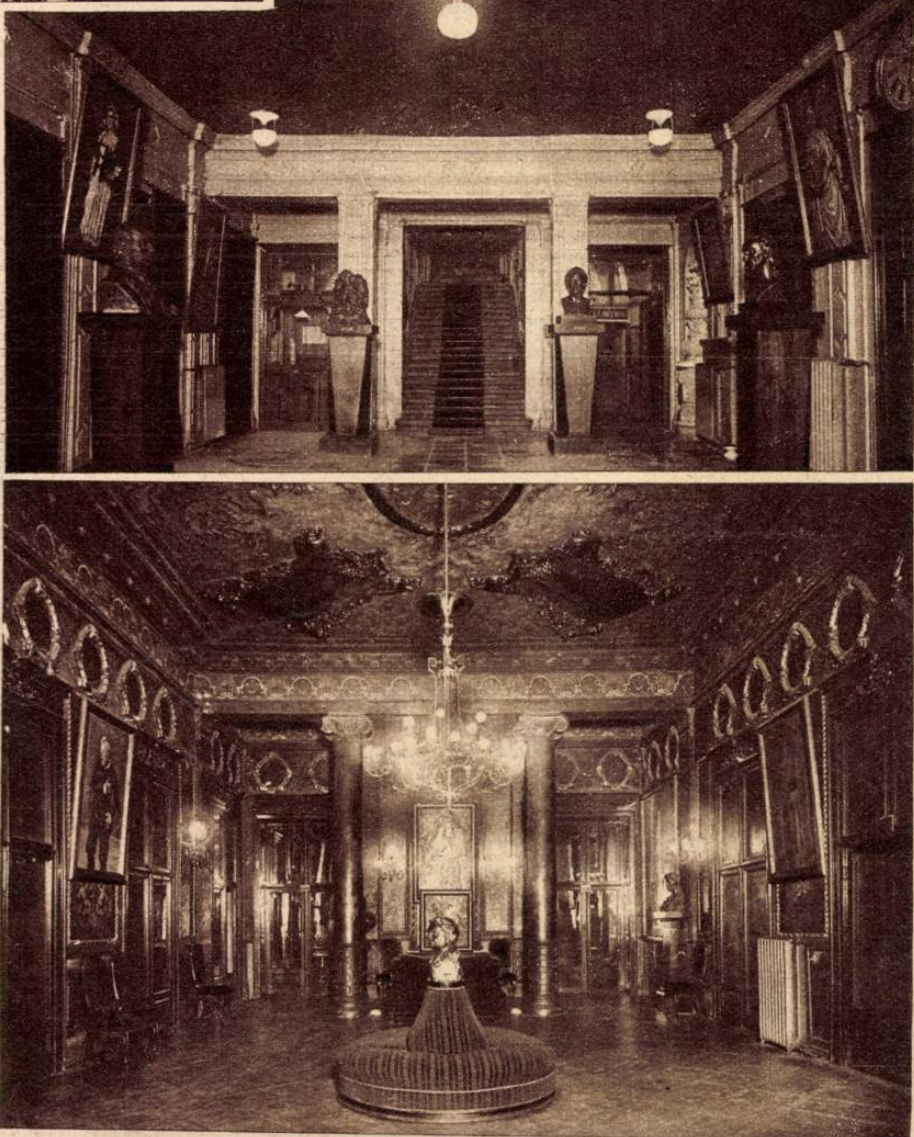
În seara aceea, memorabilă, Domnul Țării — se pare că Alexandru Ghica — se afla în sală. Toată lumea nu se mai sătura privind polican-drele împodobite cu frumoase lumânări de spermanțet. Dar, tocmai în momentul când trebuia să se ridice perdeaua, se simte în sală o sguduitură, parcă subterană, urmată de o alta.

— Cutremur! — au strigat vreo câțiva, în timp ce mulțimea, mută de spaimă, privea grozava bălăbăneală a candelabrului din mijlocul sălii.

— Se dărmă teatrul! — au strigat alții.

Și după cele două sguduituri a urmat un sinistru și amenințător dans al candelabrelor. Clinchetul stărnit de bucățele de sticlă, cari împodobeau candelabrele, ar fi fost plăcut auzului dacă el n'ar fi fost prevestitor de mari nenorociri.

Trei aspecte din
foyerul tea-
trului național

CETATEA FILMULUI

100 MUSTĂȚI... DUPĂ PLAC! →

În care altă parte s'ar putea găsi această nostimă colecție, decât la Hollywood. În fotografia noastră, un artist de cinema, alegându-și mustața potrivită pentru rolul pe care urmează să-l interpreteze.

MAESTRĂ DE PATINAJ.. IN PAT.

Cecilia Colledge, cunoscută campioană de patinaj, s'a înapoiat de curând dintr'un triumfal turneu în America. În fotografia noastră, Miss Cecilia Colledge în patul din cabina ei, de pe „Queen Mary”, în drum spre Londra.

COSTUME NAȚIONALE DALMATIENE ÎN STIL AMERICAN

Costumele naționale, în forma lor originală nu sunt suficiente pentru America. Cele două actrițe din fotografia noastră poartă costume naționale dalmatene, peste costumele de baie. Podoaba de flori de pe cap este din mătase cauciucată și haina în formă de pelerină, din celofan străveziu.

BAL MASCAT

Peste 400 personalități au luat parte la balul mascat care a avut loc în cetatea filmului. În fotografia noastră, dela stânga la dreapta: Jeanette MacDonald, cu logodnicul ei: Gene Raymond și Myrna Loy cu soțul ei, și Arthur Hornblow.

În fotografia noastră vedem un alt grup vesel care a luat parte la balul mascat din Hollywood. Dela stânga la dreapta: Ernst Lubitsch, cunoscutul regisor, Marlene Dietrich și alți câțiva din cei 400 participanți.

Nu purtați ochelari fără consultație MEDICALĂ

FOTOPTIC

BULEVARDUL ELIABETA 3. — TEL. 4.4292

Amânarea te poate costa viața!

Un proverb strămoșesc spune: nu lăsa lucrul de azi pe mâine; căci se poate întâmpla ca întârzierea să-ți aducă neplăceri sau pagube. Când însă e în joc sănătatea, atunci amânarea te poate costa chiar viața. În special, în afecțiunile de stomac și intestine amânarea poate provoca ulcere, cancere și aduce în cele din urmă decesul bolnavului. De aceea fiți prevăzători și luați din timp preparatul

american „Gastro D.” care previne complicațiile și vindecă boala înainte de a fi incurabilă. „Gastro D.” se găsește la farmacia „Thoiss” din București, Calea Victoriei 124 care face și expediții în provincie contra ramburs de lei 130. Încercați cu încredere acest preparat, care a însănătoșit milioane de suferinzi și i-a creat un renume unic în întreaga lume.

In toată țara - crema Gladys

DECE?..

Calitățile ei au impus-o atenției tuturor. Este imposibil ca o persoană care vrea să aibă încălțăminte bine lustruită, așa fel încât să apară întotdeauna ca un om îngrijit, să nu întrebuințeze crema GLADYS.

Pe baza ultimelor descoperiri în domeniul chimiei, laboratorul fabricii GLADYS a reușit să găsească o formulă neîntrecută pentru fabricarea excelenței creme de ghetă GLADYS.

Cumpărând crema de ghetă GLADYS, puteți fi siguri că întrebuințați cel mai eficient mijloc pentru lustruirea și conservarea încălțămintei Dv.

Nu uitați! CEA MAI EFICIENTĂ PERECHE DE PANTOFI ESTE TOTUȘI MAI SCUMPA DECÂT O CUTIE DE CREAMĂ DE GHETE GLADYS!

28 APRILIE 1937

REALITATEA
ILUSTRATA

10 LEI

*Christos
a înviat!*

NUMĂR
SPECIAL
DE
CARBATORI

Adorabilă în orice împrejurare, datorită tenului ei deosebit de îngrijit. La dans, la spectacole cât și la sport, pretutindeni ea rămâne aceeași ființă fermecătoare, fiindcă știe să aleagă pudra care o avantajează și o întinerește. Ea apreciază totdeauna neîntrecuta:

Poudre En Vogue

PARFUMERIE VENDÔME

**GRIPA
RĂCEALA
NEURALGIA**

**COMBATE sigur
JAWOL**

CHIRURGIE ESTETICĂ

(fără cicatrice)

a nasului și urechilor, a feței, gusei și pieptului.

Indepărtarea operativă a ridurilor

Dr. RUDOLPH HOFFMANN

fost asistent la clinica univ. din Berlin
București, B-dul Domnului 30 bis
Tel. 4.19.50 — Informațiuni gratuite

DOAMNELOR!

Vopsitul părului, în cele mai frumoase culori naturale precum și ondulațiuni permanente, execută ireproșabil Coaforul François, Strada Edgard Quinet, 7 Telefon 3-01-23

COAFORUL GEORGES

STR. BIS. ENEL 8. — TELEF. 4.01.27
și Suc. „FEMINA”, Cal. Griviței 81
Permanente cu soluții străine. —
Vopsitul părului în toate culorile.

„REALITATEA ILUSTRATĂ” vă oferă prilejul unic de a pleca gratuit la expoziția internațională dela Paris.

Mai sunt doar câteva zile până la deschiderea oficială a expoziției internaționale dela Paris. În toată lumea se comentează acest eveniment cu adevărat mondial. Se pare că Parisul va trăi din nou atmosfera zilelor sale de glorie și că milioane de vizitatori din lumea întreagă vor veni să viziteze grandioasa expoziție din Orașul Lumină.

„Realitatea Ilustrată”, revista care prin marile ei concursuri a stat totdeauna în slujba cititorilor săi, oferindu-le premii de mare atracție, vă dă acum prilejul să vizitați gratuit, în condițiuni strălucite, expoziția dela Paris.

La prezentarea filmului Metro Godwyn Mayer „Dama cu Camelii”, s'au distribuit și se distribuie spectatorilor prospecte speciale, care trebuiesc trimise, conform instrucțiunilor, împreună cu bonul pe care-l publicăm aci. Cititoarea sau cititorul care ne va trimite cel mai bun răspuns, va pleca pe scoateala revistei noastre, complet gratuit, în wagon-lits clasa I-a, dus și întors, la expoziția internațională din Paris. Acolo va sta opt zile în hotel de prim rang, având deasemeni întreținerea completă (masă, spectacole, bacșișuri).

Concursul de fotogenie organizat de revista noastră are loc Duminică 9 Mai crt., în sala cinematografului „SAVOY”

În urma convorbirilor de dată recentă pe care le-am avut cu Parisul, putem anunța astăzi data precisă a concursului nostru de fotogenie. El va avea loc Duminică 9 Mai, între orele 9 și 1 a. m., în sala cinematografului Savoy, depe Calea Victoriei. Concurențele care au fost selecționate după fotografii, vor primi acasă câte o înștiințare specială, în care vor găsi toate instrucțiunile cu privire la prezentarea în fața juriului. Concursul va fi public și se va desfășura sub patronajul Legației Franței, în cadrul sărbătoririi marelui cineast francez Lumière, sărbătorire din a cărei organizare revista noastră își face o cinste. Cu prilejul sărbătorii, d. D. I. Suchianu va ține o conferință despre filmul francez. Va rula deasemeni un film de scurt metraj, înfățișând primele încercări cinematografice ale lui Lumière. De altminteri, programul exact al sărbătoririi și al concursului urmează să fie pus la punct în cursul acestei săptămâni. El va apare în numărul viitor al revistei noastre, precum și în ziare.

Fără rival!

...așa este apreciat noul produs al Firmei mondiale Martini & Rossi.

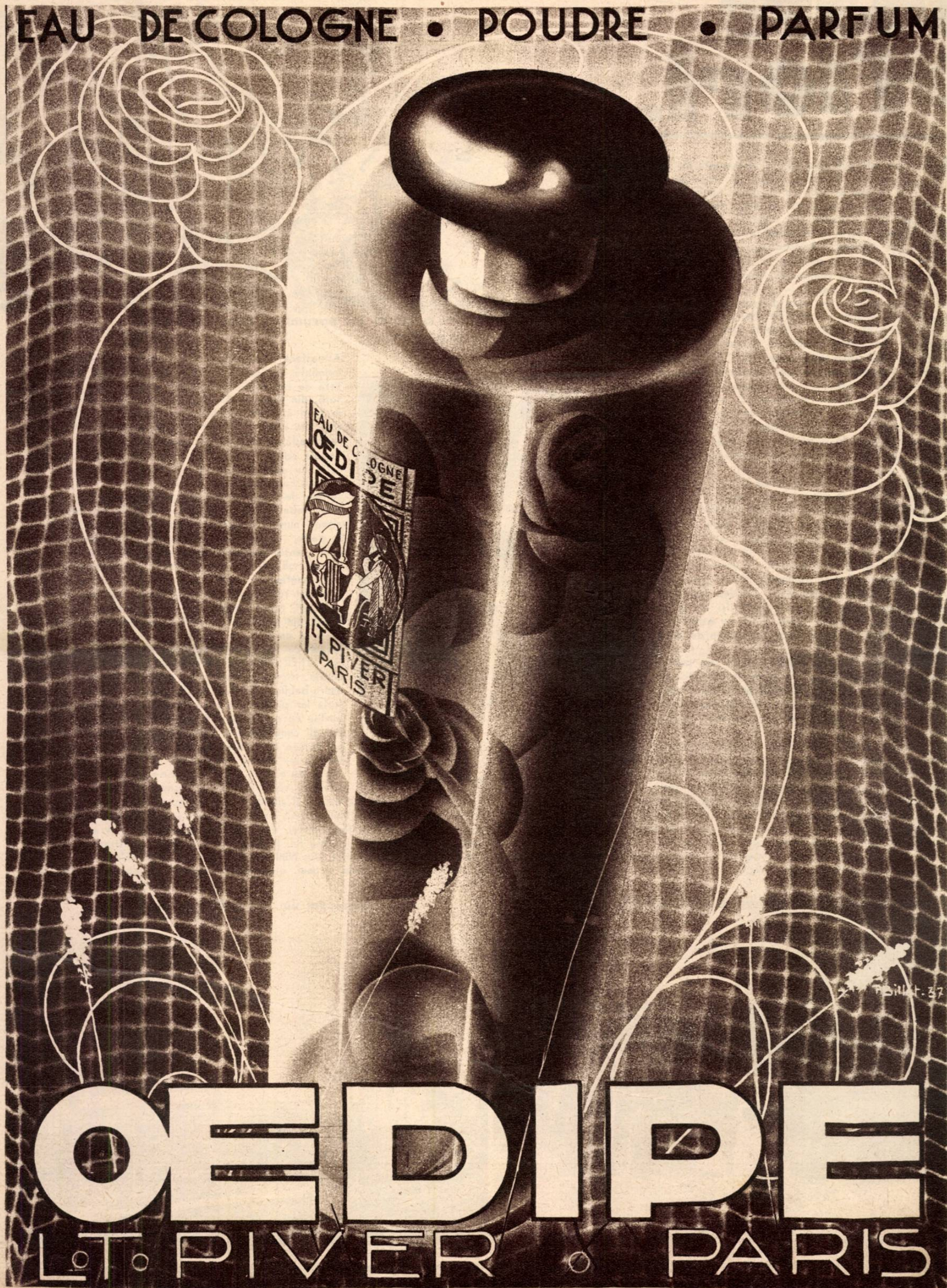
„Elixir di China” este un aperitiv delicios; un digestiv admirabil — și în afară de aceasta, un tonic superior.

Cu un cuvânt: o băutură fără rival.

ELIXIR di CHINA
PRODUS MARTINI & ROSSI

EAU • DE COLOGNE • POUDRE • PARFUM

OEDIPE
LT. PIVER • PARIS

soare, flori...

NU pe întregul glob natura se înnoește de Paști cu proaspătă lumină, în cer purificat, cu nouile generații de muguri, frunze și flori. La începutul lui Mai, în Egipt și în Asia Mică, e vară de mult, iar în Baia Hudson și în Labrador nu s'au topit încă zăpezile. În Japonia, înfloresc cireșii, iar la Ecuator, fetițele negre ca abanosul lucios și goale, își caută adăpost de arișita soarelui, sub cocotierii înalți, atât de înalți, ca din vârful lor cu evantaie și pelerine verzi să vadă oceanul de safir. Pe meleagurile noastre temperate, Paștele vine odată cu primăvara și cu păsările călătoare — și de bună seamă că nu rămâne suflet omenesc neatins de harul divin al acestei prospețimi. Vestmintele sociale se întorc și ele pe dos, pentru o înnoire de care nu toți ne dăm bine seama. Orașenii, cari s'au intoxicat un an în atelierele de cârpit cauciucul și de topit plumbul, sau în biourile administrative unde tuberculoșii și fumători de mahorcă tușesc la fel, cu toții se duc la câmp, pe iarbă verde, unde petrec o zi între frunze, în tovărășia păsărilor ciripitoare. Boerii au plecat cu automobilele la Sinaia, la Brașov, la Constanța, sau la Balcic și oamenii de serviciu au rămas stăpâni pe câteva zile, în camerele cu perdele și broderii, cu bae și closete de faianță. De Paști Dumnezeu poruncește ca slujnica, bucătăreasa și argatul să fie și ei boeri.

Nu toți orașenii au parcuri personale și nu toți se pot duce afară din oraș, la câmp și pe malurile râurilor cu sălcii delicate; grădinițele din fața caselor au dispărut până și din străzile mai dosnice, unde fiecare metru patrat adăstă un viitor blockhaus. Dar în mai toate capitalele de județ precum și în Capitala țării s'au lăsat locuri de grădini publice — unele de o înțindere impresionantă și de frumuseți viitoare luxuriante, cum e parcul Bibescu din Craiova și Trivalea din Pitești — în care baletele de flori ale Paștelor își arată fețele și rochițele multicolore, chiar când nu există înăpoia lor un regisor horticol, înscris în statele de leafă ale Primăriei.

Și astfel cu toții, tânăr și bătrân, copil sau copilă, perceptor — șef sau ucenic de croitorie, director de administrație publică sau mică dactilografă de avocat, ne putem preumbla în cele trei sfinte zile ale Învierii, în câte-un parc — deși nu e proprietatea noastră particulară.

Progresul social — fie și numai din punctul de vedere al grădinilor publice e atât de imens, încât... pare firesc. Nimeni nu mai ține minte că abia acum câteva decenii, în țările germanice, locuitorii cari aveau fericirea să locuiască în reședința ducală, n'aveau îngăduirea să viziteze parcul nici măcar cu privirea, printre gratii, căci erau luați la goană de santinele. Prin parcul imens nu puteau să se preumblă decât câinii de vânatoare. Unul din numeroșii prințșori germani care-a îngăduit — într-o bună zi — supușilor săi să treacă prin parc, spre a scurta drumul — dar să nu calce iarba! — a fost privit în toată Germania ca nebun și „bolșevic”.

Statuia lui Manolescu, fondatorul parcului Trivalea din Pitești.

Crengi înflorite, o fetiță cu porumbei, două simboluri minunate de primăvară.

Atmosfera de sărbătoare a Paștilor din acest an e îndoliată de luptele din Spania: Țară atât de depărtată de noi, dar la suferințele căreia luăm parte, cu toții, din toată inima. Am dori ca lupta dintre frați, în fond atât de absurdă și pricinuită mai mult de intrigă din afară și de interese personale decât de durerile adânci, istorice ale poporului spaniol, să se isprăvească odată. E o crimă absurdă, în permanenta agitație de acolo, mai mult, e o rușine, un stigmat pe obrazul Europei și al rasei albe.

Actele de cruzime pe cari propagandiști din amândouă taberile și le impută — uneori cu fotografii, alteori numai cu descrieri tendențioase, sunt adevărate în parte — și faptul că li se dă o asemenea publicitate (pentru compromiterea adversarului) e tocmai o dovadă că de mult nu mai încap în conștiința noastră și că suntem în stare să le osândim, cu ultima energie. N'a fost totdeauna așa — și e bine să ne amintim de Paști, ca să nu pierdem încrederea că Soarele și florile din acest an au evoluat, evoluiază împreună cu simțirea umană, tot mai umană.

Numai cu vreo câteva sute de ani înainte de ivirea lui Iisus, dela bunătatea și iubirea de oameni a căruia Istoria a început o nouă numărătoare, regii asiro-babilonieni, cași regii mezi, socotiau de datoria lor să lase urmașilor amintirea felului în care se purtau cu cei învinși. Pe cărămizile și lespezile cu inscripții cuneiforme și basoreliefuri — care se găsesc azi în cea mai mare parte la British Museum, din Londra — oricine poate citi și vedea „gloria” lui Asurbanipal sau Nabucodonosor: Pe regele adversar căzut în mâinile dușmanului, soldații îl leagă de limbă, cu un lanț (de aur) și îl silesc să meargă în genunchi, până la cortul suveranului biruitor. Aci învingătorul însuși, cu vârful sulitei, scoate ochii nefericitului — care n'ar fi făcut altfel, dac'ar fi fost biruitor — în vreme ce fiii învinși sunt asatinați în preajma lui. (Femeile haremului sunt păstrate și mâinate ca o turmă către haremurile din Ninive sau Babilon). Alte tablele ne vestesc isprava, din timp de pace, a unui guvernator, împotriva adversarilor lui politici:

Podul suspendat din Parcul Bibescu, la Craiova.

„I-am prins pe ei și le-am smuls limba,
apoi le-am spintecat pielea creștetului și tălpilor
și i-am jupuit.

La urmă i-am aruncat în cuptor, de au ars de vii!”

Asemenea cupatoare mai erau în ființă acum două sute de ani,
în Persia, pentru neguțătorii cari ar fi urcat prețurile alimen-
telor, fără îngăduirea șahului.

Azi în Spania circulă automobile sanitare, pentru adunarea ră-
niților depe câmpiile de luptă. Copiii din orașele asediate
sunt transportați în locuri de adăpost, o bună parte sunt îm-
părțiți la oamenii mai cu stare, alți sunt luați de țările înve-
cinate. Trecerea lui Iisus pe această lume n'a fost zadarnică.
Ceeace se petrecea înaintea învierii lui, nu se mai poate repeta
azi. Și poate că ceeace se întâmplă azi, curând, foarte curând
nu va mai fi cu puțință, în niciun colț al pământului.

Hristos a înviat! A.

NOUII RECRUȚI AU DEPUȘ JURĂMÂNTUL

Săptămâna trecută a avut loc, la diferite regimente
din Capitală, solemnitatea depunerii jurământului de
către noii recruți.

Fotografie luată în timpul depunerii jurământului la
regimentul de escortă călare.

Recruții depunând jurământul la regimentul 2 Vânători
de gardă.

Momentul depunerii jurământului la regimentul 2 Artilerie

LINGERIA
Adesgo
MILANESE
poartă marca
garanției Adesgo
Milaneze

Cadourile preferate
pentru sărbătorile Paștilor!

ADESGO 57 Special

ADESGO 57 Troleur

ADESGO 105 Ultrafin

**ADESGO 50 și 100 mătase
naturală**

ADESGO

IN TOATE MAGAZINELE DE SPECIALITATE

a fost întotdeauna obiectul îngri-
jirilor cele mai delicate și aceasta,
pentru că mâinile sunt a doua po-
doabă a femeii. O mână frumoasă
și delicată exprimă rasă și eleganță.
Dulcimains — produs francez — prin
formula sa chimică, vă pune la
adăpostul roșetii, crăpăturilor și
aerului prea aspru. Dulcimains vă
menține finețea, albeața și frăge-
zimea mâinilor.

INVIEREA LUI IISUS DOMNUL

ICOANE ȘI DATINE

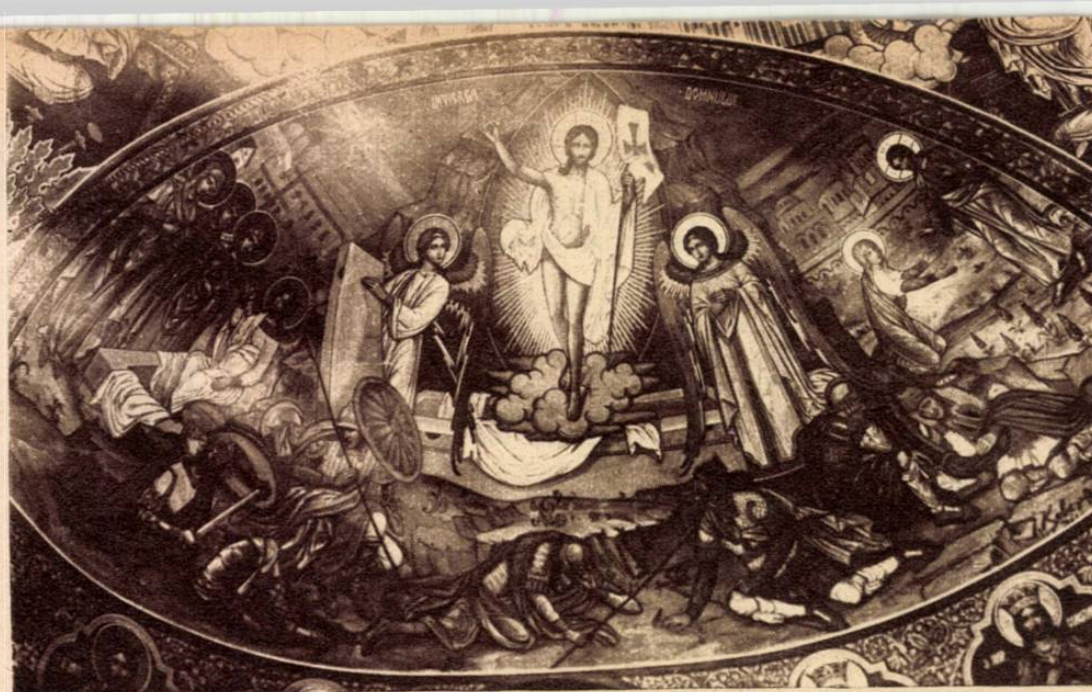
STRIGAREA PESTE SAT

ACEL luminat duh de slavă care potopește inimile muritorilor, în preajma sărbătorilor patimilor și învierii lui Crist, a izvodit în viața poporului nostru obiceiuri și credințe de un pitoresc rar; ele traduc simbolul unei reînvieri a Firii — primăvara nouă, al unei primeniri sufletești, al unui drum nou în viață. Strigarea peste sat, despre care atât de colorat ne scrie George Coșbuc, este o astfel de manifestare. Judecata satului, făcută de flăcăi, e un fel de spovedanie silită, în Miercurea dinspre Joia-vlăre (Joimarele). A doua zi, iertarea pe care o dorești și pe care o dăruiești, se poartă dela un suflet la altul și o înfrățire nouă se încheagă în obște.

În câteva cuvinte, împrejurarea e aceasta: Pe deal, flăcăii au aprins foc năpraznic. Le joacă umbrele prin preajmă. Strigătorul, om fără pată pe conștiință, fără vreo însemnare în cazierul său moral, cunoaște toate vinele, greșelile, scăderile, patimile, abaterile. Arareori, se strigă ceva pe nedrept sau neadevărat. O minciună aruncată în văzduh, poate provoca crize sufletești, certuri, sinucideri. Bucumele vestesc începutul judecății, ca pe un fapt biblic. În grădini, în copaci, prin ogrăzi, întreg satul stă cu urechile ciulite, s'audă sborul vorbelor. Judecata are o influență hotărâtoare în soarta fetelor: de se vor mărita sau nu. Moralitatea satului crește mult prin preajma sărbătorilor. — Aure, Maure, ho! ho! E strigătul flăcăilor din preajma focului, de pe deal. Un joc de artificii se pornește pe culme, ca pentru a trăda neliniștea *maurelui* — strigătorul, marele pontifice al datinei. Un mănunchi de glasuri întreabă: — Ce-i, maure, ce te-a prins? Iar *maurele*, cu glas puternic și răsunător, răspunde: — Mă doare capul! — Și de ce te doare, mă? — De mila Ilenei lui Gheorghe, că ea are opt chimeși. Trei is rupte, patru sparte, vrabia se ține 'n spate! Și strigările pornesc din nou:

„Răstignirea Domnului”

Frescă de Keber la bis. Popa Chițu.

„Invierea Domnului”

„Isus Cristos în fața lui Pontiu Pilat”

„Isus Cristos spălând picioarele ucenicilor”. Fresce executate de pictorul I. Keber, la biserica Popa Chițu, din București.

„Ducerea Crucii”

Frescă de pictorul I. Keber.

— Aure, maure, ho! ho!
— Ce-i, maure, ce te-a prins?
— Mă doare capul!
— Și de ce te doare, mă?

Și judecătorul pomenește de-o fată care a jucat în post, de alta care a rămas fată bătrână, căci se uită toată ziua pe coș, de alta că nu știe să puie aluatul pe lopată, până nu-l leagă cu funii, de un gospodar cam iubitor de băutură, de un flăcău leneș, de un bărbat ce-și bate nevasta și multe alte culpe.

Vinerea Seacă (Vinerea patimilor, Vinerea mare) — e cea de pe urmă Vineri din Păresimi (postul mare). În acea zi a fost răstignit Mântuitorul. În Ardeal, se obișnuiește a se ține *post negru*, adică abținerea dela băutură și mâncare, întreaga zi de Vineri. Cei ce țin post negru, zice-se că va ști cu trei zile înainte când are să moară. Se înroșesc ouă și se pregătește pasca. Sărbătoarea se ține pentru a alunga bubele, dihaniiile și gângăniile. Ba pentru aceasta se afumă cu tămâie împrejurul casei, de trei ori, în grădină. (Ardealul și Moldova). În Bucovina, acelora căroră le crește gușa — sau *bolfă*, merg înainte de răsăritul soarelui pe imaș și caută ciolare. Cu un ciolan înconjură gușa și-o lovesc, spunând:

Vinerea seacă,
Gușa seacă!

Pun ciolanul de unde l-au luat și caută alte două, repetând spusa și mimica. În Moldova, gușaii se spală cu apă ne'ncepută. În Vinerea Paștilor oamenii se mărturisesc preotului. În Bucovina, mulți se cufundă de trei ori în apa unui râu, ca să fie apoi sănătoși, iar bubele să le sece. Și tot prin acele locuri, trec credincioșii pe sub Sf. Aer, care s'a fost așezat în mijlocul bisericii, pe o masă, împodobită cu flori de primăvară.

SĂMBĂTA PAȘTILOR

Se roșesc ouăle. Ele trebuie să fie vopsite măcar într-o singură culoare. Ouăle

nu pot rămâne în alb (adică nevopsite) și numai încondeiate. Ouăle să nu se vopsească cu culori cumpărate dela negustori, ci cu vopsele scoase de înseși gospodinele, din plante și buruieni. Pasca se face în formă rotundă pentru că și scutecele în care a fost înfășat Isus, au fost rotunde.

Nu se aruncă cojile ouălor rămase din frământatul aluatului la gunoi, nici în foc, ci se dau pe apă curgătoare, ca să ajungă în „Țara Blajinilor”, ca să afle și ei că a sosit „Paștele”. Mai e credința că dacă se dau cojile pe apă, uliul nu va mânca puii de găină.

Ciocnitul ouălor se începe îndată ce slujba s'a sfârșit. În noaptea Învierii se ciocnesc numai cap în cap; în zilele de Paști, cap cu dos și coastă cu coastă. — Cel mai tânăr ține oul și cel mai în vârstă ciocnește.

Oamenii venind acasă cu lumânările aprinse, cum trec pragul fac semnul crucii pe tindă, afumând-o, în credința că mulți ani va dura casa.

În noaptea Paștelor, cam de pe la miezul nopții până în ziua, se aprind focuri, prin cimitire, în preajma bisericilor și printre case, în credința că sufletele morților vin pela casele unde au trăit în viață și stau până la Rusalii ori Moși, când se duc fiecare înapoi, cu ceea ce li s'a dat de pomană. Și de oarece în Sâmbăta Paștelor, de obicei, e încă răcoare, sau chiar și frig, de aceea se fac focuri, ca să se încălzească și să le priască bine, printre rude și cunoscuți.

Iar în jurul focurilor se așează scaune și scăunașe, pe care se rânduiesc farfurii, cuțite și pâine, ca sufletele să mănânce — și apă, ca să se răcorească.

Unii fac atâtea focuri, câți morți au în familia lor.

Mulți înși, tot spre acel scop, adică spre a vedea cum se deschide cerul și unde ard comori, fac focuri sau pălălăi în seara pre Paști, pe lângă case sau prin alte locuri, din fân stricat sau din niște gunoaie, în cari pun usturoiu sau niște coji de isturoiu, unde stau toată ziua și pândesc.

ar alții nu dorm, ci veghiază toată noaptea, pentru că așa au spucat din moși-strămoși și așa este bine.

CRAIU NOU

È un obicei cu apucături războinice, amintitor de chipul cum și alegeau Romanii consulii, la început de primăvară. Se practică prin plaiurile ardelen, în țara Maramureșului, în Bucovina, în Năsăud și țara Oltului. Înspre miază-noapte se aleg doi crai, înspre țările de miazăzi numai unul.

În nord, se adună în ziua de Paști, după slujbă, tot satul, pe un loc larg, într-o anume rânduială: flăcăii la mijloc, un cerc de fete, un altul de neveste, altul de bărbați și un altul de bătrâni, babe și copii.

Craii se aleg de flăcăi. De nu se înțeleg se întreabă roatele dimprejur, până la cei bătrâni. Rareori, se face apela la cuvântul preotului.

Craii aleși își aleg — la rândul lor, după plac, patru ajutători. Aceștia iau pe crai, îi pun pe câte o grapă, anume adusă, îi ridică pe umeri și-i poartă spre râul apropiat, urmați de întreg satul, care strigă și chicotește: Craiu-Nou în țară!

La râu, îi dau jos. Craii intră în apă până la genunchi. Grapele-s pe mal. Se pornește o luptă pentru ele. Craii vor să le tragă în apă, flăcăii vor să-i împiedice. Lupta e lungă dar aparentă. La fine, craii trag grapele în apă. Chiote lungi! Sunt purtați iar spre biserică, urcați pe grape. Un scaun de județ îi adastă. Lumea strigă: Crai noi în țară! și-i așează în scaun, dându-le puteri un an întreg.

Un flăcău strigă din turnul bisericii: Craiu nou în țară! grâu destul la vară! Numește apoi grânele și uneltele cu prețul lor, ca la o domnie nouă.

Flăcăul aruncă apoi un suman în curte. Dacă ajutoarele crailor îl lasă să atingă pământul, craii părăsesc scaunul și se aleg alții!

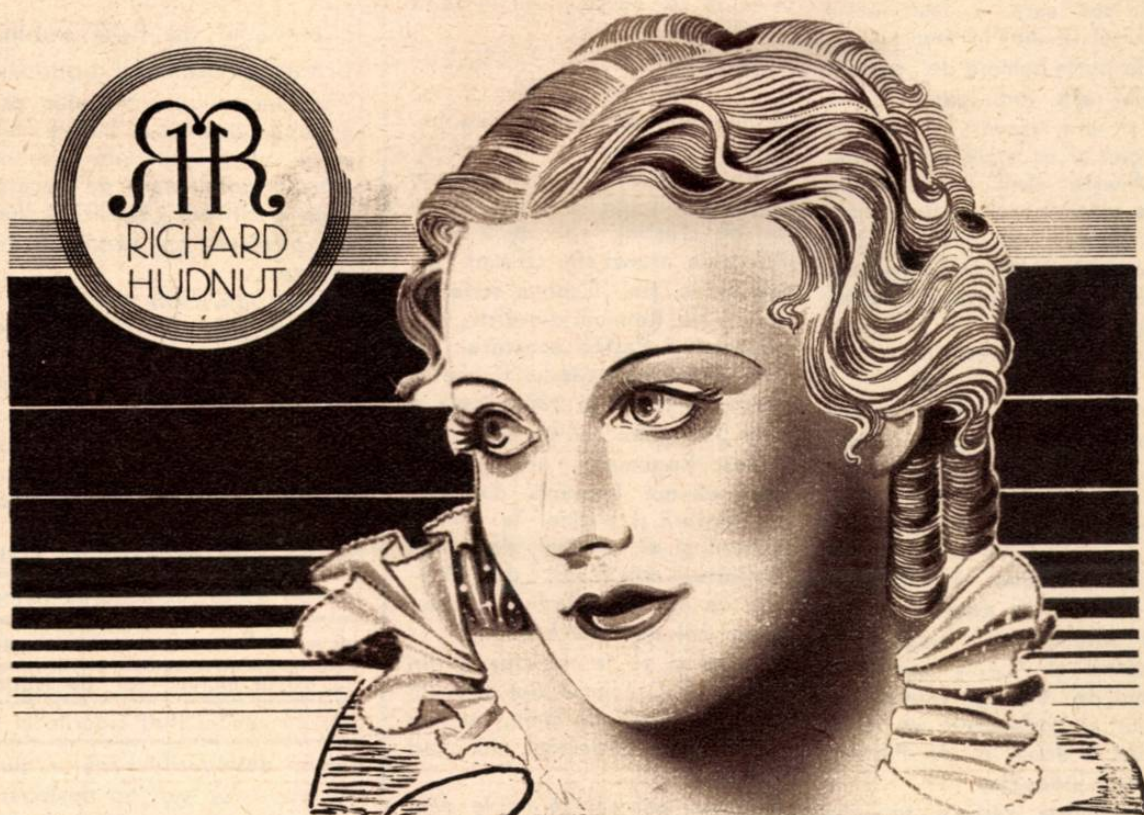
BRICELATUL

E o judecată pe care o pornesc, pe loc, craii. Denunțurile se fac de'ndată și craii rostesc sentințele. Toate răutățile de care s'au făcut vinovați flăcăii din sat, sunt date pe față. Ajutoarele prind pe acuzat, îl iau pe sus, îl poartă împrejurul bisericii și la fiecare colț îl bat la tălpi cu niște lopățele. Unul din crai supraveghează execuția să nu fie pătimase, iar celălalt judecă și rostește sentințe nouă. Nimeni nu se împotrivește iar satul râde și comentează.

CRAIUL — ÎN ȚINUTUL ARIEȘULUI

E un obicei vechiu, uitat nu de mult, căci aproape toți și-l amintesc, povestindu-l cu toate părerile de rău că azi nu-l mai au. Cu o săptămână înainte de Paște, se adunau toți flăcăii din sat ca să-și aleagă „Craiul”. Era ales flăcăul cel mai frumos și cu mai multe șanse de a se însura în anul următor. Dacă se întâmpla să nu primească era prins și bătut cu o lopățică la tălpi, până primea. „Craiul” ales își alegea alți 8 feciori pe cari în ziua a doua de Paști îi înjuga la un plug, care avea numai roțile. Plugul era mânat de un flăcău în-

(Citiți continuarea în pag. 8-a)

Surâsul ei
amintește primăvara...

RICHARD HUDNUT

Tinerețea și grația acestei doamne este concretizată în surâs. În afară însă de excelentul gust, dovedit în felul cum se îmbracă, doamna are meritul de a-și fi desăvârșit grația ei firească cu o admirabilă Apă de Colonie, care răspândește un delicios parfum: parfumul Apei de Colonia RICHARD HUDNUT, discret și totuși învăluitoare.

Este însușirea deosebită, care atrage atențiunea și care adaugă o notă de farmec și de grație, celei ce o întrebuițează.

Apa de Colonia „Gemey”, „Richesse”, „Le Début Vert” și „Le Début noir” sunt cele patru creațiuni minunate ale casei RICHARD HUDNUT.

Ce penibil, —
a fugit un ochiu!

Ciorapii spălați în mod rațional își prelungesc viața considerabil. Dacă țineți la conservarea intactă a ciorapilor Dv. spălați-i exclusiv cu

LUX

LUX

se dizolvă și în apă rece

inte care purta numele de „pogănici” și de unul la urmă numit „bulgăr”. Astfel rânduți, porneau spre casa gospodarului din sat, care a ieșit întâiu cu plugul la arat în anul trecut. Acesta purta numele de „goțoi”. Goțoiul era îmbrăcat în haine rele și era ascuns. Flăcăii se desjugau și se apucau de cântat. Acesta când era aproape să fie prins, pornia la fugă, spre locul unde a ieșit întâiu cu plugul la arat. După ce-l prindeau, îl aduceau de-l așezau pe roțile, dându-l în seama lui bulgăr și porneau spre pârâu unde goțoiul era „moțat” (udat). De multe ori se întâmpla ca să scape și atunci trebuia iarăși prins. După ce-l udau, îl aduceau înapoi acasă cu înalt alaiu, plătindu-i-se ceva din banii ce vom vedea mai jos cum se strângeau. Tot în ziua când se alegea „Craiu” se adunau și bătrânii satului cari alegeau 4 judecători și 4 — 6 apărători. Scaunul de tribunal format din „Craiu” și judecători, se întrunea tot a doua zi de Paști și începeau judecata. Oricine putea veni și reclama pe cine vroia și pentru orice. Pedepsa nu se dădea decât pentru plata unei sume de bani, ce trebuia plătită imediat. Cu acești bani se urmărea băutura și se plătea goțoiul la petrecerea ce se făcea în urma judecății la casa „Craiuului” unde fetele din sat erau obligate să aducă mâncarea. În acea zi, în sat nimeni nu asculta decât de craiu.

Din această pricină, conflictele cu autoritățile ungurești se petreceau mai în fiecare an, întrucât singura autoritate recunoscută de întreg satul în acea zi era Craiu.

MARAMUREȘ — PAȘTELE ROCMANILOR

Româncele din Maramureș împietresc ouă pe la Paști de aceea, că dacă asvârli cojile în apă merg până la Rogmani, un fel de creștini, cari dacă le află, abia atunci știu că sunt Paștile și le țin. Coșbuc scrie cu privire la Românii din distr. Năsăudului și Paștile acestora:

„Pe dinaintea locașului Sâmbetei trece un râu — și râul acela e râul Sâmbetei. Iar pe lângă râu trăiesc Rugumanii, ari sunt oameni ca noi Românii, dar mici de făptură și puținii la minte. Și sunt și ei creștini dar n-au învățat creștinească dela Hristos, ca noi, ci dela fiul oii, cum avem noi dela fiul Mariei. Și cred și ei în Hristos și țin Paștile și Crăciunul, dar precum sunt despărțiți de lume, nu știu nici când e Crăciunul, nici când Paștile.

Și numai noi cei de aici le dăm de veste, când au să ție Rugumanii sărbători. Că la Crăciun asvârlind coji de nuci pe râuri, ca să le aducă râurile până în apa Sâmbetei și să ție Rugumanii că la noi e Crăciunul și să-l ție și ei. Și tot așa știu și ei că la noi e Paștile, după cojile de ouă roșii, pe cari le asvârlim noi în râuri, ca să meargă la ei”.

N. PAPATANASIU

Câteva minute de răbdare și câștigați 500 lei!

ULTIMA PROBLEMĂ

În numărul de față publicăm a cincea și ultima problemă de reconstituire, care formează obiectul concursului nostru.

Cinci desene care trebuiau să slujească drept reclamă pentru o firmă, au rămas pe masă, iar un copil, jucându-se cu ele, le-a tăiat în bucățele. Iși poate închipui oricine disperarea desena-torului, când înapoindu-se la masa de lucru și-a văzut opera distrusă. Noroc că fiecare desen forma o grămăjoară de bucățele separată și că ne-a venit în minte dibăcia pe care o au în deobște cititorii „Realității Ilustrate” de a rezolva probleme și mai grele ca acestea.

Am publicat pe rând, în cele patru săptămâni precedente, bucățelele tăiate a patru desene.

Astăzi publicăm pe cel de al cincelea și ultimul.

Totodată publicăm și cele cinci colțuri numerotate, aparținând fiecare câte unui desen și pe care noi n'am știut cum să le repartizăm. Într'adevăr, aceste bucățele numerotate se potrivesc la oricare din cele cinci desene, și rămâne la dibăcia cititorilor ca să știe să pună pe fiecare la locul său. În felul acesta, se va face și o clasificare a desenelor.

După ce cititorii vor fi reconstituit acest cel de al cincelea desen și vor fi așezat colțurile numerotate la desenele respective, așa cum cred de cuviință, îi rugăm să ni le trimeată pe toate cinci împreună, pe adresa redacției noastre, str. Const. Mille, 7.

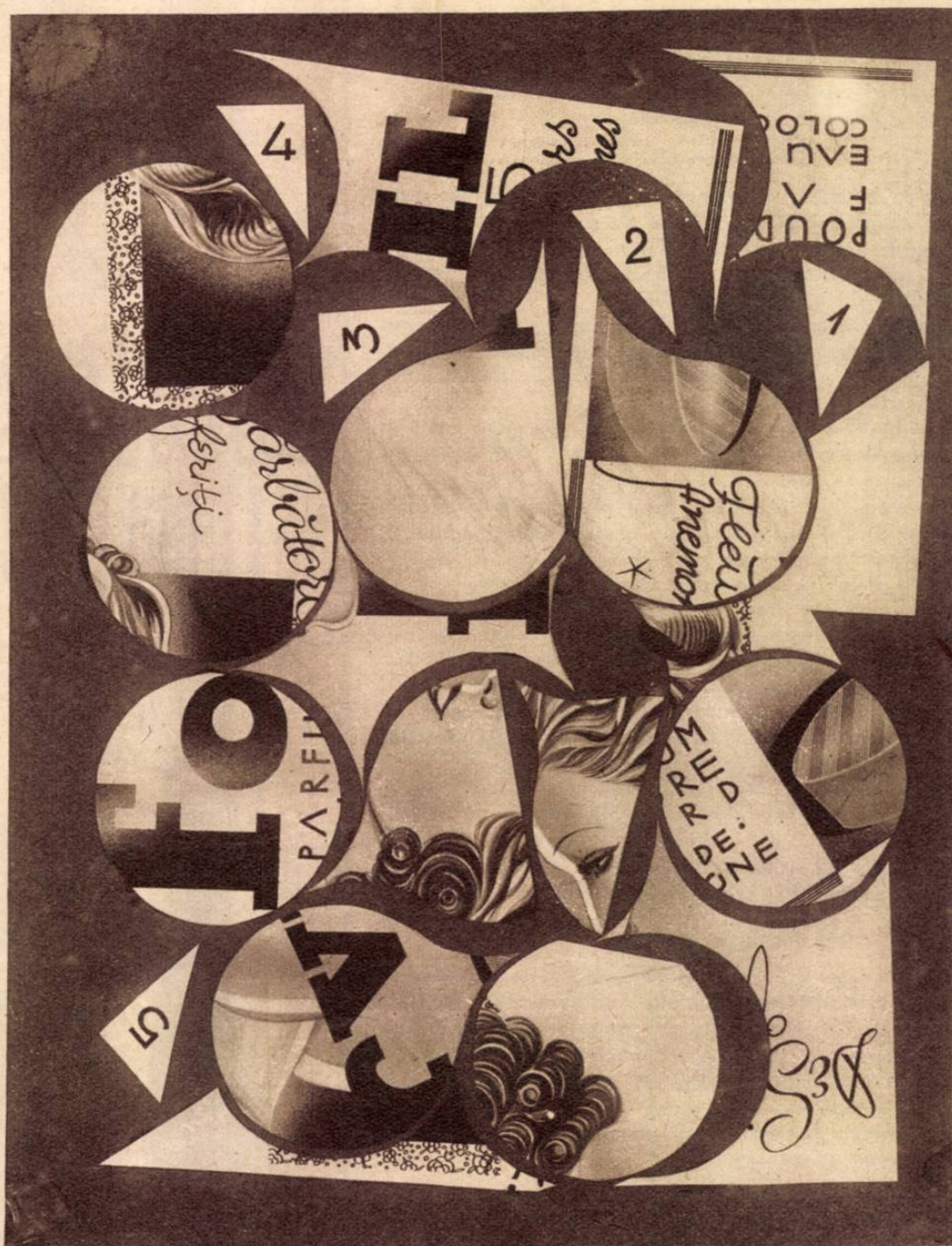
Noi ne luăm obligația să plătim tuturor celor cari au reconstituit exact cele cinci desene și cari au așezat și colțurile numerotate în ordinea plănuită de noi, câte 500 lei, indiferent cât de

mare ar fi numărul acelora cari au dus la bun sfârșit aceste probleme.

Nu există niciun fel de tragere la sorți. Nu există niciun fel de condiție eliminatorie: toți câți au reconstituit figurile și le-au numerotat în ordinea exactă, primesc câte 500 lei!

Primim deslegările până în ziua de Miercuri 5 Mai crt.

Numele celor cari au deslegat just problemele și cari vor primi deci câte 500 lei, se vor publica în revistă, Miercuri 12 Mai crt.

Iluminați zâmbetul Dv. cu KOLYNOS!

Redați dinților îngălbeniți și decolorați

ALBEAȚA LOR NATURALĂ

Crema de dinți antiseptică care sporește atracția Dv.

Să nu vă mai desavantajeze dinții îngălbeniți și decolorați în relațiunile Dv. mondene și nici în succesul Dv. în afaceri. Faceți ceea ce fac milioane de concetățeni ai Dv.: întrebuințați pentru dinții Dv. Kolynos, Crema Dentară Antiseptică pe care o apreciază dentiștii. Pentru albeața și luciul pe care îl dă dinților și senza-

ția de prospețime care o lasă în gură, Kolynos este celebră în întreaga lume.

Kolynos este economic. Nu trebuie decât jumătate din cantitatea unei creme de dinți ordinare: Un centimetru pe o perie uscată e suficient.

Încercați Kolynos și veți constata efectul asupra dinților Dv.

Și Dv. puteți avea zâmbetul captivant pe care-l dă Kolynos

CITIȚI

MAGAZINUL

pe luna Mai

160 pagini 25 lei.

INAUGURAREA MUNCII DE FOLOS OBȘTESC ÎN CAPITALĂ

Sub-inspectoratul universitar școlar al pregătirii premilitare a organizat Duminică dimineață serbarea inaugurală pentru aplicarea legii muncii, de interes obștesc. Publicăm aci câteva fotografii, luate în timpul solemnităților care au avut loc cu acest prilej.

În timpul serviciului religios, la Liceul Spiru Haret.

Premilitarii și instructorii lor ascultând cuvântările la Liceul Spiru Haret.

În sectorul I Galben, festivitatea a avut loc în fața monumentului aviatorilor.

EXPOZIȚIA DE OUĂ INCONDEIATE

Asociația „Educația menajeră” în colaborare cu Ministerul Educației Naționale a organizat a 7-a expoziție anuală de ouă încondeiate și păpuși, în costume naționale, din toate regiunile țării. Fotografia noastră a fost luată la această expoziție, în sala Ileana.

(Foto Berman)

A SPUS:

„un picior frumos
umblă permanent în
inimă unui bărbat.”

Dați mersului Dv. linia
de grație, de feminitate
delicăta, care cucerește
și încântă prin ciorapul

O CAP'O D'OPERA

O rețetă de înfrumusețare sigură... și garanția!

Cumpărați o cutie cu 3 săpunuri CADUM.

Întrebuințați unul. Ține mai mult de o lună! Dacă, după întrebuințarea primului săpun, pielea Dv. nu a devenit mai netedă, tenul Dv. mai fermecător, mai tineresc, înapoiți ambalajul săpunului întrebuințat, împreună cu celelalte săpunuri neîncepute, Biroului Cadum, Strada Sf. Ionică No. 8, București.

Săpun
Cadum
20 lei
bucata

Garantăm mulțumirea deplină.

VI SE RESTITUE ÎN ÎNTREGIME SUMA CHELTUITĂ

În săptămâna aceasta apare:

„MAGAZINUL” de PAȘTI...

Un volum în 160 pagini tipărite la heliogravură cu o copertă în trei culori și cu numeroase planșe hors-texte...

Cuprinde un material beletristic bogat și ales: esai-uri, reportaje colorate, schițe amuzante, documente omenesti, nuvele, cugetări, întâmplări curioase, muzică, dans, cinema, artă fotografică precum și co-media în patru acte: „Moștenitorul” de Anton Bibescu...

MAGAZINUL e revista publicului select și toți amatorii de frumos și interesant trebuie să și-l procure.

PREȚUL 25 LEI

Justitia la SATE

JUDECĂTORI. — AVOCAȚI. — IMPRICINAȚI

OAMENI ȘI NECAZURI

O MUL de pretutindeni se zbate în dureri, se frământă în necazuri și se înrăește în lipsuri. Nicăeri și niciodată nu va fi inimă nebatută de patimi, ochi neinecați în lacrimi, minți neinecate de mânie. Increstate în alcătuirea ființei noastre stau păcate și slăbiciuni din care se nasc nedreptăți, crime, ură și răzbunare. Nevoile zilnice, munca de tot timpul, jignirile mărunte și sămburele ambiției din fiecare, amăresc sufletele și împing la nebunii. Înțelepciunea cea mare a potolirii și darul iertării se află rar, la adânci bătrâneți, ori în clipa de sfârșit, la plata relelor cu prețul vieții.

Deaceea judecătoriile sînt veșnic pline, cum e stupul de albine și zumzetul oamenilor îl auzi de departe, ca un mărâit înfundat de fiară. Dacă treci cu căruța ori cu trăsura, călare ori pe jos, pe drumurile noastre, care taie satele în două, nu se poate să nu întâlnești înaintea unei case, la o răscruce mai ades, un roi de oameni ce se frământă fără încetare și vorbesc fără oboseală. Dacă te uiți bine prin împrejurimi, fie mai aproape, fie mai departe, nu se poate să nu se oprească privirile în ochiul colorat de sticle al unei cărciumi. Atunci să știi că, fără îndoială, te afli în fața unei judecătorii satești.

MARCA DESTINULUI

Casele, ca și oamenii, au soarta și înfățișarea lor, după viața ce-o închid între ziduri.

Privită cu luare aminte, casa judecătoriei e mai răsarită decât cele multe dintr'un sat, dar — dela început — pare mai închisă și mai de temut. Cu sau fără etaj, judecătoria aduce cu un cap de om, cu urechile tăiate, să nu audă nici plâns, nici blestem, nici răs drăcesc; cu ochii de geamuri negre, cum sînt ochii stinși ai orbului; cu gura căscată veșnic pentru gloata în larmă. Soarele n'o bate într'atât, încât s'o albească așa ca pe căsuțele din jur, iarba e mai puțin fragedă în jurul ei, frunza de gorun e mai puțin verde, floarea de salcâm mai puțin mirositoare, iar omul, cel mai gureș și mai înfipt, se moaie și răgușește, când îi trece pragul.

Acolo, în fundul sălii, se află legea, adică „judecata” cum îi spune țăranul dela noi. Judecata care supune, lovește, ori iartă.

FĂGĂDUIALĂ DEȘARTĂ

Cine a fost la judecată odată și e de bună credință, fie că a fost pedepsit ori iertat, fie că a pierdut ori a câștigat, fie că pleacă împăcat ori nedreptățit, — după gândul lui, — când iese afară n bătaia largă a vântului, sub bolta cerească nes-

Parchetul a ordonat deshumarea unor cadavre, pentru a fi cercetate de medicul legist.

fârșită, își scoate căciula, adună cu mâna în tremur nădușeala de pe frunte și cu fața spre Răsărit, își face o cruce mare, plin de căință și de ușurare:

— Doamne, mulțumesc Ție că mă scoseși iar la lumina Ta... Amar-nică e judecata... Da' bine că mi-ai dat ajutor să scap acum... A doua oară să mă pedepsești, Tu Doamne, dacă oiu mai bate calea asta...

Făgăduială deșartă. Au mai făcut-o și alții. Glasul e înăbușit de toate glasurile din zeci și sute de găteliuri dimprejur. Judecătoria e tot oarbă și tot fără urechi; și gura o ține tot căscată pentru toți. Omul nostru are să mai vie târit de patimi, ori de alții. Că așa e viața: „fără botez și fără judecată, încă n'a fost ea să fie dată”.

VORBEȘTE NEA CONSTANDIN

— Nene Constandine, ia fii bun și-mi răspunde la vorba asta: ce e ăla un judecător?...

Nea Constandin își dă căciula colilie pe frunte și-și răcăe ceafa cu unghiile lui tari, cum sînt coarnele rumegătorului.

— Păi... Domnu' judecător face judecata...

— Ei, și dreptatea?...

— Dreptatea?...

Căciula se mișcă iar, de astă-dată

Românul când e necăjit, mocnește în el și trage tutun din pipă.

Un proces înseamnă subiect de discuție pentru tot satul.

Pământul a fost totdeauna motivul de neînțelegere între săteni.

pe ceafă, ca să libereze fruntea. Ochii neumbriți zâmbesc parcă șiret.

— Cu dreptatea, e mai greu... Da' tot domnu' judecător o face...

— Atunci?

— Atunci asta e: stă dumnealui acolo și ne vede și ne-așcultă... Ca la școală!... Asta se cheamă că face judecată... Pe urmă zice: tu, du-te acasă, tu ești bun... Tu mergi la beci cu jandarmi, tu ești hoț... Și ne înseamnă grefieru la registru... Cum pune nota domnu' învățător la catalog... E judecată după faptă și după obraz...

— Dar dreptatea?...

Aici se înecă. Îl încurcă chestia asta. Clipește des, își îndreaptă căciula pe urechi și pleacă, fără să răspundă. Dar nu de tot. Se oprește și cu degetul ridicat:

— Judecata o face cu „mințile” și dreptatea cu inima. Dacă-i spunei de mine dumnealui, apai așa să-i spunei că zisei.

Apoi, prevăzător:

— Că tare e bun și ca dumnealui mai bun nu e...

LEGE ȘI DREPTATE

Definiția — așa ocolită și smulsă greu și cam umbroasă — dată de Noa Constandin este totuși cea mai potrivită... la țară. Magistratul nu reprezintă, pentru țăranul nostru, nici legea, nici dreptatea; nici constrângere, nici sprijin... E „domnu judecător” și atâtă tot... Un om ca mine și ca dumneata... Ca el, dar nu chiar de tot la fel, căci e boier... Stă pe scaun acolo în sala judecății și are într-o mână legea, iar în alta dreptatea. Pentru țăran legea e una și dreptatea e alta. Cât despre magistrat, el e autoritatea ce judecă după lege, adică din carte, dar face dreptate după inimă. De aceea un domn judecător poate fi bun sau rău, apropiat sufletește de mulțime sau, dimpotrivă, cu totul străin. Ochiul țăranului cercetează cu pătrundere și cată să afle sufletul celui ce face judecata, privirile satului, ale tuturor comunelor stau ațintite asupra lui, îl urmăresc pretutindeni cu o curiozitate lihnită, căreia nimic nu-i poate sta împotrivă. Spre deosebire de toate celelalte „lumi” ale satului, viața magistratului e pândită, cercetată și comentată în traiul de toate zilele, în micile manifestări gospodărești, în intimitățile — uneori cele mai neașteptate — ale familiei. Ceeace se trece „popei” nu s'ar ierta niciodată domnului judecător, ceeace constituie un fapt fără importanță când e vorba de primar, învățător, avocat sau orice alt „boier”, e un eveniment retransmis oral din sat în sat, dacă privește pe magistrat, și subiect de vorbă multă vreme. Dece? Pentru că, fără a ști latinește, omul dela țară știe — din experiență, bietul, de cele mai multe ori — că legea e... *dura lex*. Pentru el, lege înseamnă opreliște: să nu semene tutun, să nu se atingă de brațele de lemn, ce vor să prindă cerul, în pădurea comună, să nu intre cu vitele în pășunea vecinului, să nu se împotrivescă domnului „pirceptor”, când îi ia pătura din casă, dacă n'a plătit birul, să nu se amețească, să nu-și bată „rău” muiera și așa mai departe. E firesc deci ca dreptate să însemne iertare dela „domnu judecător” că a semănat un fir de tutun, că a ciupit niscaiva lemne, că „s'a greșit” cu o litruță mai mult, etc. Și atunci cum să știe omul, dacă „domnu judecător” e bun?... Cercetându-l zi de zi, pătrunzându-i viața, ca mai apoi, să tragă concluzii...

„DOMNU JUDICĂTOR”...

— E rău domnu judecător al nostru... N'ai văzut mă? Nu pune el mâna pe un păhăruț să soarbă, barem odată... Mă, să știi dela mine: asta e încuiat la inemă... și nu se deschide!

Aceasta dacă, întâmplător, magistratul e sobru. Dacă dimpotrivă bea un vin la masă:

— Mă, nu e de noi așa judecător... Văzuși cum dă litruța gata? Păi ce să te așculte omu cu vinu'n el?... Ia, mă, eu să fiu judecător... Pot?... Nu pot că joacă țuica în mine...

Sau:

— Of!... Să n'o dai răului dă ursată?... Cum să mergi, mă, la judecată? Ce dreptate să-ți faci el, dacă nici cu muiera lui, de i-a făcut copii, nu să ține să n'o ordine?...

— Lae, auzi tu... Mai bine mă am eu cu a mea...

— Păi!... Văzuși că nu s'apropie de ea, parcă-i ducă-se pe pustii... Ne omoară asta!...

Ori dimpotrivă:

— Nene Trașcă, eu spui drept: nu e om de carte, dă judecată și dă dreptate, omu de se țiiine în umbra muierii...

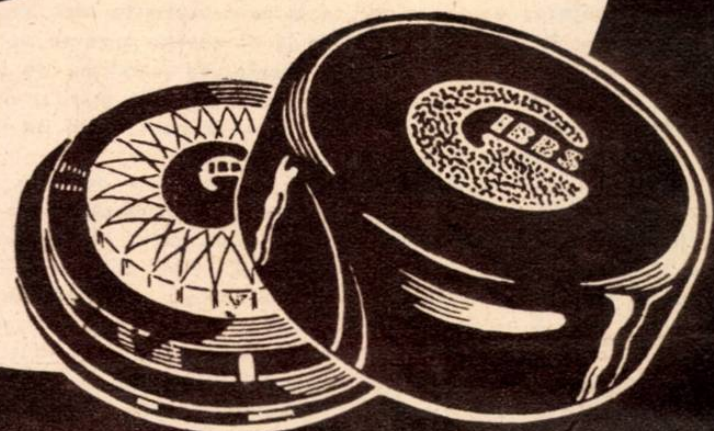
— Asta așa e... Când ți-i gându la muieră, șade capu la picere...

IZOLARE

Hărțuit de curiozitatea mulțimii magistratul se poate întoarce așa cum se și întâmplă de cele mai multe ori — spre cei ce al-

SĂPUNUL DE DINȚI

IBBS

ODIHNA CURĂȚENIE ȘI LINIȘTE ÎN CĂSĂ CU

cătuesc elita satului: preot, învățători, avocați și boeri, adică proprietari agricoli locali, dacă se găsec. Se pune însă imediat problema politice. La țară se face multă politică. O face toată lumea: și țăran, și boier, și poștaș, și vătășel, și pe ascuns jandarm, și oameni și vite. (Am văzut semne electorale între coarnezle dobitoacelor). Familiile cu stare, cărțurarii, în loc să alcătuiască un grup unit și prin acțiune comună să activeze pentru ridicarea satului și a populației se dușmănesc și se înfruntă, se ceartă pentru ridicole chestii de principiu, de mult perimate, ori chiar înmormântate în Capitală! Discuțiile politice la țară ar face deliciul cunoscătorilor de umor pur, de cea mai bună calitate!

Se poate ca judecătorul să facă și el politică; nimeni nu-l va opri fățiș. Dar va avea dușmani și va inspira neîncredere.

Se poate să încerce a se apropia numai de țărani. Să-i cunune, să-i boteze, să joace și să bea cu ei. Va avea împotriva sa însă burghezia și elita satului. Și dealfel nu va reuși niciodată să împace pe toată lumea, căci — tot politica strică — dacă a fost la „Ion al lui Badea”, țărănist, — „Marin al lui Vică” n'o să-l mai cheme, că el e liberal...

Se poate să încerce calea de mijloc; să treacă — împotriva tuturor — dela sindrofia cu dulceața a d-nei Popescu, la băutura și „beutura” din ograda lui Gâscan... Poate să-și ducă viața lui, cum vrea el, cum o înțelege el, dar — oricât de hotărât și dur ar fi — are să simtă totuși acele bărfelilor și mușcătura veninoasă a răutății omenești.

Dacă e vorba de un om integru, dacă e un om de conștiință, atunci îl așteaptă viața cea mai grozavă, pentru cei neobiciinuți: izolarea. E singurul mijloc pentru aflarea liniștei, singura cale pentru cucerirea respectului, singura forță cu care poate stăpâni: izolarea. Singur: împotriva tuturor, singur: pentru toți și pentru el, singur: pentru binele obștesc. Răsplata îi va fi mulțumirea sufletească. Atât.

Dar e foarte mult...

CIUPERCILE SE INMULȚESC LA UMEZEALĂ...

iar avocații rurali, în aceste vremuri de criză grea. Te miri cum se îndeasă. Azi îi numeri 10 și mâine îi socotești 11. Peste două zile se îplinește duzina. — Aici rămâne socoteala, — gândești.

Dar nu, n'ai nimerit-o... Căci mai vine unul și-apoi altul și iar altul...

S'au dus timpurile frumoase, de altă dată, când clientul venia în poarta curții d-lui Cutare și aștepta răbdător, în hămăitul dulăilor, să iasă dumnealui pe prispă, cu o scobitoare în dinți sau cu o țigare groasă între degetele albe și cărnoase.

Pe atunci abia se găsiu 4—5 avocați împrejurul judecătoriei satești... Azi numărul s'a înțreit, s'a împătrit și crește și se umflă. Se așează unii în satul de reșe-

dință a judecătoriei, dar alții mai vin și de pe alături. Tinerețea suie un deal și coboară o vale cu piciorul, cu un cântec vesel pe buze; mai vârstnicii nu se dau înapoi să pue calul scund și vrednic la brișcă.

Crește mai ales numărul celor tineri. Criza, sfărâmătoare de idealuri și de energii, a scuturat brutal tineretul, l-a silit să înțeleagă că idealul e una și necesitatea, imediată, adică realitatea, e altceva. Tinerii au văzut că după ce au lustruit ani de zile, băncile școalelor și ale Facultății — cei mai mulți cu sacrificii și renunțări sângeroase pentru cucerirea diplomei, — odată luate, se cere numai decât mijlocul de-a o utiliza și această nouă luptă e mult mai grea și azi aproape, desnădăduitoare. Iată de ce foarte mulți au fost aceia cari — cucerind, în fine, titlul — au pus în cui pălăria studentescă și visele frumoase și au revenit în județul lor, sau în satul lor, ca să-și caute o existență. S'au resemnat să agațe clientul în colbul drumului, sau în glodul lipicios, în fața judecătoriei, să fie bine de surtuc pe „lecrământ” sau acuzat, ca nu cumva să scape cei doi-trei poli: onorariul...

LUPTĂ

Avocatul dela țară are cea mai vastă sală a pașilor pierduți: drumul, cât e el de lung... Aici în drum „prinde” clientul, aici discută cazul, aici trebuie să-l convingă că salvarea stă la îndemâna lui. Inconvenientul e că, dacă-l scapă, greu mai dă de el...

Săteanul se lasă greu. Nu prea are simpatie pentru avocați. I se pare că-i dă banul zadarnic. N'are încredere în omul acela care vorbește tare, repede și mult; care la „judecată” e ca la el acasă; care se apropie și se freacă zilnic, fără stînghereală, de jandarmi, de grefieri, de judecător; care scrie pe coli de hârtie mari și deabia trage vrec două rânduri și gata: cere bani; bani pe timbre, pe hârtii, pe taxe, pe mai ce, Doamne?

Cât l-ar cunoaște de bine, să-i fie neam și să-l fi jucat pe vremuri, pe genunchi, dacă a ajuns omul avocat, atunci nu mai de-al celor mulți, nu-l simte lângă suflet. Li e teamă să-și spună păsul... Bine, bine... e avocatul lui și dreptatea e cu el, cum e soarele cu cerul, dar... „poci” să spui așa chiar toate, unuia de nu știi ce-i pică să facă mâine? Avocatul... azi e al meu și mâine al tău... Mai rău decât văduva „tânără”, când o apucă năbădăile...

Și — delă început — după greul tocmelii, începe o adevărată luptă între client și apărător...

— *Bade, mie trebuie să-mi spui tot... Auzi bade? Că altfel nu se poate să te scot cum ți-este voia...*

— *Spui, sigur că spui...*

Dar ține gura încheștată, sau se pierde în ceea ce își închipue el că-i poate folosi. Avocatul începe a năduși.

— *Nu așa nene... Las' ce-a făcut el... Spune-mi ce-ai făcut și ai zis dumneata... Că eu trebuie să răspund domnului judecător...*

— *Păi de unde știe dumnealui să ntrebe asta?...*

— *Dar ăla de te-a reclamat n'o să-i spue?*

— *Așa e... Da' eu nu îți dau trei poli să nu-l lași?...* Și nu arareori vezi pe bietul avocat că se plesnește cu palma peste frunte, de răsună în drum, ca focul de pistol...

CONCURENȚA NELEALĂ

Mai sigur decât de avocat este omul când are „marturi”. Să aibă el mărturie..., că nu-i pasă nici de sfinți!

Martorii se plătesc mai bine și sunt mai căutați decât avocații. E o concurență neleală. Târgul se încheie dealfel în ascuns. Avocatul vine el la tine... La martorul de porunceală te duci tu... Cu avocatul te tocmești în drum, în vorbe slobode... Cu „marturul” și tocmeala și plata se face în taină: vorba trece printre dinți, banul lunecă printre degete îndoite.

E adevărat că în foarte multe cazuri, magistratul dela țară, care a căpătat cu timpul experiența oamenilor, dă decizia în deplină cunoștiință de cauză, în ciuda mărturiilor plătite. De foarte multe ori martorul, care a venit de-acasă la judecată, pleacă dela judecătorie la beciul jandarmeriei.

Năravul acesta se stârpește totuși greu: lăcomia de bani răpune teama de urmări.

POLITICĂ ȘI MÂNCARE

Avocații dela țară fac — de cele mai multe ori — politică. În primul rând pentru a-și încerca norocul... Așa cum încearcă omul la loterie... Cine știe?.. Belșugul și faima pot veni și de aici... Câți n'au ajuns prin politică?..

Apoi, ca să se distreze. Căci atât le mai rămâne, în afară de mânuitul cărților de joc.

Fac teorii îndrăznețe și lansează proteste, cu voci de stentori... Ridică degete acuzatoare și înalță brațele în gesturi de obidă desamăgitoare... Se adună atrași de aceeași dorință, de-a gonî monotonia, se înoadă în discuții aprinse, se ceartă și se mânia, pentru ca să se calmeze și să se împace în fața judecătoriei în luptă, cõt la cõt, pentru o pâine...

LUME NECĂJITĂ ȘI SĂRACĂ

Imprecinații le-o acordă greu.

E o lume necăjită și săracă la țară. Banul e muncit și e greu la cântar și mare — în mâna omului — cât roata carului. Și totuși oamenii se judecă, pentru că răutatea n'a pierit încă din lume... Se judecă pentru furtişaguri și pentru bătaie, pentru moșteniri rău împărțite și pentru înșelăciuni.

Dar mai ales se aude cuvântul acesta: *mejdina*. Știți ce este?.. Hotarul dintre două bucăți de pământ, fiecare cu alt stăpân. Semnul de hotar e o peatră, o dungă, un șir de măracini, un lucru atât de mărunț, încât, de multe ori, numai ei, stăpânii ce se învecinează, îl deosebesc deplin și bine.

Într-o zi, unul mai lăcom, a intrat cu plugul și a mușcat o brazdă oacheșe și grasă, din avuțul vecinului. De-acî încep relele: ceartă, bătaie, omor.

E lăcomia de pământ, e dorința nestăvilită și sfărâmătoare de stăpânire a lutului care hrănește și dă trecere și bogăție. E ce ați citit desigur în „Ion” de L. Rebreanu, sau în „La terre” de E. Zola...

LINIȘTE

Numai acum de Sfânta sărbătoare a Paștilor s'a potolit frământarea dinaintea judecătoriei.

Se reculeg sufletele și — în taina minților — Dumnezeu pune liniște și pace în gânduri bune...

E atâta nevoie în lume de împăcare și de bunătate, încât nu e posibil ca duhul blând să nu pogoare în ființa noastră...

Il simțiți?...

lubiți-vă unii pe alții, căci toți suntem făpturile Lui...

Christos a înviat!

LORY PANAITESCU-ZĂTRENI

RIDICAREA PAVILIONULUI NAȚIONAL AL CURSURILOR PROFESIONALE DE UCENICE

Duminică 25 Aprilie a avut loc solemnitatea ridicării pavilionului național al cursurilor profesionale de ucenice ale Ministerului Muncii, organizate străjerește de către asociația creștină a femeilor. Cursurile vor avea loc la Căminul Principesa Maria, precum și la școlile Clementa, Ion Creangă și Tunari. — Fotografiile noastre înfățișează aspecte luate în timpul solemnității ridicării pavilionului.

(Foto E. Grosaru)

